

การวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษา
สำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา

โดย

นางสุนันทา พันธภูด และคณะ

โครงการวิจัย สร้างสรรค์และการจัดการความรู้

ประจำปีงบประมาณ 2556

ลิขสิทธิ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

**The Analysis of Form and Performance of Pleng Krow Nok Pasa
for Keang Sai Pijava Ensemble**

MRS. SUNANTA PANTUKUL, Et AL

**A Research Project of Education, Creativity
and Knowledge Management**

Year 2013

Copyright of Bunditpatanasilpa Institute

The Ministry of Cultur

กิตติกรรมประกาศ

การวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา ฉบับนี้ได้รับ
ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอธิการบดี สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะกรรมการพิจารณาทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณนางนพวรรณ รุจิภักดิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่อนุเคราะห์
และให้คำปรึกษาในการจัดทำวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณครูจิรพล เพ็ชรสม คุณครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ศาสตราจารย์
ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน คุณครูไกรฤทธิ์ กันเรือง คุณครูฐิระพล น้อยนิคย์ ที่ช่วยตรวจสอบและให้ข้อมูล
ทั้งหมดในงานวิจัยนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะคุณครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ที่ช่วยบันทึกวิดีโอทัศน์ทั้งหมดใน
งานวิจัยนี้ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

อนึ่งคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา
พระคุณบิดา-มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการวิจัยมาโดยตลอด

นางสุนันทา พันธุกุล

นายชัยรัตน์ วีระชัย

นายชนะชัย กอผจญ

นายชาติรี ทรงวัชรารณ

นายสุเมธ สุขสวัสดิ์

ชื่องานวิจัย : การวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวนันตา พันธุกุล และคณะ

ปีที่วิจัย : 2556

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาประวัติของวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
2. ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
3. เพื่ออนุรักษ์รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา

ผลการศึกษาพบว่า

วงเครื่องสายปี่ชวา เกิดขึ้นในปลายสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นวงที่ดนตรีที่ประสานกันระหว่างวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขก ในชื่อว่า วงกลองแขกเครื่องใหญ่ ต่อมาวงเครื่องสายประสมเข้ามา มีบทบาทมากในสมัยรัชกาลที่ 6 จึงเรียกชื่อของวงกลองแขกเครื่องใหญ่ว่า วงเครื่องสายปี่ชวา

เพลงกราวนอกภาษา เป็นเพลงสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา หลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดุริยชีวิน) ได้นำมาเรียบเรียงโดยมีรูปแบบการบรรเลง คือ เมื่อบรรเลงเพลงกราวนอกแล้วมีการต่อทำยบรรเลงเพลงลูกบทต่อไปในลักษณะเพลงออกภาษาต่าง ๆ ในชุดที่เรียกว่า “กราวนอกภาษา” ลำดับการบรรเลง มีดังนี้ โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกภาษาลาว โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วเปลี่ยนบันไดเสียง โขนแล้วออกภาษาชวา โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอกแล้ว ออกภาษาจีน โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกภาษาญวน โขนแล้วออกลูกหมด

การวิเคราะห์บันไดเสียง พบว่ามีการใช้บันไดเสียงทางเพียงออบน ทางเพียงออล่าง และทางชวา การวิเคราะห์จังหวะ พบว่า จังหวะฉิ่ง ในเพลงกราวนอก ให้จังหวะฉิ่งอย่างเดียว เพลงภาษาลาวและชวา ให้จังหวะ ฉิ่ง ฉับ เพลงภาษาจีนและญวน ให้จังหวะ ฉิ่ง ฉิ่ง ฉับ จังหวะหน้าทับ ใช้หน้าทับพิเศษ

**Research Title : The Analysis of Form and Performance of Pleng Krow Nok Pasa
for Keang Sai Pijava Ensemble**

Research : Mrs.Sunanta Pantukul ,Et AL.

Year : 2013

Abstract

Research Objectives

1. To study the history of Keang Sai Pijava Ensemble and Pleng Krow Nok Pasa.
2. To analyze the form and performance of Keang Sai Pijava Ensemble and Pleng Krow Nok Pasa.
3. To preserve the form and performance of Keang Sai Pijava Ensemble and Pleng Krow Nok Pasa.

Keang Sai Pijava Ensemble is historically originated in the reign of King Rama IV. It is combined from Thai stringed Ensemble and Klong Khaek Khrueng Yai Ensemble. Keang Sai Pijava Ensemble becomes significant in the reign of King Rama VI.

Pleng Krow Nok Pasa is the significant song for Keang Sai Pijava Ensemble. Luang Phirosianso arranged the form of Pleng Krow Nok Pasa by adding the Pleng Luk Bot in the form of Pleng Pasa. The Form of Pleng Krow Nok Pasa can be shown as the following Yon to Rong Krow Nok ,Rub Rong Krow Nok to Yon and Aong PasaLao, Yon to Rong Krow Nok, Rub Rong Krow Nok and change the scale, Yon and Aong PasaJawa, Yon to Rong Krow Nok, Rub Rong Krow Nok and Aong PasaChin, Yon to Rong Krow Nok, Rub Rong Krow Nok to Aong PasaYun and Luk mod.

The analysis of scale in Pleng Krow Nok Pasa can be found that there are 2 scales; Peang Or Bon scale, Peang Or Lung scale and Chawa scale. The Rhythmic Form of Ching is found in Pleng Krow Nok Pasa as follows, the pure Ching rhythm pattern found in Pleang Krow Nok, the Ching – Chub rhythm pattern found in Pleng PasaLao and PasaJawa and the Ching- Ching – Chub rhythm pattern found in Pleng PasaChin and PasaYon. The Special Na Thab found in Pleng Krow Nok.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
วิธีดำเนินการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ประวัติวงเครื่องสายปี่ชวา.....	5
บทบาทหน้าที่ของวงเครื่องสายปี่ชวา.....	7
ความหมายของเพลงกราว.....	8
ความหมายของเพลงภาษา.....	9
รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา.....	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	12
วิธีการศึกษาค้นคว้า.....	12
บทที่ 4 วิเคราะห์ทำนองเพลงกราวนอกภาษา.....	15
ข้อกำหนดเบื้องต้นในการบันทึกโน้ต.....	15
รายละเอียดการวิเคราะห์.....	17
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	86
โน้ตเพลงกราวนอกภาษา.....	87

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง

หน้า

ประวัติย่อผู้วิจัย.....

100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วงเครื่องสายปี่ชวา เป็นวงดนตรีไทยที่เกิดขึ้นตอนปลายสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นวงดนตรีไทยที่ประสมกันระหว่างวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขกได้อย่างลงตัว ทั้งในด้านรูปแบบการประสมวง วิธีการบรรเลงเพลง และผู้บรรเลง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดความไพเราะและงดงามได้อย่างลงตัว

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนักดนตรีผู้บรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวาต้องใช้ความแม่นยำ ไหวพริบ ปฏิภาณ ทักษะการบรรเลง ตลอดจนสติสัมปชัญญะที่คล่องแคล่ว ที่สามารถอวดฝีมือของผู้บรรเลงอย่างเต็มที่ เนื่องจากวงเครื่องสายปี่ชวามีวิธีการบรรเลงที่มีแบบอย่างเฉพาะตัว ดังนั้นผู้ที่บรรเลง วงเครื่องสายปี่ชวาจะต้องมีคุณสมบัติที่ดีเยี่ยม

แบบแผนในการบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาจะเริ่มจากเพลงโหมโรงก่อน และเมื่อบรรเลงจบแล้ว จะบรรเลงเพลงสรรเสริญฯ แล้วออกเพลงโยนและแปลง ต่อจากนั้นจะบรรเลงรับด้วยเพลงภาษาเป็นชุดที่เรียกว่าเพลงเรื่อง จบแล้วก็จะกลับมาบรรเลงแปลงอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงจบลงด้วยไม้ลง ซึ่งบางคนเรียกว่า “พร้อมลงโยน” (พวงเพ็ญ รักทอง, 2539 : 60) เพลงเรื่องส่วนใหญ่ ที่นิยมนำมาบรรเลงเป็นเพลงทางพื้นและเพลงหน้าทับทยอย นอกจากนี้มีการบรรเลงเพลงในชุดเทพบรรทม และเพลงที่นิยมบรรเลง คือ เพลงเทพนิมิตร์ หลังจากลงลูกหมดแล้วจะออกชุดที่เรียกว่า “กราวนอกภาษา” (จิรพล เพ็ชรสม, สัมภาษณ์)

เพลงกราวนอก เป็นเพลงที่ดำเนินทำนองไปในทางเสียงสูงที่เรียกว่า “ทางนอก” มีทำนองและจังหวะไม้กลองค่อนข้างกระชั้น ใช้บรรเลงในการยกทัพตรวจพลเทวดา มนุษย์หรือวานร และการไปมาของวานร ทั้งนี้หลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดุริยชีวิน) ได้เรียบเรียงเพลงกราวนอกภาษาขึ้นใหม่ เพื่อใช้สำหรับบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา ซึ่งหลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดุริยชีวิน) ได้ชื่อว่าเป็นปรมาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านกราวนอกวงเครื่องสายปี่ชวา

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของเพลงกราวนอกภาษาที่บรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวา ซึ่งในปัจจุบันหาผู้บรรเลงและผู้ที่ได้รับการสืบทอดเพลงกราวนอกภาษาได้ยากยิ่ง คณะผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นว่าควรที่จะทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการบรรเลงเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา เพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบทอดทางเพลงซึ่งนับวันจะสูญหายและยังทำให้

ทราบถึงระเบียบวิธีคิดประดิษฐ์ทำนองขึ้นใหม่โดยคุณครูผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยในสมัยอดีต เพื่อเป็นประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลังสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาประวัติของวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
2. ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
3. เพื่ออนุรักษ์รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวาเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ชั้นศึกษาข้อมูล
3. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล
4. ชั้นนำเสนอข้อมูล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงประวัติของวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
2. ทราบถึงรูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา
3. อนุรักษ์ การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราวนอกภาษา

นิยามศัพท์

วงเครื่องสายปี่ชวา คือ วงดนตรีที่ประกอบด้วย ซอด้วง ซออู้ จะเข้ ขลุ่ยหลีบ ปี่ชวา กลองแขก และฉิ่ง เดิมเรียกว่า วงกลองแขกเครื่องใหญ่

กราวนอก คือ เพลงที่ดำเนินทำนองไปในทางเสียงสูงที่เรียกว่า “ทางนอก” มีทำนอง และจังหวะไม่กลองค่อนข้างกระชั้น ใช้บรรเลงในการยกทัพตรวจพลเทวดา มนุษย์หรือวานร และการไปมาของวานร

ภาษา คือ เพลงที่แต่งขึ้น โดยเลียนสำเนียงภาษาหลายๆ ภาษามาบรรเลงรวมกัน ในการบรรเลงเพลงออกภาษานี้ โบราณได้กำหนดแบบแผนไว้ คือ จะต้องบรรเลงภาษาจีน ภาษาเขมร ภาษาตะลุง และภาษาพม่า ทั้ง 4 ภาษานี้ก่อนตามลำดับ จากนั้นจะบรรเลงภาษาใดก็ได้ไม่กำหนด

ทำนอง หมายถึง เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ประกอบด้วยอัตราสั้น ขาว เบา แรง ตามความต้องการของผู้ประคิษฐ์

ทำนองหลัก หมายถึง ทำนองห่าง ๆ ที่สามารถแปรทำนองเป็นทางเครื่องอื่น ๆ เพื่อแปรเป็นทางบรรเลงต่อไป

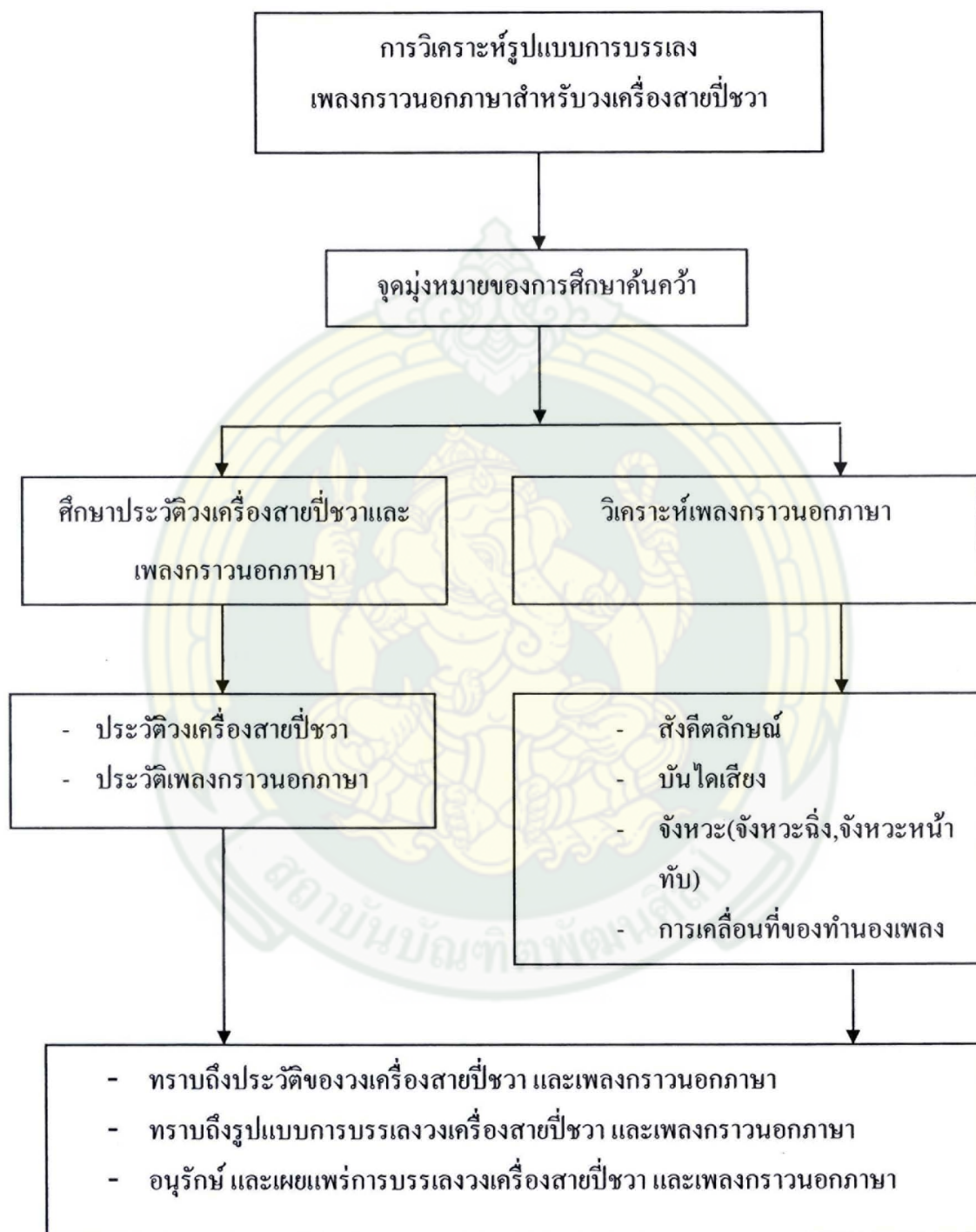
ลูกตก หมายถึง ตำแหน่งของระดับเสียงสุดท้ายเมื่อสิ้นสำนวนเพลง เพลงไทยเพลงหนึ่งๆ มีหลายสำนวน แม้จะมีความต่างเรื่องของสำนวนแต่ตำแหน่งของลูกตกจะตรงกัน

ประโยค หมายถึง ทำนองเพลงช่วงหนึ่งๆ หรือบทเพลงตอนหนึ่งๆ ซึ่งมีความหมายของทำนองเพลงไม่ยาวมากนัก

บันไดเสียง หมายถึง กลุ่มเสียงของคนตรีไทยซึ่งมีโครงสร้างของเสียงสำคัญหรือเสียงเสียงหลัก 5 เสียง และมีเสียงรอง 2 เสียง

โยน เป็นทำนองเพลงพิเศษตอนหนึ่งซึ่งไม่มีความหมายในตัวอย่างใด หากแต่มีความประสงค์อยู่อย่างเดียวเพียงให้ทำนองตอนนั้นขึ้นอยู่ ณ เสียงใดเสียงหนึ่ง แต่เสียงเดียว แต่โยนหรือลูกโยนนี้ไม่บังคับในเรื่องกำหนดจำนวนจังหวะ จะบรรเลงโยนอยู่มากน้อยกี่จังหวะก็ได้และโยนนี้จะมีแทรกอยู่แต่ในเพลงประเภทหน้าทับสองไม้เท่านั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการบรรเลงเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ และเอกสารการวิจัย ซึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ได้ 5 หัวข้อดังนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา
- 2.2 บทบาทหน้าที่ของวงเครื่องสายปี่ชวา
- 2.3 ความหมายของเพลงกราว
- 2.4 ความหมายของเพลงภาษา
- 2.5 รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

2.1 ประวัติความเป็นมาของวงเครื่องสายปี่ชวา

มนตรี ตราโมท (2451: 19) ได้กล่าวถึงวงเครื่องสายปี่ชวาไว้ดังนี้ มีวงเครื่องสายชนิดหนึ่งที่เอาปี่เข้ามาผสม เรียกว่า เครื่องสายปี่ชวา หน้าที่ของปี่ชวาก็แทนซอด้วงทีเดียว ในวงเครื่องสายปี่ชวานี้ เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับใช้กลองแขกแทนโทน รำมะนา และโดยมากขลุ่ยเพียงออไม่ใช่ ใช้แต่ขลุ่ยหลีบ

มนตรี เข้มกสิกร หนังสือความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย (2524 : 50-52) ได้กล่าวถึงประวัติของวงเครื่องสายปี่ชวาในหนังสือที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 11 ว่า วงเครื่องสายปี่ชวา คือวงเครื่องสายผสมกับวงกลองแขก วงเครื่องสายปี่ชวาน่าจะเกิดจากการเล่นเครื่องดนตรี มีเป่าขลุ่ย สีซอ ดิดกระจับปี่ ดีทับ กันโดยมิได้รวมวงมาแต่เดิม คือต่างคนต่างเล่น ใครชอบอะไรก็เล่นไป แม้ในกฎมณเฑียรบาลแห่งกรุงศรีอยุธยา ในรัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ที่ห้ามเล่นเครื่องดนตรีในบางเวลาและสถานที่ ก็มีได้กล่าวถึงวงดนตรีอะไรบ้าง แต่กล่าวห้ามเป็นสิ่งๆ ไป เช่น กล่าวถึง “ร้องเพลงเรือ เป่าปี่ เป่าขลุ่ย สีซอ ดิดจะเข้ กระจับปี่ ดีโทนทับ” ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ผสมกันเล่นเป็นวงได้ไพเราะเสียงเบากลมกลืนกันดี ต่อมาคงจะรวมเป็นวงเครื่องสายไทยในปัจจุบัน คือ ประกอบด้วย “ซอด้วง 1 คัน ซอฮู้ 1 คัน ขลุ่ยเพียงออ 1 เลา จะเข้ 1 ตัว โทน 1 ใบ รำมะนา 1 ใบ” ทั้งหมดนี้เรียกว่า เครื่องสายเครื่องเดี่ยว หรือ เครื่องสายเครื่องเล็ก ต่อมาได้นำวงปี่กลอง ที่มีอยู่ 2 ชนิด คือ วงกลอง

แขก ซึ่งวงกลองแขกใช้นำขบวนเสด็จในงานพระราชพิธีโดยประกอบด้วย “ปี่ชวา 1 เล้า กลองแขก 1 คู่ ฉิ่ง 1 คู่ (ใช้โหม่งแทน)” และใช้ประกอบกับการฟ้อนรำ เช่น การรำกริช และกระบี่กระบอง จากนั้นวงกลองแขกได้พัฒนาการไปเรื่อยๆ จนถึงปลายสมัยรัชกาลที่ 4 วงกลองแขกเข้ามามีบทบาทร่วมกับวงเครื่องสาย โดยคัดเครื่องมือที่ซ้ำกันและเปลี่ยนแปลงบางอย่างเพื่อความเหมาะสม เช่น ตัดโทนรำนะนา จากวงเครื่องสายออกไป เปลี่ยนขลุ่ยเพียงออ เป็นขลุ่ยหลีบ (ขลุ่ยหลีบเป็นขลุ่ยชนิดหนึ่งซึ่งมีขนาดเล็ก ใช้บรรเลงแทนขลุ่ยเพียงออในวงเครื่องสายปี่ชวา) ให้มีเสียงกลมกลืนกับวงเครื่องสายปี่ชวาเดิมเรียกวงชนิดนี้ว่า “วงกลองแขกเครื่องใหญ่” ต่อมาเรียก “วงเครื่องสายปี่ชวา” ซึ่งประกอบด้วย ปี่ชวา 1 เล้า ซอด้วง 1 คัน ซออู้ 1 คัน ขลุ่ยหลีบ 1 เล้า จะเข้ 1 ตัว กลองแขก 1 คู่ ฉิ่ง 1 คู่ ตามแบบแผน ในการบรรเลงจะเริ่มบรรเลงจากเพลงโหมโรงก่อน แล้วต่อกับเพลงสระหม่า ซึ่งถือว่าเป็นเพลง ที่เป็นสัญลักษณ์ของวงเครื่องสายปี่ชวา แล้วต่อกับเพลงแปลงออกเพลงภาษา แล้วจบด้วย เพลงแปลง จากนั้นจะบรรเลงเพลงใดก็สุดแล้วแต่ ลักษณะการบรรเลงของวงเครื่องสายปี่ชวา จะเป็นการบรรเลงกระซิบรวดเร็ว

พวงเพ็ญ รักทอง (2539: 17) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดวงเครื่องสายปี่ชวาไว้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดวงเครื่องสายปี่ชวามีอยู่ 2 แนวคิด คือ

แนวคิดที่ 1 แนวคิดนี้เชื่อว่าวงเครื่องสายปี่ชวาเกิดจากการนำวงกลองแขกมารวมกับวงเครื่องสาย ซึ่งหมายความว่าก่อนที่จะเกิดวงเครื่องสายปี่ชวา ไทยได้มีวงกลองแขกและวงเครื่องสายอยู่ก่อนแล้ว แนวคิดนี้ปรากฏอยู่ในวงเครื่องสายไทยของอาจารย์ มนตรี ตราโมท ดังนี้

“ในสมัยรัชกาลที่ 4 นี้ได้มีผู้คิดรวมวงกลองแขกดังกล่าวแล้วนี้กับวงเครื่องสาย ดังได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้นเข้าบรรเลงรวมกัน โดยเอาขลุ่ยเพียงออและโทนรำนะนาออกเสีย เพราะเป็นเสียงที่ฟุ้งกันและไร้ผลในการผสมวงเรียกวงผสมนี้ว่า “กลองแขกเครื่องใหญ่” แต่ในสมัยต่อมาเรียกกันจนถึงปัจจุบันเรียก “เครื่องสายปี่ชวา” แนวคิดนี้มักจะพบได้โดยทั่วไปในตำราเรียนเกี่ยวกับประวัติของวงดนตรีไทยระดับมัธยมศึกษา ”

แนวคิดที่ 2 แนวคิดนี้เชื่อว่า วงเครื่องสายปี่ชวาเกิดขึ้นก่อนที่จะมีวงเครื่องสายที่เป็นแบบฉบับ โดยมีเอาเครื่องดนตรีที่มีสาย ได้แก่ ซอด้วง ซออู้ และจะเข้ กับปี่อ้อเข้ามาผสมกับเครื่องกลองแขก เรียกว่า “กลองแขกเครื่องใหญ่” ซึ่งต่อมาเรียกว่า “วงเครื่องสายปี่ชวา” แนวคิดนี้ปรากฏอยู่ในเรื่องตำราเครื่องมโหรีปี่พาทย์ของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ (มนตรี ตราโมท 2522: 21) อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดที่ 1 หรือแนวคิดที่ 2 ล้วนแต่กล่าวว่า เดิมเรียกการประสมวงอย่างนี้ว่า “กลองแขกเครื่องใหญ่” เช่นเดียวกัน

ราชบัณฑิตสถาน (2545:39) วงเครื่องสายผสมวงปี่ชวา คือ วงเครื่องสายไทย ทั้งวงบรรเลงประสมกับวงกลองแขก โดยไม่ใช่โทนและรำมะนา และใช้ขลุ่ยหลีบ แทนขลุ่ยเพียงออ เพื่อให้เสียงเข้ากับปี่ชวาได้ดี เดิมเรียกว่า วงกลองแขกเครื่องใหญ่ วงเครื่องสายปี่ชวาที่เกิดขึ้นในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

การบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวานั้น นักดนตรีจะต้องมีไหวพริบและความเชี่ยวชาญ ในการบรรเลงเป็นพิเศษ โดยเฉพาะถึงกำกับจังหวะจะต้องเป็นคนที่มีความรู้ดีที่สุด จึงจะบรรเลงได้อย่างไพเราะ เพลงที่วงเครื่องสายปี่ชวานิยมใช้บรรเลงเป็นเพลงโหมโรง ได้แก่ เพลงเรื่องชมสมุทร เพลงโลก เพลงเกาะ เพลงระกำ เพลงสระหม่า แล้วออกเพลงแปลง เพลงออกภาษา แล้วกลับมาออกเพลงแปลงอีกครั้งหนึ่ง

2.2 บทบาทหน้าที่ของวงเครื่องสายปี่ชวา

พวงเพ็ญ รัตทอง (2539:30) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของวงเครื่องสายปี่ชวาไว้ดังนี้ ในสมัยที่ดนตรีไทยมีความเจริญรุ่งเรืองภายใต้การอุปถัมภ์ของพระเจ้าแผ่นดินและเจ้านายต่างๆ นักดนตรีได้รวมวงเล่นเครื่องสายปี่ชวากัน ในลักษณะที่สนุกสนานเมื่อไรก็เล่นกัน อาจารย์ป๊อบ คงลายทอง บิดาเป็นคนปี่ในวงเครื่องสายปี่ชวาได้กล่าวว่าวงเครื่องสายปี่ชวา เป็นเรื่องของผู้ที่อยากเล่นสนุก แต่เดิมวงปี่ชวากลองแขก นั้นเป็นวงดนตรีใช้ในการละเล่น เช่น กระบี่กระบอง ชกมวย นักดนตรีที่เล่นเครื่องสายซึ่งเป็นดนตรีที่เรียบร้อยแบบผู้ดีนักสนุกขึ้นมา ก็ไปรวมวงกับกลองแขกปี่ชวาคัวย การบรรเลงในวงเครื่องสายปี่ชวาจึงเป็นไปเพื่อความสนุกเรื่อยมา จนกระทั่งมีนักดนตรีหรือญาติของนักดนตรีในวงเสียชีวิต วงเครื่องสายปี่ชวาจึงไปบรรเลงในงานศพ เพราะเป็นการระลึกถึงผู้ตายที่มาร่วมวงบรรเลงกันมาก่อน เช่น การบรรเลงของวงเครื่องสายปี่ชวา ในงานศพของหลวงไพเราะเสียงซอ (อุน คุรุชวิน) ที่วัดเทพศิรินทราวาส และในงานศพ ครูเทียบ คงลายทอง ที่วัดประยูรวงศาวาส ส่วนในโอกาสอื่นที่วงเครื่องสายปี่ชวาได้บรรเลงก็มี เช่น ไปบรรเลงเป็นประจำวันที่บ้านของผู้ที่ขึ้นขอบวงเครื่องสายปี่ชวา เช่น ที่วังของ หม่อมเจ้าพูนศรีเกษม เกษมศรี และบ้านที่ คุณประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ หรือบางครั้งก็บรรเลง ในงานวันเกิดของผู้ที่วงเครื่องสายปี่ชวาเคารพรัก เช่น งานวันเกิดของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน หรือบรรเลงในงานแต่งงานตามความประสงค์ของเจ้าภาพ เช่น ในงานแต่งงานของอาจารย์เสรี หวังในธรรม อย่างไรก็ตาม อาจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน นักดนตรีที่มีชื่อเสียงในวงเครื่องสายปี่ชวากล่าวว่า วงเครื่องสายปี่ชวาไม่เหมาะที่จะเล่นในงานแต่งงานแต่กลับเหมาะที่จะบรรเลงในงานศพมากกว่า เพราะเสียงของเครื่องดนตรีที่เล่นกันอีกทีก็จะเล่นเพลงเย็นๆ อย่างเพลงเขมรไทรโยคไม่ได้ แต่เหมาะที่จะทำเพลงเรื่องนางหงส์ เพราะปี่ชวากลองแขกซึ่งเป็นแกนของวงเคยบรรเลง

อยู่ในวงปีพาทย์นางหงส์มาก่อนแล้ว อีกทั้งเพลงประเภทหน้าทับทยอยที่วงเครื่องสายปี่ชวาชอบเล่น ก็มักมีเนื้อเพลงที่มีความหมายในทางปลัดพรากเสียใจเหมาะกับงานศพ ดังนั้นโอกาสบรรเลงของวงเครื่องสายปี่ชวาจึงบรรเลงในงานศพเป็นส่วนใหญ่นับว่าทบาทหน้าที่โดยอ้อมของวงเครื่องสายปี่ชวาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ถ้าหากวงเครื่องสายปี่ชวาดำรงอยู่ได้ก็จะสามารถรักษาหน้าทับสละมาไว้ได้ ด้วยเพราะในปัจจุบันนี้โอกาสที่ปี่ชวากลองแขกจะได้บรรเลงเพลงสละมาเหลือเพียงเฉพาะพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลถวายผ้าพระกฐินโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เท่านั้น

2.3 ความหมายของเพลงกราว

ราชบัณฑิตสถาน (2545:107) อธิบายความหมายของเพลงกราวดังนี้ เพลงกราวเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงในการแสดงโขนละครหรือการแสดงชนิดอื่นๆ เพื่อแสดงกิริยาว่าเกิดเสียงโห่ร้องอีกทีก็หรือการไปมา แต่จะต้องต่อท้ายชื่อเพลงเพื่อเป็นที่หมายรู้ว่าบรรเลงเพื่อการใด

กราวนอก ดำเนินทำนองไปในทางเสียงสูงที่เรียกว่า “ทางนอก” มีทำนองและจังหวะไม้กลองค่อนข้างกระชั้น ใช้ในการยกทัพตรวจพลเทวดา มนุษย์หรือวานร และการไปมาของวานรในบางโอกาส

กราวใน ดำเนินทำนองไปในทางเสียงต่ำที่เรียกว่า “ทางใน” มีทำนองและจังหวะไม้กลองห่างและหนักแน่น ใช้ในการยกทัพตรวจพลของยักษ์และการไปมาของยักษ์ในบางโอกาส บางครั้งในการบรรเลงในพิธีเมื่อพระเทศน์จบหรือสวดมนต์จบด้วย โดยปกติบรรเลงรวมอยู่ในชุดเพลงโหมโรงเย็น

กราวกลาง ใช้ในการเดินวีระชัยของทหาร ครุมนตรี ตราโมท แต่งขึ้นเพื่อใช้ในการแสดงละครเรื่องมโนราห์ ของกรมศิลปากร เมื่อ พ.ศ.2498 เป็นครั้งแรก บางครั้งใช้บรรเลงแทนเพลงกราวนอก

กราวรำ ใช้ในการบรรเลงในการแสดงกิริยารื่นเรึง แสดงการเยาะเย้ย หรือบรรเลงเป็นสัญญาณบอกว่าเลิกงานหรือลาโรง

การบรรเลงเลียนสำเนียงเพลงออกสิบสองภาษาโดยไม้กลองยังคงตีแบบกราวนอกก็จะเรียกชื่อกราวตามสำเนียงนั้นๆ เช่น กราวกระแซ (บางครั้งก็เรียกกระแตเล็ก) กราวมอญ กราวเขมร กราวจีน กราวเงาะ นอกจากนี้ยังมีการนำทำนองและไม้กลองของเพลงกราวนอกมาใช้เกี่ยวกับกีฬา เรียกว่า เพลงกราวกีฬา ซึ่งพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา) เป็นผู้แต่ง

2.4 ความหมายของเพลงภาษา

สุรพล สุวรรณ (2549:63) ได้อธิบายถึงเพลงภาษาไว้ว่า เพลงภาษานี้ก็เป็นเพลงชุดเดียวกับ เพลงหางเครื่องหรือเพลงลูกบท แต่แทนที่จะเอาเพลงภาษาใดภาษาหนึ่งมารวมกันเข้าเป็นชุดละภาษาก็เอาเพลงหลายๆ ภาษามารวมกันเป็นชุดไปเลยทีเดียว เพลงเหล่านี้ส่วนมากเป็นเพลงไทยเร้าแต่งขึ้น ล้อเลียนสำเนียงเพลงของชาติอื่นๆ แต่ที่เป็นเพลงดั้งเดิมของชาตินั้นๆ เองก็มีบ้าง เช่น เพลงก๊วยกิมเหล็ง เป็นต้น

ราชบัณฑิตสถาน (2545:111) ให้ความหมายของเพลงภาษาไว้ดังนี้ เพลงภาษาเป็นเพลงที่มีสำเนียงของชาติอื่น หรือนำมาจากชาติอื่นเพียงบางตอน อาจกล่าวได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เพลงออกสืบสองภาษา เป็นเพลงที่บรรเลงหลังจากที่จบเพลงแม่บทไปแล้ว มีลักษณะเหมือนเพลงหางเครื่อง แต่แทนที่จะใช้เพลงเพียงภาษาใดภาษาหนึ่ง ก็จะนำเพลงภาษาต่างๆ มารวมกันเป็นชุดมีสืบสองภาษา เช่น บรรเลงเพลงเทพบรรทมจบก็ลงลูกหมด แล้วก็ออกสืบสองภาษา เพลงสืบสองภาษานี้จะมีการเรียงลำดับเพลงที่บรรเลงไว้ เริ่มด้วยจีน เขมร ตะลุง และพม่า จากนั้นภาษาใดต่อก่อนก็ได้ คือ แยก ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น มอญ ลาว ญวน ข่า เงี้ยว

วิธีบรรเลงที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง คือ ผู้บรรเลงจะเปลี่ยนใช้กลองหรือเครื่องกำกับจังหวะต่างๆ ตามภาษานั้นๆ เช่น ถ้าออกภาษาจีนก็ใช้กลองจีนหรือกลองต็อก ถ้าออกภาษาแหม่งก็ใช้กลองแหม่ง ถ้าออกภาษาฝรั่งก็ใช้กลองอเมริกัน ถ้าออกภาษาพม่าก็ใช้กลองยาว ถ้าออกภาษาตะลุงก็ใช้กลองโตนหรือกลองทับกับกลองชาตรี การเปลี่ยนเครื่องกำกับจังหวะนี้นอกจากจะทำให้เพลงภาษาต่างๆ ที่บรรเลงนั้นฟังคล้ายกับของจริงแล้ว ยังทำให้สนุกสนานขึ้นอีกมาก เพราะผู้ฟังได้เปลี่ยนรสแปลกๆ จากทางดนตรีและเครื่องกำกับจังหวะไปด้วยในตัว

2. เพลงออกภาษา เป็นเพลงที่ออกสำเนียงภาษาในเพลง เช่น เพลงพม่า 5 ท่อน ท่อนที่ 1 บางทาก็ออกภาษามอญ บางทาก็ออกภาษาพม่า หรือเพลงเด่กินผักบั้ง เทียวกลับอาจออกภาษาจีนหรือภาษาอื่น ซึ่งมีลักษณะคล้ายทางเปลี่ยน ก็เป็นการออกภาษาเช่นกัน

เพลงออกภาษาอีกลักษณะหนึ่งคือ การบรรเลงต่อท้ายเพลงแม่บทเช่นเดียวกับ เพลงออกสืบสองภาษา แต่บรรเลงไม่ครบสืบสองภาษา เช่น เพลงเทพบรรทมดังกล่าวข้างต้น ถ้าหากบรรเลงออกไม่ครบสืบสองภาษาก็เรียกว่า “เพลงออกภาษา”

2.5 รูปแบบการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

2.5.1 รูปแบบการจัดวง

เครื่องสายปี่ชวา ประกอบด้วย ซอด้วง 1 คัน ซออู้ 1 คัน จะเข้ 1 ตัว ขลุ่ยหลีบ 1 เล้า ปี่ชวา 1 เล้า กลองแขก และฉิ่ง บางวงอาจเพิ่ม ซอด้วงเป็น 2 คัน จะเข้เป็น 2 ตัว ไม่นิยมเพิ่ม ซออู้ ขลุ่ยหลีบ และปี่ชวา (จิรพล เพ็ชรสม : สัมภาษณ์)

2.5.2 การปรับเสียงเครื่องดนตรี

ซอด้วง จะตั้งเสียงโดยการเลื่อนรัศมีคอกลงเป็นคู่ 4 เทียบเท่ากับ ซออู้คู่ 8 ของซออู้โดยสายทุ้ม จะเทียบเท่ากับเสียง โด และสายเอกเท่ากับเสียง ซอล

ซออู้ จะตั้งเสียงเหมือนเดิมในวงเครื่องสายโดยสายทุ้มจะเทียบเท่ากับเสียง โด และสายเอก เทียบเท่ากับเสียง ซอล

จะเข้ จะตั้งเสียงเหมือนเดิมในวงเครื่องสาย โดยสายเอกจะเทียบเท่ากับเสียง โด สายทุ้ม เทียบกับเสียง ซอล และสายลวดเท่ากับเสียง โดต่ำ

ปี่ชวา เป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงตายตัว ดังนั้นจึงเป็นเครื่องดนตรีหลักของวงเครื่องสายปี่ชวา ขลุ่ยหลีบ เป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงดันตรงกับเสียงของทางขวา ดังนั้นจึงเป็นเสียงที่เป่าได้ สะดวก

2.5.3 รูปแบบการเพลงสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา

จากการสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์ ดร. รอดช้างเผื่อน (2556) ท่านได้กรุณาอธิบายไว้ว่า รูปแบบการบรรเลงเพลงสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา จะเริ่มด้วยการบรรเลงเพลงโหมโรงจบแล้ว ปี่ชวา กลองแขกและฉิ่งจะบรรเลง ออกสระหมา แล้วออกด้วยเพลงโยนและเพลงแปลง จากนั้นเครื่องสายปี่ชวาทั้งวงจะบรรเลงด้วยเพลงภาษาเป็นชุดที่เรียกว่าเพลงเรื่องท้ายโหมโรงเครื่องสายปี่ชวา หรือเรียกสั้นๆเป็นที่เข้าใจว่า “เพลงเรื่องเครื่องสายปี่ชวา” เมื่อบรรเลงจบ เครื่องสายปี่ชวากลองแขก จะกลับมาบรรเลงแปลงอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงจบด้วยไม้ลงแบบสระหมา ซึ่งเรียกกันในภาษาคนตรีว่า “พร้อมลงโยน” หรือ “หยดน้ำค้าง” ต่อจากนี้จะบรรเลงเพลงสามชั้น เพลงเถา หรือเพลงชุดต่าง ๆ ลง ลูกหมดแล้ว ก็นิยมบรรเลงเพลงลูกบทต่อไปในลักษณะเพลงออกภาษาต่าง ๆ ในชุดที่เรียกว่า “กราวนอกภาษา” ลำดับการบรรเลง มีดังนี้

- บรรเลงเพลง 3 ชั้น หรือทั้งเถาแล้วออกลูกหมด
- ออกเพลงเร็วไปคัล่งชั้นเดียว
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกภาษาลาว
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้วเปลี่ยนบันไดเสียง
- โยนแล้วออกภาษาชา

- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอกแล้ว ออกภาษาจีน
- โยนแล้วส่งร้องกราวนอก
- รับร้องกราวนอก แล้ว โยน ออกภาษาญวน
- โยนแล้วออกลูกหมค

เพลงลำดับสุดท้ายจะเป็น “เพลงลา” หรือ “เพลงลาลา” และในบางเพลงจะมีการว่าดอก ซึ่งเป็นหน้าที่ของชอฮู่ในการบรรเลงและวงเครื่องสายปี่ชวาจะต้องเปลี่ยนบันไดเสียงกลับมาบรรเลงในทางเพียงออเพื่อให้ชอฮู่สว่าดอกได้สะดวกขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ บันทึกเสียงและวิดีโอ ข้อมูลจากเอกสาร โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

วิธีการศึกษาค้นคว้า

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการประกอบในการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา” คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 รวบรวมข้อมูล ศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านดนตรีไทย งานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับ เพลงกราวนอก เพลงภาษา และวงเครื่องสายปี่ชวา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดดนตรีสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมุ่งเน้นถึงบทบาทหน้าที่เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงรูปแบบการบรรเลงเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ โดยแบ่งหัวข้อออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องวงเครื่องสายปี่ชวา ประเด็นที่ 2 เป็นเรื่องของเพลงกราวนอกภาษา

ผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

คุณครูจิรพล เพชรสม ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องสายไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คุณครูเชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องสายไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ศาสตราจารย์ดร.พรชัย รอดช้างเผื่อน ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องสายไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คุณครูปิ๊บ คงลายทอง ข้าราชการสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ด้านเครื่องเป่า

คุณครูสุจิตต์ ชวงศ์ ข้าราชการครูชำนาญ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้าน
เครื่องหนังไทย

คุณครูไกรฤทธิ์ กันเรือง ข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ ด้านเครื่องหนังไทย

คุณครูจิระพล น้อยนิคย์ ข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ ด้านเครื่องหนังไทย

2. ขั้นศึกษาข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับ จัดหมวดหมู่ตามความสำคัญพร้อมกับเรียงขั้นตอนให้เป็นระเบียบ
อย่างต่อเนื่องโดยเรียงลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับบทบาทความสำคัญของวงเครื่องสายปี่ชวา และเพลงกราว
นอกภาษา

2.2 บันทึกโน้ตเพลงกราวนอกภาษาและบันทึกวิดิทัศน์(CD)

ขณะผู้วิจัยได้ดำเนินการบันทึกโน้ตเพลงและบันทึกเสียง

2.3 ตรวจสอบและแก้ไข

เมื่อได้ทำการบันทึก เรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยตรวจสอบความถูกต้อง
และขอคำชี้แนะแก้ไข และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำผลการสัมภาษณ์และความ
คิดเห็นมาสรุปผลการบรรเลง บันทึกโน้ตและบันทึกวิดิทัศน์(CD)ฉบับสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

3. ขั้นวิเคราะห์ผล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากเอกสาร จากบุคคลผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก ทำการ
ตรวจสอบข้อมูลโดยละเอียดถี่ถ้วน นำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับ จัดหมวดหมู่ตามความสำคัญพร้อมกับ
เรียงขั้นตอนให้เป็น ระเบียบ

3.2 วิเคราะห์ทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษาเพื่อศึกษาองค์ประกอบของดนตรี (ท่วงทำนอง
จังหวะ) สังกัดลักษณะของทำนองหลัก

4. ขั้นนำเสนอข้อมูล

สรุปผลและประเมินโครงการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งนำเสนอเป็นรูปแบบ
เอกสารที่เป็นรูปเล่ม โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 วิเคราะห์เพลงกราวนอกภาษา

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

วิเคราะห์ทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษา

จากการที่คณะผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างของทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษา มาศึกษาและวิเคราะห์เพื่อให้เห็นถึงความคิดในการประดิษฐ์ทำนอง รวมไปถึงเอกลักษณ์ของเพลงกราวนอกภาษา ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นอย่างยิ่ง

ในการวิเคราะห์เพลงกราวนอกภาษาคณะผู้วิจัยได้นำทำนองหลักมาวิเคราะห์ไม่ได้เปรียบเทียบแต่ละเครื่องมือเนื่องจากท่านศาสตราจารย์ รอดช้างเผื่อน ได้กรุณาให้คำแนะนำในการสัมภาษณ์(2556)ไว้ว่า “ในการบรรเลงเครื่องดนตรีแต่ละชนิดในวงเครื่องสายปี่ชวา เป็นการบรรเลงเพื่ออวดฝีมือของนักดนตรีแต่ละคน ในการบรรเลงแต่ละครั้งอาจบรรเลงได้ไม่เหมือนเดิม” คณะผู้วิจัยจึงนำทำนองหลักเปรียบเทียบทีละ 8 ห้อง หรือทีละประโยค ซึ่งคณะผู้วิจัย ได้แบ่งหัวข้อการวิเคราะห์ไว้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเสียงหรือทาง
2. จังหวะ
3. การดำเนินท่วงทำนอง

ข้อกำหนดเบื้องต้นในการบันทึกโน้ต

ก่อนจะเข้าสู่เนื้อหาของกระบวนการวิเคราะห์ คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ตขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อแสดงให้เห็นรูปทำนองและเอกลักษณ์ของเพลงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้สัญลักษณ์แทนเสียงดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์แทนเสียง

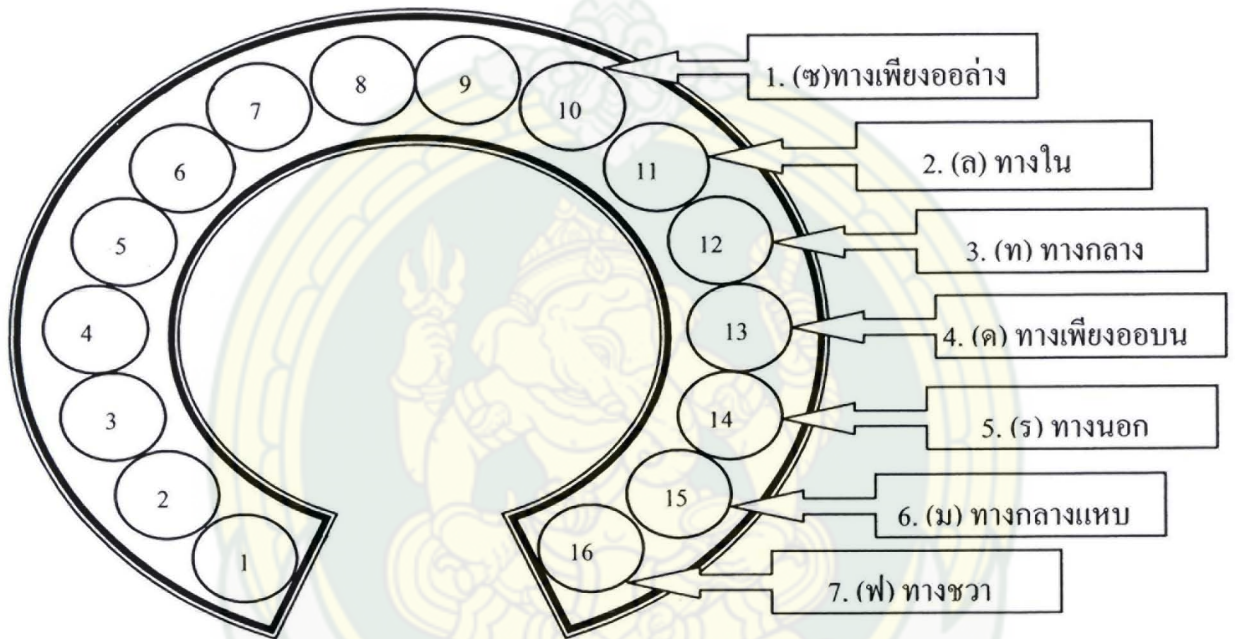
การบันทึกโน้ตทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษานี้ คณะผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนระดับเสียงของตัวโน้ตต่างๆ ไว้เป็นตัวอักษรไทยจำนวน 7 ตัวอักษรด้วยกันดังนี้

ด	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	โด
ร	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	เร
ม	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	มิ
ฟ	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ฟา

ซ	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ซอล
ล	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ลา
ท	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ที

หมายเหตุ : คุ แทนสัญลักษณ์ เสียงต่ำ โดยจะเขียนไว้ใต้ตัวอักษร
 คํ แทนสัญลักษณ์ เสียงสูง โดยจะเขียนไว้ใต้ตัวอักษร

2. บันไดเสียง

ในการดำเนินการวิเคราะห์ทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษา คณะผู้วิจัยได้กำหนดบันไดเสียง โดยมีกลุ่มเสียงป้อนมูลของแต่ละบันไดเสียงดังนี้

กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 1	ฟ ซ ล X ค ร X	เป็นระดับเสียงทางขวา
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 2	ม ฟ ซ X ท ค X	เป็นระดับเสียงทางกลางแหลบ
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 3	ร ม ฟ X ล ท X	เป็นระดับเสียงทางนอก
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 4	ค ร ม X ซ ล X	เป็นระดับเสียงทางเพ็ญอบบน
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 5	ท ค ร X ฟ ซ X	เป็นระดับเสียงทางกลาง
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 6	ล ท ค X ม ฟ X	เป็นระดับเสียงทางใน
กลุ่มเสียงป้อนมูลที่ 7	ซ ล ท X ร ม X	เป็นระดับเสียงทางเพ็ญออล่าง

3. ตารางบันทึกโน้ต

การบันทึกโน้ตเพลงกราวนอกภาษา คณะผู้วิจัย บันทึกในตารางโน้ตจำนวน 8 ช่อง ดังต่อไปนี้

--	--	--	--	--	--	--	--

รายละเอียดการวิเคราะห์

1. กลุ่มเสียงหรือทาง

1.1 เพลงกราวนอกภาษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษา คณะผู้วิจัยพบว่าบันไดเสียงของเพลงกราวนอกภาษา มีการใช้กลุ่มเสียงในบันไดเสียงเพียงออบนและ กลุ่มเสียงในบันไดเสียงเพียงออล่าง

เพลงกราวนอกภาษาที่คณะผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์นี้ ยึดกลุ่มเสียงจากทำนองหลักเป็นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็นประโยคดังนี้

กราวนอก ท่อน 1 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 1 - 44	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 45-57	ช ล ท X ร ม X	ทางเพียงออล่าง

ภาษาลาว

ประโยคที่ 1 - 11	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
------------------	---------------	--------------

โยน

ประโยคที่ 1- 4	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
----------------	---------------	--------------

กราวนอก ท่อน 2 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 1-7	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 8	ท ค ร X ฟ ช X	ทางกลาง

ภาษาชวา

ประโยคที่ 1 - 34	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
------------------	---------------	--------------

โยน

ประโยชน์ 1-4	ด ร ม X ช ล X	ทางเพียงอบบน
--------------	---------------	--------------

กราวนอก ท่อน 1 เทียวกลับ

ประโยชน์ 1-5	ด ร ม X ช ล X	ทางเพียงอบบน
ประโยชน์ 6-11	ช ล ท X ร ม X	ทางเพียงอล่าง
ประโยชน์ 12-50	ด ร ม X ช ล X	ทางเพียงอบบน
ประโยชน์ 51	ช ล ท X ร ม X	ทางเพียงอล่าง
ประโยชน์ 52	ด ร ม X ช ล X	ทางเพียงอบบน
ประโยชน์ 53	ช ล ท X ร ม X	ทางเพียงอล่าง
ประโยชน์ 54-72	ด ร ม X ช ล X	ทางเพียงอบบน

ภาษาจีน

ประโยชน์ 1-2	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 3	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 4-5	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 6	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 7	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 8	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 9	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 10	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 11	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 12-13	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 14	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 15	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 16	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 17	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 18	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 19	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 20	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา
ประโยชน์ 21-22	ฟ ช ล X ด ร X	ทางขวา

ประโยคที่ 23	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 24	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 25	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 26	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 27-28	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 29-31	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 32-39	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา

โยน

ประโยคที่ 1- 4	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียง oben
----------------	---------------	---------------

กราวนอก ท่อน 2 เที้ยวกลับ

ประโยคที่ 1-7	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียง oben
ประโยคที่ 8	ท ค ร X ฟ ช X	ทางกลาง

ภาษาญวน

ประโยคที่ 1-2	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 5	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 6	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 7-8	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 9-10	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 11-14	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา

เกริ่นญวน

ประโยคที่ 1-5	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
---------------	---------------	--------

ภาษาญวน(ต่อ)

ประโยคที่ 1-4	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 5-6	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 7-8	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 10	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา

ประโยคที่ 11-12	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 13	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 14	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 16	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 17	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 18	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 19	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 20	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 21-23	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา

เกริ่นนวน

ประโยคที่ 1-5	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
---------------	---------------	--------

ภาษาฉวน(ต่อ)

ประโยคที่ 1-4	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 5-6	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 7-8	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 9	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 10	ฟ ช ล X ค ร X	ทางขวา
ประโยคที่ 11-12	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 13	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 14	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 15	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 16-20	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 21	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน

โยน

ประโยคที่ 1	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 2	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 5-7	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน
ประโยคที่ 8	ค ร ม X ช ล X	ทางเพียงออบน

ลูกหมด

ประโยคที่ 1	คร ม X ซ ล X	ทางเพียงอบน
ประโยคที่ 2	คร ม X ซ ล X	ทางเพียงอบน

2 จังหวะ

ดนตรีไทยมีการแบ่งจังหวะอยู่ 2 ประเภท คือ จังหวะฉิ่งและจังหวะหน้าทับ ซึ่งจังหวะ ทั้ง 2 ประเภทนี้ มีความสำคัญต่อกระบวนการวิเคราะห์เป็นอย่างมาก เพราะสามารถบอกถึงความสั้น - ยาวของเพลงที่นำมาวิเคราะห์ โดยเฉพาะจังหวะหน้าทับเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เพลงกราวนอกภาษา

- จังหวะฉิ่ง

อัตราจังหวะเพลงกราวนอก

จังหวะฉิ่งในเพลงกราวนอก สำหรับการบรรเลง เพลงกราวนอก ให้จังหวะฉิ่งอย่างเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างลักษณะการบรรเลงดังต่อไปนี้

--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

อัตราจังหวะเพลงภาษาลาว

จังหวะฉิ่งในเพลงภาษาลาว สำหรับการบรรเลง ให้จังหวะฉิ่งดังต่อไปนี้

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

อัตราจังหวะเพลงภาษาชวา

จังหวะฉิ่งในเพลงภาษาชวา สำหรับการบรรเลงให้จังหวะฉิ่งดังต่อไปนี้

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

อัตราจังหวะเพลงภาษาจีน

จังหวะฉิ่งในเพลงภาษาจีน สำหรับการบรรเลงให้จังหวะฉิ่งดังต่อไปนี้

----	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
------	----------	----------	---------

อัตราจังหวะเพลงภาษาญวน

จังหวะฉิ่งในเพลงภาษาญวน สำหรับการบรรเลงให้จังหวะฉิ่งดังต่อไปนี้

----	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
------	----------	----------	---------

- จังหวะหน้าทับ

จังหวะหน้าทับในเพลงกราวนอกภาษา สำหรับการบรรเลงให้จังหวะนั้น จะบรรเลงในอัตราจังหวะในเที่ยวแรกและเที่ยวกลับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

----	--- ดิง	-- ดิง -	- ดิง - ดิง
------	---------	----------	-------------

จังหวะหน้าทับในเพลงภาษาลาว สำหรับการบรรเลงให้จังหวะนั้น จะบรรเลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน้าทับลาว

- ดิง - โฉ๊ะ	- ดิง - ดิง	-- ดิง ทั้ง	- ดิง - ทั้ง
--------------	-------------	-------------	--------------

จังหวะหน้าทับในเพลงภาษาชวา สำหรับการบรรเลงให้จังหวะนั้น ใช้ตีกลุกลงไปกับทำนองเพลง ที่เรียกว่า “ดีสาย” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน้าทับสดาบ

-- โฉ๊ะ ฉ๊ะ	- โฉ๊ะ - ฉ๊ะ	- ดิง - ทั้ง	ดิง ทั้ง - ดิง
-------------	--------------	--------------	----------------

จังหวะหน้าทับในเพลงภาษาจีน สำหรับการบรรเลงให้จังหวะนั้น จะบรรเลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน้าทับจีน

----	--- ดิง	- ดิง --	ดิง ดิง - ดิง
------	---------	----------	---------------

จังหวะหน้าทับในเพลงภาษาญวน สำหรับการบรรเลงให้จังหวะนั้น จะบรรเลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน้าทับญวน

----	--- ทั้ง	- ดิง - ทั้ง	- ดิง - ดิง
------	----------	--------------	-------------

จังหวัดหน้าทับใน โยนและลูกหมด สำหรับการบรรเลงให้จังหวัดนั้น จะบรรเลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- - -	ดิง ทัง - ดิง	- ดิง - ทัง	ดิง ทัง - ดิง
-------	---------------	-------------	---------------

3 วิเคราะห์การดำเนินท่วงทำนอง

3.1 วิเคราะห์ทำนองเพลงกราวนอกภาษา

ในการศึกษาวิเคราะห์ทำนองเพลงกราวนอกภาษา ผู้วิจัยได้นำทำนองหลัก เพื่อแสดงให้เห็นถึงการดำเนินท่วงทำนอง โดยคณะผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ทำนองทีละประโยค

ในส่วนของการทำนองหลักที่ได้นำมาวิเคราะห์นี้ จะมีการดำเนินท่วงทำนองเพลงกราวนอกท่อน 1 เที้ยวแรก ภาษาลาว โยน ท่อน 2 เที้ยวแรก ภาษาชวา โยน ท่อน 1 เที้ยวกลับ ภาษาจีน โยน ท่อน 2 เที้ยวกลับ ภาษามอญ โยน ลูกหมด

ท่อน 1 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 1

- ซ - ซ	- - - คัม	- - มัม	คัม - มัม
---------	-----------	---------	-----------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองพบการขึ้นทำนองเพลงที่สำนวนรับ โดยการเน้นเสียงซอลแล้วโดดเสียงไปที่เสียงโดสูง และจบด้วยทำนองเก็บแบบเรียงเสียงจากเสียงมีสูงลงมาที่เสียงประธานของบันไดเสียง แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นไปอย่างซ้ำๆ

ประโยคที่ 2

----	--- มัม	- มัมมัม	- มัม - มัม	- ท - ท	--- ล	--- ซ	--- ม
------	---------	----------	-------------	---------	-------	-------	-------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในสำนวนทำนองคงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ซึ่งเป็นทำนองที่ต่อมาจากประโยคที่ 1 เป็นไปในลักษณะการเน้นเสียงลูกตกตัวสุดท้ายของประโยคที่ 1 หรือที่เรียกว่า “เท่า” สำหรับสำนวนรับพบว่าอยู่ในบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ซลท X ร ม X เพื่อให้เกิดความหลากหลายของบันไดเสียงซึ่งมีลักษณะแบบการเรียงเสียงจากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ โดยเริ่มต้นที่เสียงที่เรียงลงมาจากบันไดเสียงเพียงออล่าง จบที่เสียงมีอย่างซ้ำๆ

ประโยคที่ 3

- ล ช ม	- ร - ค	- ร ม ช	- ร - ม	----	--- ช	-- ล ช	ล ร - ม
---------	---------	---------	---------	------	-------	--------	---------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นไปในรูปแบบการเรียงเสียงจากเสียงสุดท้ายของบันไดเสียง เรียงลงมาถึงเสียงประธานของบันไดเสียงอย่างชัดเจน และเรียงเสียงขึ้นไปถึงเสียงซอลแล้วโคดเสียงลงมาถึงเสียงเร เพื่อจะเรียงเสียงไปถึงเสียงมี ส่วนสำนวนรับมีการใช้เสียงลาเป็นฐานเพื่อโคดเสียง แล้วจึงจบลักษณะเดียวกันกับทำนองเพลงสุดท้ายของสำนวนทำ

ประโยคที่ 4

----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม	ล ล ล ร	ล ล ล ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม
------	-------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ซึ่งสำนวนทำเป็นทำนองที่ต่อมาจากประโยคที่ 5 เป็นไปในลักษณะการเน้น เสียงลูกตกตัวสุดท้ายของประโยคที่ 5 หรือที่เรียกว่า “เท่า” ส่วนสำนวนรับมีการเน้นเสียงลูกตก เสียงเรและเสียงมี และยังพบการย่ำเสียงเพื่อโคดเสียงให้ไปลงลูกตกดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 5

ล ล ล ร	ล ล ล ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 4 ซึ่งเป็นทำนองเพลงที่ต่อเนื่องกันมา ในส่วนสำนวนรับก็ยังมีลักษณะคล้ายกันกับสำนวนทำ ต่างกันที่การดำเนินทำนองเพลงเป็นไปในแบบการเรียงเสียงเพื่อไปเน้นลูกตก

ประโยคที่ 6

ค ล ช ร	ช ล ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 5 ซึ่งเป็นทำนองเพลงที่ต่อเนื่องกันมา ในสำนวนรับมีลักษณะเป็นการโคดเสียงไปมาโดยใช้เสียงซอลเป็นฐาน เปรียบเสมือนการตัดทอนทำนองลงจากสำนวนทำ

ประโยคที่ 7

ร ม ช ล	คํ ช ล คํ	ช ล คํ	มํคํ	ชํมํ	ช คํ	ชํมํ	ช คํ
---------	-----------	--------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำให้เป็นการเรียงเสียงในวิถีขึ้น พบว่ามีการโคดเสียงเล็กน้อย เพื่อกลับมาเรียงเสียงขึ้นอย่างช้าๆ ส่วนสำนวนรับมีการใช้เสียงซอลเป็นฐานเพื่อเรียงเสียงขึ้นลงตามลำดับ แต่พบว่าการย่ำเสียงโดสูงในท้องที่ 6 เพื่อให้เกิดความแตกต่างของทำนองเพลง

ประโยคที่ 8

ชํมํ	ช คํ	ชํมํ	ช คํ	ชํมํ	ช คํ	ชํมํ	ช คํ
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับ ในประโยคที่ 7 ซึ่งเป็นทำนองเพลงที่ต่อเนื่องกันมา ในสำนวนรับมีลักษณะเป็นการคัดลอกทำนองจากสำนวนทำ ดังปรากฏได้จากท้องที่ 3-4 ของสำนวนทำ

ประโยคที่ 9

ชํมํ	ช คํ	ชํมํ	ช คํ	คํคํ	คํคํ	คํคํ	คํคํ
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับ ในประโยคที่ 8 ซึ่งเป็นทำนองเพลงที่ต่อเนื่องกันมา ในสำนวนรับมีลักษณะเป็นการโคดเสียงไปมาโดยใช้เสียงโดสูงเป็นฐาน เปรียบเสมือนการคัดลอกทำนองลงจากสำนวนทำ

ประโยคที่ 10

- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย สำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะการดำเนินทำนองคล้ายกัน โดยมีการใช้เสียงซอลเป็นฐานเพื่อ

โคดเสียงไปเน้นที่เสียงมี ต่างกันที่ทำนองสุดท้ายของสำนวนทำให้เป็นการโคดเสียงเพื่อเน้นเสียงมี และสำนวนรับเป็นการเรียงเสียงจากเสียงซอลลงมาที่เสียงประธานของบันไดเสียง คือ เสียงโด

ประโยคที่ 11

- ซ - ซ	ม ซ - ม	- ร - ร	ม ซ - ม	- ซ - ซ	ม ซ - ม	ซ ม ร ค	- ร - ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 10

ประโยคที่ 12

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ท ค ร ค	ร ม ร ค	ร ค ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอบบันไดเสียง คือ เสียงที่ สำนวนท่ามีการใช้เสียงนอบบันไดเสียง คือ เสียงที่ เพื่อทำให้การเรียงเสียงในวิถึลงกลมกลื่น กับทำนองเพลง และยังพบว่ามีการใช้เสียงซอลเป็นฐานเพื่อโคดเสียงไปมาแล้วจบลงที่เสียงประธานของบันไดเสียง ส่วนสำนวนรับมีการใช้เสียงในบันไดเสียงในวิถึลงอย่างสลับซับซ้อน และยังพบเสียงนอบบันไดเสียง คือ เสียงที่มาช่วยในการเรียงเสียง เพื่อให้เกิดความกลมกลื่นของท่วงทำนองเพลง

ประโยคที่ 13

ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ท ค ร ค	ร ม ร ค	ร ค ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 12

ประโยคที่ 14-17

- ซ - ซ	ม ซ - ม	- ร - ร	ม ซ - ม	- ซ - ซ	ม ซ - ม	ซ ม ร ค	- ร - ค
- ซ - ซ	ม ซ - ม	- ร - ร	ม ซ - ม	- ซ - ซ	ม ซ - ม	ซ ม ร ค	- ร - ค
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ท ค ร ค	ร ม ร ค	ร ค ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ
ท ล ซ ร	ซ ร ซ ล	ท ล ซ ล	ท ค ร ค	ร ม ร ค	ร ค ท ล	ท ล ซ ท	ล ซ ล ซ

ในประโยคที่ 14-17คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 10-13 ทุกประการ

ประโยคที่ 18

ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	- ช - ล	-- รัดล	- ช - ร	--- ช	--- ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	-------	-------

ในประโยคที่ 18 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีการเน้นเสียง คือ เสียงเรในลักษณะการบรรเลงแบบเก็บแล้วโคดไปที่เสียงซอลเพื่อเรียงเสียงขึ้นไปทีเสียงลาอย่างช้าๆ ส่วนสำนวนรับมีการใช้การบรรเลงแบบสะบัดเพื่อเรียงเสียงลงมาที่เสียงซอลอย่างฉับพลัน แล้วจึงโคดเสียงไปที่เสียงเรสูง หลังจากนั้นจึงย้ายกลอนเพลงเดิมอย่างช้าๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 19

----	- ช - ล	- ค - ร	----	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
------	---------	---------	------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 19 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีการเว้นจังหวะที่ห้องแรก แล้วจึงเรียงเสียงตามบันไดเสียงเพียงออบนอย่างช้าๆ แต่ก็ยังมีการเว้นทำนองในจังหวะตกที่ห้องที่ 4 สำนวนรับมีการใช้เสียงซอลเป็นฐานเพื่อโคดเสียงไปเน้นที่เสียงมี ทั้งยังพบการเรียงเสียงจากเสียงซอลลงมาที่เสียงประธานของบันไดเสียง คือ เสียงโด

ประโยคที่ 20

ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ล	ล ช ค ล	ค ช ล ม	ช ม ล ช	ล ม ช ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 20 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีการเรียงเสียงไปมา แต่ยังเป็นการเน้นเสียงลูกตก คือ เสียงมี แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นไปตั้งแต่เสียงเรจนถึงเสียงลา ตามบันไดเสียงเพียงออบน สำนวนรับมี

ลักษณะการดำเนินทำนองในแนววิถีลงแบบสลับซับซ้อน โดยมีการโคดเสียงไปมาอย่างสนิทกลมกลืน

ประโยคที่ 21

คํ ฆ ฆ ฆ	คํ ล ล ล	รํคํคํ	มํรํรํ	ฆํมํฆํ	มํรํคํ ล	ฆ ล คํรํ	คํ ท ล ฆ
----------	----------	--------	--------	--------	----------	----------	----------

ในประโยคที่ 21 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ฆ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ ในห้องสุดท้ายของประโยค ลักษณะของการดำเนินทำนองในส่วนที่มีการใช้กลอนเพลงย้าเสียงถูกดกแต่เป็นไปในลักษณะการดำเนินทำนองในแนววิถีขึ้นตามบันไดเสียงเพียงออบน ส่วนส่วนรับเริ่มต้นด้วยการใช้เสียงซอลเป็นฐานเพื่อโคดเสียงไปมาในแนววิถีลง แล้วจึงเรียงเสียงตามบันไดเสียงขึ้นไปและเรียงเสียงลงมาโดยใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ มาช่วยเพื่อให้เกิดความกลมกลืนของทำนองเพลง

ประโยคที่ 22-25

ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	- ฆ - ล	-- รํคํล	- ฆ - รํ	--- ฆ	--- รํ
----	- ฆ - ล	- คํ - รํ	----	- ฆ - ฆ	ม ฆ - ม	ฆ ม ร ค	- ร - ค
ร ม ฆ ม	ร ม ฆ ม	ร ม ฆ ม	ร ม ฆ ล	ล ฆ คํ ล	คํ ฆ ล ม	ฆ ม ล ฆ	ล ม ฆ ร
คํ ฆ ฆ ฆ	คํ ล ล ล	รํคํคํ	มํรํรํ	ฆํมํฆํ	มํรํคํ ล	ฆ ล คํรํ	คํ ท ล ฆ

ในประโยคที่ 22-25คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 18-21 ทุกประการ

ประโยคที่ 26-27

- ฆ - ฆ	ม ฆ - ม	- ร - ร	ม ฆ - ม	- ฆ - ฆ	ม ฆ - ม	ฆ ม ร ค	- ร - ค
- ฆ - ฆ	ม ฆ - ม	- ร - ร	ม ฆ - ม	- ฆ - ฆ	ม ฆ - ม	ฆ ม ร ค	- ร - ค

ในประโยคที่ 26-27คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 10-11 ทุกประการ

ประโยคที่ 28

- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด	- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด
---------	---------	--------	---------	---------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 28 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงฟา เพื่อให้ทำนองเพลงมีความสับสนและเพื่อใช้เป็นฐานในการโคตเสียง ส่วนว้นทำและส่วนว้นรับ มีการดำเนินทำนองที่เหมือนกันทุกประการ โดยใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงฟา เป็นฐานเสียง ในการโคตเสียงไปมา แล้วจึงมีการย้ายเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบนอย่างชัดเจนในห้องที่ 4 และห้องที่ 8

ประโยคที่ 29

- ซ - ซ	ค ซ - ค	ร ค ซ ค	- ร - ม	- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 28 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงฟา ในส่วนว้นรับ ลักษณะของการดำเนินทำนองในส่วนว้นทำมีการใช้เสียงโคตไปมาระหว่างเสียงซอลต่ำกับเสียงโด แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นไปตามบันไดเสียงจนถึงเสียงมี ส่วนส่วนว้นรับมีลักษณะเดียวกันกับส่วนว้นทำและส่วนว้นรับในประโยคที่ 28

ประโยคที่ 30

- ซ - ซ	ค ซ - ค	ร ค ซ ค	- ร - ม	- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 30 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 29 ทุกประการ

ประโยคที่ 31

- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด	- ฟ - ฟ	ด ฟ - ม	-- ค ม	ร ด ร ด
---------	---------	--------	---------	---------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 31 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 28 ทุกประการ

ประโยคที่ 32

-- ซม	ร ด ร ด	-- ร ม	ร ด ร ด	-- ซม	ร ด ร ด	-- ร ม	ร ด ร ด
-------	---------	--------	---------	-------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 32 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันโดยสิ้นเชิง คือ มีลักษณะการบรรเลงแบบพวกหน้าพวกลหลังหรือที่เรียกว่า “ลูกเหลื่อม” โดยเป็นการซ้ำเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบน ดังปรากฏชัดเจนในห้องที่ 2,4,6,8 นอกจากนี้ยังพบว่า เป็นการเรียงเสียงในแนววิถึลง และเป็นการใช้เสียงที่ติดกัน

ประโยคที่ 33

ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ร ด	ร ม ร ด	ซ ม ซ ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 33 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำเป็นไปในรูปแบบการตัดตอนทำนองของประโยคที่ 32 ให้กระชับยิ่งขึ้น ส่วนสำนวนรับมีการใช้เสียงซอลเป็นเสียงฐานเพื่อโคดเสียงไปมาในแนววิถึลงมาจนถึงเสียงเร แล้วจึงเรียงเสียงลงมาถึงซอลและเรียงเสียงขึ้นไปจนถึงเสียงเร ทั้งนี้ได้ใช้เสียงที่ซึ่งเป็นเสียงนอกบันไดเสียงเข้ามาช่วยให้เกิดความกลมกลืนของกลอนเพลงด้วย

ประโยคที่ 34

ซ ด ร ม	ร ม ฟ ซ	ฟ ล ซ ฟ	ซ ฟ ม ร	ซ ม ซ ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ด ร – ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 34 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงฟาและเสียงที เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและทำให้เกิดความสั่นสนของกลอนเพลง ในสำนวนทำมีการบรรเลงแบบเก็บในแนววิถึขึ้นและลงตามลำดับอย่างซับซ้อน ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 34 แตต่างกันที่ห้องสุดท้ายมีการใช้วิธีการหยุดเสียงอย่างฉับพลันแล้วจึงย้ายเสียงเดิมลงไปทีตัวโน้ตตัวสุดท้าย เปรียบเสมือนการหยุดจังหวะที่เก็บลงไปเพื่อใช้ในการลากเสียงยาวในประโยคถัดไป

ประโยคที่ 35

----	--- ร	----	--- ร	----	--- ร	- ร ร ร	- ร - ร
------	-------	------	-------	------	-------	---------	---------

ในประโยคที่ 35 คณะผู้วิจัยพบว่าลักษณะในการดำเนินทำนองด้วยการใช้เสียงเรซึ่งเป็นเสียงลูกตกของห้องสุดท้ายในประโยคที่ 34 ลากเสียงยาวๆ อย่างช้าๆ เพื่อไปจบด้วยการบรรเลง “เท่า” ในสำนวนรับ เป็นการเน้นย้ำตัวโน้ตอย่างช้าๆ แล้วจึงเร็วขึ้น

ประโยคที่ 36

ม่ม่ม	ม่ม่ม	ม่ม่ม	ม่ม่ม	-- ม	ม่ม่ม	ม่ม่ม	- ม - ร
-------	-------	-------	-------	------	-------	-------	---------

ในประโยคที่ 36 คณะผู้วิจัยพบว่าลักษณะในการดำเนินทำนองด้วยการเน้นย้ำเสียงลูกตกเดิม คือ เสียงเร ด้วยวิธีการบรรเลงแบบเก็บอย่างถี่ๆ ส่วนสำนวนการยังเป็นลักษณะเช่นเดิม แต่มีการหยุดเสียงอย่างกะทันหันในช่วงต้น และดำเนินกลอนเพลงแบบตัดทอนทำนองในสำนวนทำแล้วจบอย่างช้าลง

ประโยคที่ 37

-- ม	- ค ท ค	- ค ท ค	- ร่ม	-- ม	- ค ท ค	- ค ท ค	- ร่ม
------	---------	---------	-------	------	---------	---------	-------

ในประโยคที่ 33 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ข ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกัน คือ เป็นไปในรูปแบบของการบรรเลงแบบ “ลูกเหลื่อม” มีการย้ำเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบนโดยใช้ตัวโน้ตที่ติดกัน และมีการใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ เข้ามาเพื่อเป็นเสียงเชื่อมให้เกิดความกลมกลืนของทำนองเพลง

ประโยคที่ 38

- ค ท ค	- ร่ม	- ค ท ค	- ร่ม	- ค ท ค	- ร่ม	- ค ท ค	- ร่ม
---------	-------	---------	-------	---------	-------	---------	-------

ในประโยคที่ 38 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 8 ห้องที่ 7-8 เปรียบเสมือนการตัดทอนทำนองลงจากประโยคที่ 37

ประโยคที่ 39

มัมมัม	มัมมัม	มัมมัม	มัมมัม	- - มัม	มัมมัม	มัมมัม	- มัม -
--------	--------	--------	--------	---------	--------	--------	---------

ในประโยคที่ 39 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 36 ทุกประการ

ประโยคที่ 40

มัมมัม	ล ท คัม	คัม ท ล	คัม - -	มัมมัม	ล ท คัม	คัม ท ล	คัม - -
--------	---------	---------	---------	--------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 40 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่สามวรรคห้าและสามวรรคมีลักษณะเดียวกัน คือ เป็นการเรียงเสียงไปมาโดยใช้เสียงนอกบันไดเสียงเข้ามาช่วย เพื่อให้เกิดความความกลมกลืนของกลอนเพลง แต่ปรากฏว่ามีการหยุดการบรรเลงอย่างฉับพลันโดยสังเกตได้จากห้องที่ 4 และห้องที่ 8

ประโยคที่ 41

มัมมัม	คัม - ซ	- ท ล	คัม - -	มัมมัม	คัม - ซ	- ท ล	คัม - -
--------	---------	-------	---------	--------	---------	-------	---------

ในประโยคที่ 41 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่สามวรรคห้าและสามวรรคมีลักษณะเดียวกัน คือ เป็นการเรียงเสียงไปมาโดยใช้เสียงนอกบันไดเสียงเข้ามาช่วย เพื่อให้เกิดความความกลมกลืนของกลอนเพลง แต่มีการหยุดอย่างฉับพลันที่กระชับกว่าประโยคที่ 40 และมีการเน้นเสียงนอกบันไดเสียงเพื่อให้เกิดความฉงนและชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 42

มัมมัม	คัม - ซ	- ท ล	คัม ท ล	- ล ซ ล	ท ล ซ ล	ท ล ซ ล	ท ล ซ ล
--------	---------	-------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 42 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่สามวรรคห้ามีการขึ้นต้นทำนองเหมือนกันกับประโยคที่ 42 แต่มีการเน้นเสียงนอกบันไดเสียงและเลื่อนเสียงลงมาหนึ่งเสียงในลักษณะของกลอนเพลงเดียวกัน หลังจากนั้นจึงเรียงเสียงไปมาโดยมีเสียงนอกบันไดเสียงเป็นเสียงเชื่อม

ประโยคที่ 43

ร ร ร ร	- ม - ม	ซ ซ ซ ซ	- ล - ล	ร ี ร ี ร ี	- ค ี - ค ี	-- ซลท	ร ี ท - ล
---------	---------	---------	---------	-------------	-------------	--------	-----------

ในประโยคที่ 43 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นเน้นย้ำเสียงในแนววิถีขึ้นและลงตามบันไดเสียงเพียงออบน แต่พบว่ามีการใช้การบรรเลงแบบสลับอย่างฉับพลัน เพื่อจะเปลี่ยนบันไดเสียงไปใช้เสียงเพียงออล่าง

ประโยคที่ 44

-----	--- ล	-----	--- ล	-----	--- ล	- ล ล ล	- ล - ล
-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------	---------

ในประโยคที่ 44คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 35 ต่างกันที่ระดับเสียง คือ ใช้เสียงลา

ประโยคที่ 45

ท ซ ล ท	ล ร ี ล ท	ล ซ ล ท	ซ ล --	ท ซ ล ท	ล ร ี ล ท	ล ซ ล ท	ซ ล --
---------	-----------	---------	--------	---------	-----------	---------	--------

ในประโยคที่ 45 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่างได้แก่ ซลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับเหมือนกันโดยสิ้นเชิง โดยใช้เสียงลาเป็นฐานเพื่อโคดและเรียงเสียงไปมา

ประโยคที่ 46

ท ซ ล ท	ล ร ี ล ท	ล ซ ล ท	ค ี ร ี --	ม ี ร ี ค ี ร ี	ม ี ร ี ค ี ท	ล ซ ล ท	ซ ล --
---------	-----------	---------	------------	-----------------	---------------	---------	--------

ในประโยคที่ 46 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่างได้แก่ ซลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงโด ลักษณะการดำเนินทำนองเพลงคล้ายกับประโยคที่ 45 แต่พบว่ามีการใช้เสียงนอกบันไดเสียงเพื่อใช้เรียงเสียงไปดังปรากฏในห้องที่ 5 และห้องที่ 6

ประโยคที่ 47

ท ช ล ท	ล ร ี ล ท	ล ช ล ท	ค ี - -	ม ี ร ี ค ี	ม ี ร ี ค ี	ล ช ล ท	ช ล - -
---------	-----------	---------	---------	-------------	-------------	---------	---------

ในประ โยคที่ 47คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับ ประโยคที่ 46 ทุกประการ

ประโยคที่ 48

ท ช ล ท	ค ี - -	ค ี ม ี ร ี ค ี	ท ล - -	ท ช ล ท	ค ี - -	ค ี ม ี ร ี ค ี	ท ล - -
---------	---------	-----------------	---------	---------	---------	-----------------	---------

ในประ โยคที่ 48 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงโด ลักษณะการดำเนินทำนองเพลงเป็นไปในรูปแบบการตัดทอนทำนองลงจากประโยคที่ 47 และยังมีการใช้เสียงนอกบันไดเสียงในการเรียงเสียงไปมาด้วย

ประโยคที่ 49

ท ช ล ท	ค ี - ร ี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร ี	- ร ี ร ี ร ี	- ร ี - ร ี
---------	-----------	---------	---------	---------	-----------	---------------	-------------

ในประ โยคที่ 49 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีการใช้กลอนเพลงขึ้นต้น เหมือนกับประ โยคที่ 48 และจบด้วยการบรรเลงแบบ “เท่า” ในสำนวนรับ

ประโยคที่ 50

ช ี ล ี ช ี ม ี	ช ี ม ี ร ี ท	ร ี ท ล ท	- ร ี - -	ช ี ล ี ช ี ม ี	ช ี ม ี ร ี ท	ร ี ท ล ท	ร ี ช - -
-----------------	---------------	-----------	-----------	-----------------	---------------	-----------	-----------

ในประ โยคที่ 50 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีการใช้กลอนเพลงในแนววิถิ ลงและโดเสียงไปจบที่เสียงเรสูงอย่างฉับพลัน และไม่จบทำนอง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนทำ ต่างกันที่กลอนเพลงสุดท้ายมีการ โดเสียงไปที่เสียงเรสูงแล้ว โดเสียงลงมาที่เสียง ประธานของบันไดเสียงเพียงออล่าง คือ เสียงชอลอย่างฉับพลัน

ประโยคที่ 51

ชล์ชม่	ชม่รื ท	รื ท ล ท	- รื - -	ชล์ชม่	ชม่รื ท	รื ท ล ท	รื ช - -
--------	---------	----------	----------	--------	---------	----------	----------

ในประโยคที่ 51 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 50 ทุกประการ

ประโยคที่ 52

- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช	- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช
-----------	----------	---------	---------	-----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 52 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงโด ส่วนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกัน คือ เป็นการเน้นย้ำเสียงโดยเริ่มจากการเน้นเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงโดสูง แล้วจึงใช้วิธีการ โดดเสียงมาที่เสียงประธานของบันไดเสียง แล้วจึงใช้กลอนเพลงที่มีการเน้นย้ำเสียงซอลซึ่งเป็นเสียงประธานของบันไดเสียงอย่างชัดเจน

ประโยคที่ 53

- ร - ร	ช ร - ช	ล ช ร ช	- ล - ท	- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช
---------	---------	---------	---------	-----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 53 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลทX ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงโด ส่วนวนทำลักษณะการดำเนินทำนองในลักษณะการ โดดเสียงไปมา เพื่อเป็นการย้ำเสียงซอลซึ่งเป็นเสียงประธานของบันไดเสียง แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นไปอย่างซ้ำๆ ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนทำในประโยคที่ 52 ทุกประการ

ประโยคที่ 54

- ร - ร	ช ร - ช	ล ช ร ช	- ล - ท	- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช
---------	---------	---------	---------	-----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 54 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 53 ทุกประการ

ประโยคที่ 55

- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช	- คํ - คํ	ช คํ - ท	- - ช ท	ล ช ล ช
-----------	----------	---------	---------	-----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 55 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 54 ทุกประการ เปรียบเสมือนการคัดทอนทำนองเพลงลง

ประโยคที่ 56

-- รื ท	ล ช ล ช	-- ล ท	ล ช ล ช	-- รื ท	ล ช ล ช	-- ล ท	ล ช ล ช
---------	---------	--------	---------	---------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 56 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกเหลื่อม” และมีลักษณะแบบการเรียงเสียง และพบว่ามีการใช้เสียงที่ติดกันเพื่อเน้นย้ำเสียงแต่ก็ยังคงอยู่ในบันไดเสียงเพียงออล่าง

ประโยคที่ 57

รื ท ล ช	ล ท ล ช	รื ท ล ช	ล ท ล ช	-- ล ช	ล ช ล ช	ล ช ล ช	- ล - ช
----------	---------	----------	---------	--------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 57 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะคล้ายกันกับประโยคที่ 56 แต่ต่างกันที่มีวิธีการบรรเลงแบบเก็บ เปรียบเสมือนการคัดทอนทำนองลง และจบในสำนวนรับด้วยการย้ำเสียงลากับเสียงซอลสลับกันไปมา เพื่อแสดงถึงเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออล่าง คือ เสียงซอล อย่างชัดเจน

ภาษาลาว

ประโยคที่ 1

----	---ม	---คิ	---ถ	--คิ ช	-คิ-ถ	ช ถ คิ ถ	-ช-ช
------	------	-------	------	--------	-------	----------	------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบน ได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีเสียงลูกตก คือ เสียงลา ในห้องที่ 4 โดยเริ่มจากเสียงมี ขึ้นไปที่เสียงโดสูงแล้วลงมาที่เสียงลา ส่วน

สำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง ซอล ในห้องที่ 8 โดยเริ่มจากเสียง โดสูงลงมาหาเสียงซอล ในลักษณะกะฉับ และมีลักษณะการเก็บในห้องที่ 7

ประโยคที่ 2

----	---ม	---คํ	---ล	--คํ ซ	-คํ -ล	---ซ	---รํ
------	------	-------	------	--------	--------	------	-------

ในประโยคที่ 2 ผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 1 โดยในห้องที่ 7 และ ห้องที่ 8 มีลักษณะการบรรเลงแบบต่างๆ จากเสียงซอล ขึ้นไปหาเสียง เรสูง

ประโยคที่ 3

----	-มํ -ซํ	--ลํ ซ	-มํ -รํ	มํ คํ รํ มํ	-ล-คํ	รํ คํ ลซ	มซลคํ
------	---------	--------	---------	-------------	-------	----------	-------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีเสียงลูกตก คือ เสียงเรสูง ในห้องที่ 4 โดยเริ่มจากเสียงมี ขึ้นไปที่เสียงมีสูงขึ้นไปหาเสียงลาสูงแล้ว กลับมาที่เสียงเรสูง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง โดสูง ใน ห้องที่ 8 โดยมีลักษณะการเก็บในห้องที่ 5-8

ประโยคที่ 4

----	---ม	---คํ	---ล	--คํ ซ	-คํ -ล	ซ ล คํ ล	-ซ -ซ
------	------	-------	------	--------	--------	----------	-------

ในประโยคที่ 4 ผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 5

----	---ม	---คํ	---ล	--คํ ซ	-คํ -ล	---ซ	---รํ
------	------	-------	------	--------	--------	------	-------

ในประโยคที่ 5 ผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 2 จากเสียงซอล ขึ้นไปหาเสียง เรสูง

ประโยคที่ 6

----	-มํ -ซํ	--ลํ ซ	-มํ -รํ	มํ คํ รํ มํ	-ล-คํ	รํ คํ ลซ	มซลคํ
------	---------	--------	---------	-------------	-------	----------	-------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีเสียงลูกตก คือ เสียงเรสูง ในห้องที่ 4 โดยเริ่มจากเสียงมี ขึ้นไปที่เสียงมีสูงขึ้นไปหาเสียงลาสูงแล้ว กลับมาที่เสียงเรสูง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง โดสูง ใน ห้องที่ 8 โดยมีลักษณะการเก็บในห้องที่ 5 -8

ประโยคที่ 7

-क्रम	-स-ल	दं चलदं	-म-स	-मचल	-दं -म	रक्रम	-स-ल
-------	------	---------	------	------	--------	-------	------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีเสียงลูกตก คือ เสียงซอล ในห้องที่ 4 โดยเริ่มจากเสียงโดขึ้นไล่ไปตามบันไดเสียงไปหาเสียงโดแล้ว เคลื่อนที่ลงต่ำแล้วกลับมาที่เสียงโดสูง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง ลา ในห้องที่ 8 โดยมีลักษณะเสียงเคลื่อนจากต่ำขึ้นไล่ขึ้นไปหาเสียงโดสูงแล้วลงมาที่เสียง ต่ำแล้วไล่ขึ้นไปหาเสียงสูง คือลา ในห้องที่8

ประโยคที่ 8

दं चलदं	-म-स	-मचल	-दं -म	रक्रम	-स-द	-क्रम	-स-ल
---------	------	------	--------	-------	------	-------	------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีเสียงลูกตก คือ เสียงมี ในห้องที่ 4 โดยเสียงเริ่มจากเสียงโดสูงลงมาที่เสียงต่ำแล้วกลับไปเสียงโด สูง แล้วเคลื่อนที่ลงต่ำกลับขึ้นไปเสียงสูงแล้วลงมาที่เสียงต่ำคือเสียงมี ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของ การดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง ลา ในห้องที่ 8 โดยมีลักษณะเสียงเคลื่อนจากต่ำขึ้นไล่ขึ้นไป หาเสียงสูงแล้วลงมาที่เสียงต่ำแล้วไล่ขึ้นไปหาเสียงสูง คือลา ในห้องที่8

ประโยคที่ 9

--- दं	-- ल दं	-- ल स	- ल - स	- क्र म	- स - ल	दं चल दं	- म - स
--------	---------	--------	---------	---------	---------	----------	---------

ในประโยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ

มีเสียงลูกตก คือ เสียงซอล ในห้องที่ 4 ในห้องที่ 2 และห้องที่ 3 มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบ กระชับ ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง ซอล ในห้องที่ 8 โดยมี ลักษณะเสียงเคลื่อนจากต่ำขึ้นไล่ขึ้นไปหาเสียงสูงในบันไดเสียงแล้วลงมาที่เสียงต่ำแล้วไล่ขึ้นไปหา เสียงสูง

ประโยคที่ 10

- ม ช ล	- คี - ม	ร ค ร ม	- ช - ล	คื ช ล คื	- ม - ช	- ม ช ล	- คี - ม
---------	----------	---------	---------	-----------	---------	---------	----------

ในประโยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวน ทำมีเสียงลูกตก คือ เสียงลา ในห้องที่ 4 ลักษณะการดำเนินทำนองจากเสียงต่ำขึ้นไปหาเสียงสูงกลับลง มาที่เสียงต่ำแล้วไล่ขึ้นไปหาเสียงสูงตามบันไดเสียง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมี เสียงลูกตก คือ เสียง มี ในห้องที่ 8 โดยมีลักษณะเสียงเคลื่อนจากสูงขึ้นลงไปหาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 11

ร ค ร ม	- ช - ค	- ค ร ม	- ช - ล	--- คื	-- ล คื	-- ล ช	- ล - ช
---------	---------	---------	---------	--------	---------	--------	---------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวน ทำมีเสียงลูกตก คือ เสียงลา ในห้องที่ 4 ลักษณะการดำเนินทำนองจากเสียงต่ำขึ้นไปหาเสียงสูงกลับลง มาที่เสียงต่ำแล้วไล่ขึ้นไปหาเสียงสูงตามบันไดเสียง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมี เสียงลูกตก คือ เสียง มี ในห้องที่ 8 ส่วนในห้องที่ 2 และห้องที่ 3 มีลักษณะการดำเนินทำนองแบบ กระชับ

โยน

ประโยคที่ 1

ช ล ท คื	ช ล ท คื	ร ม ร คื	ร ม ร คื	ช ล ท คื	ช ล ท คื	ร ม ร คื	ร ม ร คื
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง แบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค แบบเสียงต่ำเรียงขึ้นไปหาเสียงสูง แล้วล้อแบบเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

ช ม ร ี ค ์	ช ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์	ช ม ร ี ค ์	ช ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค เป็นการทอดทำนองจากประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

ช ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์	ช ม ร ี ค ์	ร ม ร ี ค ์	---ช	---ล	---ค ์	---ร ี
-------------	-------------	-------------	-------------	------	------	--------	--------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบการทอนทำนองจากประโยคที่ 2

ประโยคที่ 4

- ค ์ - ร ี	- ม ี - ช ี	- ล ี - ช ี	- ม ี - ร ี	----	---ร ี	- ร ี ร ี ร ี	- ร ี - ร ี
-------------	-------------	-------------	-------------	------	--------	---------------	-------------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค เป็นการทอดทำนองจากประโยคที่ 1

ท่อน 2 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 1

- ร ี - ร ี	- ค ์ - ร ี	- ม ี - ช ี	- ม ี - ร ี	- ร ี - ร ี	ค ์ ล ค ์ ร ี	ม ี ร ี ค ์ ล	ร ี ค ์ ล ช
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	---------------	---------------	-------------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม
X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย
ลักษณะของการดำเนินทำนองในส่วนนี้ทำเป็นไปในรูปแบบการเน้นเสียงลูกตก คือ เสียง เรสูงซึ่งอยู่
ในบันไดเสียงเพียงออบน โดยเริ่มจากการเน้นเสียงเรสูงแล้วเรียงเสียงถัดลงมา แล้วจึงเรียงเสียง
ขึ้นไปจนถึงเสียงซอลสูงและเรียงเสียงกลับมาจบยังเสียงเริ่มต้น คือเสียงเร อย่างต่างๆ เท่าๆ กัน
ส่วนส่วนรับก็ยังมีลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นไปในรูปแบบการเน้นเสียงลูกตก คือ เสียง เร

สูง ดังปรากฏชัดเจนในห้องที่ 5-6 และจึงเรียงเสียงลงมา โดยเริ่มต้นที่เสียงมีสูง เรียงเสียงตามบันไดเสียงเพียงออบนลงมาถึงเสียงซอล ด้วยทำนองแบบเก็บ

ประโยคที่ 2

- ริ - ริ	- คิ - ริ	- มิ - ซิ	- มิ - ริ	- ริ - ริ	คิ ล คิ ริ	มิ ริ คิ ล	ริ คิ ล ซ
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	-----------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

- คิ - คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	- ล - ริ	- คิ - คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	ริ คิ ล ซ
-----------	----------	----------	----------	-----------	----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองทั้งสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกัน คือ เน้นเสียงโดสูงซึ่งเป็นเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบน แต่ต่างกันที่ระดับเสียงเริ่มต้นที่เสียงสูง มีการใช้เสียงลาเป็นฐานเพื่อใช้ในการโดคเสียงขึ้นไปที่เสียงโดสูงและโดคเสียงลงมาถึงเสียงฐาน แล้วจึงโดคลงมาถึงเสียงซอล หลังจากนั้นจึงเรียงเสียงขึ้นไปตามบันไดเสียงเพียงออบนจนถึงเสียงประธาน โดยมีความต่างกันระหว่างสำนวนทำและสำนวนรับ คือ ในห้องที่ 4 มีการใช้เสียงฐานเพื่อโดคเสียงไปที่เสียงเรสูง และห้องที่ 8 เป็นลักษณะการเรียงเสียงตั้งแต่เสียงเรสูงลงมาถึงเสียงซอลอย่างถึๆ

ประโยคที่ 4

- คิ - คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	- ล - ริ	- คิ - คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	ริ คิ ล ซ
-----------	----------	----------	----------	-----------	----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 3

ประโยคที่ 5

- คิ - คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	ริ คิ ล ซ	- มิ ริ คิ	ล คิ ล ซ	ม ซ ล คิ	ริ คิ ล ซ
-----------	----------	----------	-----------	------------	----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินท่วงทำนองเพลงของสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 3 และประโยคที่ 4 เปรียบเสมือนการตัดทอนทำนอง

ลงจากประโยคที่ 4 โดยสำนวนทำและสำนวนรับในประโยคนี้นี้ต่างกันว่าสำนวนรับมีลักษณะการเน้น
ทำนองแบบการเรียงเสียงจากเสียงสูงมาหาเสียงต่ำ เพื่อให้เกิดความหนักแน่นของท่วงทำนอง

ประโยคที่ 6

- คํ - คํ	ล คํ ล ช	ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช	- มํ รํ คํ	ล คํ ล ช	ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช
-----------	----------	----------	-----------	------------	----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกัน
กับประโยคที่ 5

ประโยคที่ 7

ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช	ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช	ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช	ม ช ล คํ	รํ คํ ล ช
----------	-----------	----------	-----------	----------	-----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม
X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลข
การดำเนินท่วงทำนองเพลงของสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกัน โดยสิ้นเชิง โดยมีการ
ดำเนินท่วงทำนองในแบบการเรียงเสียงขึ้นและลงตามบันไดเสียงเพียงออบน ทำนองเพลง
เปรียบเสมือนการคัดตอนลงจากประโยคที่ 6 สังเกตได้จากห้องที่ 7-8 ในประโยคที่ 6

ประโยคที่ 8

คํ ช ท คํ	-- ท คํ	-- ท คํ	-- ท คํ	ท คํ ท คํ	ท คํ ท คํ	--- ท	--- คํ
-----------	---------	---------	---------	-----------	-----------	-------	--------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงกลางได้แก่ ทดร
X ฟ ช X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงกลางทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลข
ลักษณะเป็นการเน้นย้ำเสียงลูกตก คือ เสียงโดสูง อย่างเป็นวรรคๆ ช่วงๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ยิ่งขึ้น ทำนองเพลงเปรียบเสมือนการคัดตอนทำนองจากประโยคที่ 7 และยังคัดตอนทำนองในตัว
ประโยคอีก ดังปรากฏชัดเจนในสำนวนรับ

ภาษาชาว

ประโยคที่ 1

----	--- คํ	--- ช	- ล - คํ	--- คํ	--- คํ	- คํ - ช	- ล - คํ
------	--------	-------	----------	--------	--------	----------	----------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีเสียงลูกตก คือ เสียงลโคสูงในห้องที่ 4 โดยเริ่มจากเสียงโคสูง ลงมาที่เสียงต่ำแล้วกลับขึ้นไปทีโค สูง โดยข้ามเสียงที ส่วนสำนวนรับมีลักษณะของการดำเนินทำนองมีเสียงลูกตก คือ เสียง โคสูง เหมือนกับทำนองทำ

ประโยคที่ 2

- รี้ คํ ฏ	- คํ --	ซ คํ รี้ มี้	- รี้ - คํ	----	--- คํ	--- ซ	- ล - คํ
------------	---------	--------------	------------	------	--------	-------	----------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ มีการสะบัดในห้องที่ 1 ส่วนสำนวนรับมีลักษณะการดำเนินทำนอง เหมือนกับประโยครับของ ประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

--- คํ	--- คํ	- คํ - ซ	- ล - คํ	- รี้ คํ ฏ	- คํ --	ซ คํ รี้ มี้	- รี้ - คํ
--------	--------	----------	----------	------------	---------	--------------	------------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ เหมือนกับทำนองรับในประโยคที่ 2 ส่วนสำนวนรับมีลักษณะการดำเนินทำนอง เหมือนกับประโยค ทำของประโยคที่ 2

ประโยคที่ 4

----	----	- มี้ - รี้	- คํ - รี้	-- คํ รี้	- มี้ --	- มี้ - รี้	- คํ - รี้
------	------	-------------	------------	-----------	----------	-------------	------------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำ ห้องที่ 1และห้องที่ 2 เป็นการลากเสียงลูกตกโค จากประโยคที่ 3 ในห้องที่ 2 และ 3 มีการเคลื่อนเสียง จากสูงลงต่ำแล้วไปเสียงสูง ในส่วนทำนองรับมีการเลื่อนที่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงแล้วกลับมา ที่เสียงต่ำ

ประโยคที่ 5

-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - คํ	รํ มํ - รํ	--- คํ	- ลํ --	คํ ล ช ล	คํ รํ - คํ
----------	---------	-----------	------------	--------	---------	----------	------------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมี ทำนองกระชับตามลักษณะสำเนียงชาวในระดับเสียงสูง ในส่วนทำนองรับลักษณะทำนองกระชับตามลักษณะสำเนียงชาว

ประโยคที่ 6

----	----	- มํ - รํ	- คํ - รํ	-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - รํ	- คํ - รํ
------	------	-----------	-----------	----------	---------	-----------	-----------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 4

ประโยคที่ 7

-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - คํ	รํ มํ - รํ	--- คํ	- ลํ --	คํ ล ช ล	คํ รํ - คํ
----------	---------	-----------	------------	--------	---------	----------	------------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 5

ประโยคที่ 8

----	--- คํ	--- ช	- ล - คํ	--- คํ	--- คํ	- คํ - ช	- ล - คํ
------	--------	-------	----------	--------	--------	----------	----------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 9

- รํ คํ ล	- คํ --	ช คํ รํ มํ	- รํ - คํ	----	--- คํ	--- ช	- ล - คํ
-----------	---------	------------	-----------	------	--------	-------	----------

ในประโยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 2

ประโยคที่ 10

--- คํ	--- คํ	- คํ - ซ	- ล - คํ	- รํ คํ ล	- คํ --	ซ คํ รํ มํ	- รํ - คํ
--------	--------	----------	----------	-----------	---------	------------	-----------

ในประโยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 3

ประโยคที่ 11

----	----	- มํ - รํ	- คํ - รํ	-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - รํ	- คํ - รํ
------	------	-----------	-----------	----------	---------	-----------	-----------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 4 และประโยคที่ 6

ประโยคที่ 12

-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - คํ	รํ มํ - รํ	--- คํ	- ล --	คํ ล ซ ล	คํ รํ - คํ
----------	---------	-----------	------------	--------	--------	----------	------------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 5 และประโยคที่ 7

ประโยคที่ 13

----	----	- มํ - รํ	- คํ - รํ	-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - รํ	- คํ - รํ
------	------	-----------	-----------	----------	---------	-----------	-----------

ในประโยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 4 ประโยคที่ 6 และประโยคที่ 11

ประโยคที่ 14

-- คํ รํ	- มํ --	- มํ - คํ	รํ มํ - รํ	--- คํ	- ล --	คํ ล ซ ล	คํ รํ - คํ
----------	---------	-----------	------------	--------	--------	----------	------------

ในประโยคที่ 14 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 5 ประโยคที่ 7 และประโยคที่ 12

ประโยคที่ 15

---ช	----	ร ม ช ล	คํ ล ช ม	ช ม ร ม	-ช--	ร ม ช ล	คํ ล ช ม
------	------	---------	----------	---------	------	---------	----------

ในประโยคที่ 15 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน มีลูกตกเสียง มี ในห้องที่ 4 มีลักษณะทำนองเก็บข้างตามลักษณะเสียงขวา

ประโยคที่ 16

ช ม ร ม	-ช--	ช ม ร ค	ร ม ค ร	---ค	-ล--	ค ล ช ล	ค ร -ค
---------	------	---------	---------	------	------	---------	--------

ในประโยคที่ 16 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลูกตกเสียง เร ในห้องที่ 4 มีลักษณะทำนองเก็บข้างตามลักษณะเสียงขวา

ประโยคที่ 17

---ช	----	ร ม ช ล	คํ ล ช ม	ช ม ร ม	-ช--	ร ม ช ล	คํ ล ช ม
------	------	---------	----------	---------	------	---------	----------

ในประโยคที่ 17 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 15

ประโยคที่ 18

ช ม ร ม	-ช--	ช ม ร ค	ร ม ค ร	---ค	-ล--	ค ล ช ล	ค ร -ค
---------	------	---------	---------	------	------	---------	--------

ในประโยคที่ 18 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลูกตกเสียง เร ในห้องที่ 4 มีลักษณะทำนองเก็บข้างตามลักษณะเสียงขวา เหมือนประโยคที่ 16

ประโยคที่ 19

----	----	ม ม ม ม	-ม-ล	---ช	-ลคํล	-ช-ม	รค-ร
------	------	---------	------	------	-------	------	------

ในประโยคที่ 19 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลูกตกเสียง ลา ในห้องที่ 4 และมีลักษณะทำนองซ้ำเสียงจากเสียงต่ำขึ้นไปเสียงสูง แล้วเคลื่อนลงมาหาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 20

----	----	ม ม ม ม	- ม - ล	---ช	- ล คํ ์ ล	- ช - ม	ร ค - ร
------	------	---------	---------	------	------------	---------	---------

ในประโยคที่ 20 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 19

ประโยคที่ 21

---ค	- ค ค ค	- ช - ล	- ค - ร	- ม ร ค	ร ม - ร	- ค - ล	ค ล - ช
------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 21 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ใน ห้องที่ 1 และห้องที่ 2 มีลักษณะสำนวนเท่า และเสียงเคลื่อนที่จากต่ำขึ้นไปเสียงสูง ในประโยครับ เสียงเคลื่อนจากสูงลงต่ำแล้วกลับขึ้นไปเสียงสูง แล้วลงมาต่ำ

ประโยคที่ 22

---ค	- ค ค ค	- ช - ล	- ค - ร	- ม ร ค	ร ม - ร	- ค - ล	ค ล - ช
------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 22 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 21

ประโยคที่ 23

----	----	ม ม ม ม	- ม - ล	---ช	- ล คํ ์ ล	- ช - ม	ร ค - ร
------	------	---------	---------	------	------------	---------	---------

ในประโยคที่ 20 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 19 และประโยคที่ 20

ประโยคที่ 24

----	----	ม ม ม ม	- ม - ล	---ช	- ล คํ ์ ล	- ช - ม	ร ค - ร
------	------	---------	---------	------	------------	---------	---------

ในประโยคที่ 20 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 19 ประโยคที่ 20 และประโยคที่ 23

ประโยคที่ 25

---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
------	------	------	------	------	-------	------	-------

ในประโยคที่ 25 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 21 และประโยคที่ 22

ประโยคที่ 26

---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
------	------	------	------	------	-------	------	-------

ในประโยคที่ 26 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 21 ประโยคที่ 22 และประโยคที่ 26

ประโยคที่ 27

--ชม	--รค	--รม	ร มชร	ชมชร	มรคล	ชมชล	ชลค
------	------	------	-------	------	------	------	-----

ในประโยคที่ 27 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ในประโยคทำ ห้องที่ 1 และ ห้องที่ 2 มีการกระชับทำนอง ส่วนในทำนองรับเป็นลักษณะการเก็บทำนอง

ประโยคที่ 28

ร มร	ร มร	ร มร	ร มร	ช ลชม	ชมรค	ชครม	ร มชร
------	------	------	------	-------	------	------	-------

ในประโยคที่ 28 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ในประโยคทำ ห้องที่ 1 - ห้องที่ 4 มีลักษณะการซ้ำทำนอง ส่วนในทำนองรับเป็นลักษณะการเก็บทำนอง

ประโยคที่ 29

ช ลชม	ชมรค	ชครม	ร มชร	ชมชร	มรคล	ค ลคช	-ล-ค
-------	------	------	-------	------	------	-------	------

ในประโยคที่ 29 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ในประโยคทำ เหมือนทำนองรับในประโยคที่ 29 มี ส่วนในทำนองรับเป็นลักษณะการเก็บทำนอง

ประโยคที่ 30

----	- ล - ล	- ล - ค	----	- ช - ล	- ค - ร	- ล ช ม	- ร - ค
------	---------	---------	------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 30 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ในประโยคทำ มีการเคลื่อนจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงส่วนในทำนองรับมีลักษณะเคลื่อนจากเสียงต่ำขึ้นไปหาเสียงสูงแล้วกลับลงมาหาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 31

-- ช ม	-- ร ค	-- ร ม	ร ม ช ร	ช ม ช ร	ม ร ค ล	ช ม ช ล	ช ล ค ร
--------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 31 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 27

ประโยคที่ 32

ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	ช ล ช ม	ช ม ร ค	ช ค ร ม	ร ม ช ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 32 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 28

ประโยคที่ 33

ช ล ช ม	ช ม ร ค	ช ค ร ม	ร ม ช ร	ช ม ช ร	ม ร ค ล	ค ล ค ช	- ล - ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 33 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 30

ประโยคที่ 34

----	- ล - ล	- ล - ค	----	- ช - ล	- ค - ร	- ล ช ม	- ร - ค
------	---------	---------	------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 34 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน เหมือนกับประโยคที่ 31

โยน

ประโยคที่ 1

ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์
----------	----------	-------------	-------------	----------	----------	-------------	-------------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค แบบเสียงต่ำเรียงขึ้นไปหาเสียงสูง แล้วล้อแบบเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

ช้ ม้ ร้ ค์	ช้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ช้ ม้ ร้ ค์	ช้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค เป็นการทอดทำนองจากประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

ช้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	ช้ ม้ ร้ ค์	ร้ ม้ ร้ ค์	-- ร้ ค์	ร้ ค์ ร้ ค์	ร้ ค์ ร้ ค์	- ร้ - ค์
-------------	-------------	-------------	-------------	----------	-------------	-------------	-----------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบการทอนทำนอง ตลอดทั้งประโยค

ประโยคที่ 4

- ช - ช	--- ค์	-- ม้ ร้	ค้ ร้ - ม้	----	--- ม้	- ม้ ม้ ม้	- ม้ - ม้
---------	--------	----------	------------	------	--------	------------	-----------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X
ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลง
แบบการโยน

ท่อน 1 เที้ยวกลับ

ประโยคที่ 1

ชมร์คั	มร์คั ล	รค์ ล ช	คั ล ช ม	ช ล ช ม	ร ค - ร	- ร ม ช	- ร - ม
--------	---------	---------	----------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะแบบเรียงเสียงในแนววิถึลง สำนวนทำทำนองเป็นไปในรูปแบบการเรียงเสียงลงมาที่เสียงประธานของบันไดเสียงอย่างชัดเจน และเรียงเสียงขึ้นไปถึงเสียงซอลแล้วโคตเสียงลงมาที่เสียงเร เพื่อจะเรียงเสียงไปถึงเสียงมี

ประโยคที่ 2

---	---ช	-- ล ช	ล ร - ม	----	--- ม	ม ม ม ม	- ม - ม
-----	------	--------	---------	------	-------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 3 ของท่อน 1 เที้ยวแรก และสำนวนทำในประโยคที่ 4 ของท่อน 1 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 3

ล ล ล ร	ช ช ช ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม	ล ล ล ร	ช ช ช ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 4 ของท่อน 1 เที้ยวแรก และสำนวนทำในประโยคที่ 5 ของท่อน 1 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 4

คั ล ช ร	ช ล ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม
----------	---------	----------	---------	----------	---------	----------	---------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 5 ของท่อน 1 เที้ยวแรก และสำนวนทำในประโยคที่ 6 ของท่อน 1 เที้ยวแรก

ประโยคที่ 5

ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	- ฟ ม ร	- ม - ช	- ล ท ร	- ล - ท
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงในสำนวนทำนองอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X มีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 6 ของท่อน 1 เทียบแรกส่วนสำนวนรับอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X ลักษณะของทำนองมีการใช้วิธีการบรรเลงแบบสลับในรูปแบบการเรียงเสียง โดยมีเสียงฟา ซึ่งเป็นเสียงนอกบันไดเสียงมาเป็นเสียงเชื่อม เพื่อใช้ลักษณะการสลับสามเสียงได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 6

- ท ร ี ท	- ล - ช	- ล ท ร ี	- ล - ท	----	--- ร ี	-- ม ี ร ี	ม ี ล - ท
-----------	---------	-----------	---------	------	---------	------------	-----------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำเป็นการใช้กลอนเพลงลักษณะเดิมจากสำนวนรับในประโยคที่แล้ว เพราะทำนองเพลงต่อกัน ต่างกันที่ระดับเสียง สำนวนรับมีการใช้เสียงเรสูงย่ำเสียงถูกตกด้วยวิธีการ โคดเสียงไปมา

ประโยคที่ 7

----	--- ท	- ท ท ท	- ท - ท	ม ี ม ี ล	ร ี ร ี ร ี ท	ช ช ช ล	ร ี ร ี ร ี ท
------	-------	---------	---------	-----------	---------------	---------	---------------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 2 ของท่อน 1 เทียบกลับ และสำนวนทำในประโยคที่ 3 ของท่อน 1 เทียบกลับ ต่างกันที่ทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X

ประโยคที่ 8

ม ี ม ี ล	ร ี ร ี ร ี ท	ช ช ช ล	ร ี ร ี ร ี ท	ร ี ม ี ล	ท ล ร ี ท	ร ี ม ี ล	ท ล ร ี ท
-----------	---------------	---------	---------------	-----------	-----------	-----------	-----------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 7 ของท่อน 1 เทียบกลับ ทุกประการ และสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนทำในประโยคที่ 4 ของท่อน 1 เทียบกลับ ต่างกันที่ทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ชลท X ร ม X

ประโยคที่ 9

ร ี ม ี ล	ท ล ร ี ท	ร ี ม ี ล	ท ล ร ี ท	ร ี ล ร ี ท	ร ี ล ร ี ท	ร ี ล ร ี ท	ร ี ล ร ี ท
-----------	-----------	-----------	-----------	-------------	-------------	-------------	-------------

ในประโยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 8 ของท่อน 1 เทียบกลับ ทุกประการ และสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนทำในประโยคที่ 5 ของท่อน 1 เทียบกลับ ต่างกันที่ทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ได้แก่ ซลท X ร ม X

ประโยคที่ 10

- ท - ท	รื ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท - ท	รื ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ล
---------	----------	---------	---------	---------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ได้แก่ ซลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงอย่างเดียวทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับเหมือนกัน ต่างกันที่ห้องที่ 4 และ ห้องที่ 8 คือ การเน้นย้ำเสียงทีและเสียงลา

ประโยคที่ 11

- ท - ท	รื ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ท	- ท - ท	รื ท ล ซ	- ท - ล	- ซ - ล
---------	----------	---------	---------	---------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 10 ทุกประการ

ประโยคที่ 12

- ม - ม	ร ม ซ ล	- คํ - คํ	ล คํ ซ ล	- ม - ม	ร ม ซ ล	- คํ - คํ	ล คํ ซ ล
---------	---------	-----------	----------	---------	---------	-----------	----------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงอย่างเดียวทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำกับสำนวนรับมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ มีการเน้นย้ำเสียงลาซึ่งเป็นเสียงลูกตกอย่างชัดเจน

ประโยคที่ 13

คํรํคํ ล	คํ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - ม	คํรํคํ ล	คํ ล ซ ม	ซ ร ม ซ	- ม - ม
----------	----------	---------	---------	----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงอย่างเดียวทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย

ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำกับสำนวนรับมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ มีการดำเนินทำนองเพลงในแนววิถึลงและมีการย่ำเสียงซอลเพื่เน้นที่เสียงมี

ประโยคที่ 14

ช ร ม ช	- ม - ม	ช ร ม ช	- ม - ม	ช ร ม ช	- ม - ม	ช ร ม ช	- ม - ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 14 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำกับสำนวนรับมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ เป็นการตัดทอนทำนองลงจากประโยคที่ 13 โดยสังเกตได้จากห้องที่ 7 และห้องที่ 8 ของประโยคที่ 13

ประโยคที่ 15

ช ช ช ช	- ม - ม	ร ร ร ร	- ม - ม	ช ช ช ช	- ม - ม	ร ร ร ร	- ค - ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 15 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำกับสำนวนรับมีลักษณะที่เหมือนกัน ต่างกันที่ห้องที่ 4 มีการใช้วิธีการย่ำเสียงลูกตก และห้องที่ 8 มีการเรียงเสียงลงมาจนถึงเสียงประธาน ของบันไดเสียง คือ เสียงโด

ประโยคที่ 16

- - มริ	มริมคิ	ริคิมริ	มคิรลิ	คลิรคิ	ริลคิซ	ลชคิล	คิซลม
---------	--------	---------	--------	--------	--------	-------	-------

ในประโยคที่ 16 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลยลักษณะของการดำเนินทำนองทั้งสำนวนทำและสำนวนรับเป็นไปในรูปแบบวิถึลงทั้งประโยคอย่างสลับซับซ้อน และเป็นไปในลักษณะของการบรรเลงแบบเก็บ

ประโยคที่ 17

ช ล ช ม	ร ค - ค	- ร ม ช	- ร - ม	----	---ม	- ม ม ม	- ม - ม
---------	---------	---------	---------	------	------	---------	---------

ในประโยคที่ 17 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 1 ในท่อน 1 เทียบกลับ ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 2 ในท่อน 1 เทียบกลับ

ประโยคที่ 18

ซลลลล	- ร - ม	- ร - ซ	ม ม ม ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
-------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 18 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการเรียงเสียงจากเสียงต่ำไปเสียงสูงโดยมีการย่ำเสียงในห้องที่ 4 ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันทุกห้อง คือ มีการเรียงเสียงไปตามบันไดเสียงโดยเน้นย่ำที่เสียงมี

ประโยคที่ 19

ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ค ร ค ล	ค ล ซ ม	ร ค ร ม	ร ม ซ ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 19 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะเป็นการเน้นเสียงลูกตก และมีลักษณะกลอนเพลงเหมือนกันทุกห้อง ส่วนสำนวนรับมีการใช้รูปแบบของการเรียงเสียงลงมาถึงเสียงประธานของบันไดเสียง และเรียงขึ้นไปตามลำดับ

ประโยคที่ 20

-- ม ร	ม ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ล	ค ล ร ค	ร ล ค ซ	ล ซ ค ล	ค ซ ล ม
--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 20คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 16 ทุกประการ

ประโยคที่ 21

ร ค ม ร	ม ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ล	ค ล ร ค	ร ล ค ซ	ล ซ ค ล	ค ซ ล ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 21 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับใช้กลอนเพลงที่ซับซ้อน และพบว่าเป็น บรรเลงแบบ “ลูกชัค” เปรียบเสมือนการถามตอบกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม ทั้งนี้ยังพบว่ามีลักษณะของการเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถิลง

ประโยคที่ 22

ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ล ช	ร ม ล ช	ร ม ล ช	ร ม ล ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 22 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะคล้ายกันกับประโยคที่ 21 แต่เป็นการบรรเลงแบบ “ลูกล้อ” เปรียบเสมือนการพูดตามกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม ทั้งนี้ยังพบว่ามีลักษณะของการเน้นย้ำเสียงลูกตก

ประโยคที่ 23

ค ร ค ล	ค ล ช ม	ร ค ร ม	ร ม ช ล	ร ม ช ล	ช ล ค ล	ร ม ช ล	ช ล ค ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 23 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 19 ของ ท่อน 1 เทียบกลับ ส่วนสำนวนรับมีลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกล้อ” เปรียบเสมือนการพูดตามกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม และมีการเน้นเสียงลาซึ่งยังเป็นการเน้นเสียงลูกตกอีกด้วย

ประโยคที่ 24

ร ม ช ล	ช ล ค ช	ร ม ช ล	ช ล ค ช	ช ค ร ม	ร ม ช ร	ช ค ร ม	ช ร ม ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 24 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับของประโยคก่อนหน้านี้มีลักษณะคล้ายกัน ต่างกันที่ระดับเสียงและกลอนเพลงที่ใช้ มีลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกล้อ” เปรียบเสมือนการพูดตามกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเป็นการ

บรรเลงแบบ “ลูกขัด” เปรียบเสมือนการถามตอบกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม ทั้งนี้ยังพบว่ามีลักษณะของการเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถีขึ้น

ประโยคที่ 25

ช ด ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	คํ ช ล คํ	ร ม ช ล	คํ ช ล คํ	ช ล คํ	มํคํรํมํ
---------	---------	---------	-----------	---------	-----------	--------	----------

ในประโยคที่ 25 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 24 ต่างกันที่ระดับเสียงและกลอนเพลงที่ใช้ ทั้งนี้ยังพบว่ามีลักษณะของการเคลื่อนที่ของเสียงในแนววิถีขึ้น

ประโยคที่ 26

ช ด ร ม	ร ม ช ล	คํรํคํล	คํล ช ม	ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 26 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำเป็นลักษณะของการเรียงเสียงขึ้นลงไปตามแบบเก็บถี่ๆ ส่วนสำนวนรับเป็นลักษณะของการเรียงเสียงขึ้นลงไปตามแบบเก็บถี่ๆ โดยพบว่ามีกราย้าเสียงเริ่มต้นในตัวโน้ตสุดท้ายซึ่งก็คือเสียงประธานของบันไดเสียง

ประโยคที่ 27

-- ค ร	ม ช ม ช	-- ร ม	ช ล ช ล	-- ช ล	ท คํ ท คํ	-- ท คํ	รํมํรํมํ
--------	---------	--------	---------	--------	-----------	---------	----------

ในประโยคที่ 27 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นไปในลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกเหลื่อม” ในแนววิถีขึ้นโดยใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ เข้ามาเพื่อเป็นเสียงเชื่อมให้เกิดความกลมกลืนของทำนองยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 28

ช ด ร ม	ร ม ช ล	คํรํคํล	คํล ช ม	ช ม ร ด	ช ด ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 28 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 26 ทุกประการ

ประโยคที่ 29-42

ซ ซ ซ ซ	- ม - ม	ร ร ร ร	- ม - ม	ซ ซ ซ ซ	- ม - ม	ร ร ร ร	- ค - ค
-- มริ	มริมค	ริคัมริ	มคิรล	คิ ล ริค	ริ ล คิซ	ลซ คิล	คิซ ลม
ซ ล ซ ม	ร ค - ค	- ร ม ซ	- ร - ม	----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม
ซลลล	- ร - ม	- ร - ซ	ม ม ม ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม
ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	คิ ริ คิล	คิล ซ ม	ร ค ร ม	ร ม ซ ล
-- มริ	มริมค	ริคัมริ	มคิรล	คิ ล ริค	ริ ล คิซ	ลซ คิล	คิซ ลม
ริคัมริ	มริมค	ริคัมริ	มคิรล	คิ ล ริค	ริ ล คิซ	ลซ คิล	คิซ ลม
ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ซ ม	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ	ร ม ล ซ
คิ ริ คิล	คิล ซ ม	ร ค ร ม	ร ม ซ ล	ร ม ซ ล	ซ ล คิล	ร ม ซ ล	ซ ล คิล
ร ม ซ ล	ซ ล คิซ	ร ม ซ ล	ซ ล คิซ	ซ ค ร ม	ร ม ซ ร	ซ ค ร ม	ซ ร ม ซ
ซ ค ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	คิซ ลค	ร ม ซ ล	คิซ ลค	ซ ล คิ ริ	มคิ รัม
ซ ค ร ม	ร ม ซ ล	คิ ริ คิล	คิล ซ ม	ซ ม ร ค	ซ ค ร ม	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ค
-- ค ร	ม ซ ม ซ	-- ร ม	ซ ล ซ ล	-- ซ ล	ท คิ ท คิ	-- ท คิ	ริ ม ริ ม
ซ ค ร ม	ร ม ซ ล	คิ ริ คิล	คิล ซ ม	ซ ม ร ค	ซ ค ร ม	ซ ล ซ ม	ซ ม ร ค

ในประโยคที่ 29-42 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 15-28 ทุกประการ

ประโยคที่ 43

คิ ล คิซ	คิล คิซ	คิล คิซ	คิล คิซ	ซ ค ร ม	ร ม ซ ล	คิ ริ คิล	คิล ซ ม
----------	---------	---------	---------	---------	---------	-----------	---------

ในประโยคที่ 43 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลข ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำเป็นลักษณะของการ โคดเสียงโดยใช้เสียงโคสูงซึ่งเป็น

เสียงประธานของบันไดเสียงใช้เป็นฐาน เพื่อโคดเสียงไปมาและแสดงถึงการเน้นย้ำกลอนเพลง ส่วน
สำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับประ โยคที่ 28 ทุกประการ

ประโยคที่ 44

ช ล ช ม	ช ม ร ค	ทุ ล ช ล	ทุ ค ร ม	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ค ร ม	ร ม ฟ ช
---------	---------	----------	----------	---------	---------	---------	---------

ในประ โยคที่ 44 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบน
ได้แก่ ค ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ
เสียงที และเสียงฟา ลักษณะของการดำเนินทำนองมีลักษณะเป็นการเรียงเสียงไปมาทั้งประ โยคโดย
ใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที และเสียงฟา โดยใช้เพื่อเป็นเสียงเชื่อมทำนองให้เกิดความ
กลมกลื่นของกลอนเพลง

ประโยคที่ 45

คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	ช ค ร ม	ร ม ช ล	คั ร คั ล	คั ล ช ม
-----------	-----------	-----------	-----------	---------	---------	-----------	----------

ในประ โยคที่ 45คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับ
ประ โยคที่ 43 ทุกประการ

ประโยคที่ 46

ช ล ช ม	ช ม ร ค	ทุ ล ช ล	ทุ ค ร ม	ร ม ช ล	คั ล ช ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค
---------	---------	----------	----------	---------	----------	---------	---------

ในประ โยคที่ 46คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะคล้ายกันกับประ โยค
ที่ 44 ทุกประการแต่ต่างกันที่มีการใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที แต่ไม่ใช้เสียงฟามาเชื่อมเสียง
เหมือนประ โยคที่ 44 ดังปรากฏชัดเจนในสำนวนรับและเป็นการลงเสียงสุดท้ายด้วยการใช้เสียง
ประธานของบันไดเสียง

ประโยคที่ 47-50

คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	ช ค ร ม	ร ม ช ล	คั ร คั ล	คั ล ช ม
ช ล ช ม	ช ม ร ค	ทุ ล ช ล	ทุ ค ร ม	ร ม ฟ ช	ล ช ฟ ม	ร ค ร ม	ร ม ฟ ช
คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	คั ล คั ช	ช ค ร ม	ร ม ช ล	คั ร คั ล	คั ล ช ม
ช ล ช ม	ช ม ร ค	ทุ ล ช ล	ทุ ค ร ม	ร ม ช ล	คั ล ช ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค

ในประโยคที่ 47-50 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 43-46 ทุกประการ

ประโยคที่ 51

รืรืรื	- ท - ท	ล ล ล ล	- ท - ท	รืรืรื	- ท - ท	ล ล ล ล	- ซ - ซ
--------	---------	---------	---------	--------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 51 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ซลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองทั้งสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะคล้ายกัน ต่างกันที่สำนวนทำมีการข้ามเสียงที่อย่างชัดเจน ดังปรากฏในห้องที่ 2 และห้องที่ 4 ส่วนสำนวนรับมีการเรียงเสียงในแนววิถีลงอย่างซ้ำๆ โดยเรียงลงมาจบที่เสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออล่าง คือ เสียงซอล

ประโยคที่ 52

ซ ค ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล	ค ซ ล ค	ร ม ซ ล	ซ ล ค ร	ม ร ค ล	ค ม ร ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 52 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบน ได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำอยู่ในแนววิถีขึ้น กลอนเพลงมีลักษณะที่สลับซับซ้อนเมื่อจบสำนวนพบว่าจบด้วยการใช้เสียงประธานของบันไดเสียง สำนวนรับมีการโคดเสียงมาตั้งกลอนเพลงใหม่ในเสียงต่ำ แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นตามบันไดเสียงเพียงออบนและจบลงที่เสียงประธานของบันไดเสียง

ประโยคที่ 53

รืรืรื	- ม - ม	รืรืรื	- ท - ท	รืรืรื	- ท - ท	ล ล ล ล	- ซ - ซ
--------	---------	--------	---------	--------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 53 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออล่าง ได้แก่ ซลท X ร ม X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออล่างทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองทั้งสำนวนทำเป็นการใช้เสียงเรสูงเป็นฐานเพื่อเรียงเสียงไปมา ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 51

ประโยคที่ 54

ช ด ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	คํ ช ล คํ	ร ม ช ล	ช ล คํ ร	มํ ร คํ ล	คํ มํ ร คํ
---------	---------	---------	-----------	---------	----------	-----------	------------

ในประโยคที่ 54 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 52 ทุกประการ

ประโยคที่ 55

ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 55 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ด ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลขลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ คือ มีลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกล่อ” เปรียบเสมือนการพูดตามกันระหว่างเครื่องดนตรีเครื่องนำและเครื่องดนตรีเครื่องตาม และยังพบว่ามี การเน้นย้ำเสียงซอลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยคที่ 56

ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	คํ ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ค	ม ร ค ล
---------	---------	---------	---------	----------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 56 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ด ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียงเลขลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำมีลักษณะเดียวกันกับประโยคที่ 55 แต่เป็นการตัดทอนทำนองจากประโยคที่ 55 ลง ส่วนสำนวนรับมีการเริ่มต้นด้วยการใช้เสียงโดสูงซึ่งเป็นเสียงประธานของบันไดเสียง แล้วจึงเรียงเสียงลงมาในแนววิถีลง

ประโยคที่ 57

ช ล ท ท ค	ท ค ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช
-----------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 57 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ด ร ม X ช ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนแต่พบเสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำเป็นไปในรูปแบบของการเรียงเสียงขึ้นลงไปมา โดยใช้เสียงนอกบันไดเสียง คือ เสียงที่ มาเชื่อมเสียงเพื่อให้เกิดความกลมกลื่นของทำนองเพลง ส่วนสำนวนรับมีลักษณะเดียวกันกับสำนวนทำของประโยคที่ 55 ทุกประการ

ประโยคที่ 58

ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 58คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 55และสำนวนทำในประโยคที่ 56ทุกประการ

ประโยคที่ 59

คํ ฅ ม	ล ช ม ร	ช ม ร ค	ม ร ค ฅ	ช ฅ ทุ ค	ทุ ค ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค
--------	---------	---------	---------	----------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 59คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 56 และสำนวนทำในประโยคที่ 57 ทุกประการ

ประโยคที่ 60

-- มริ	มริ มคิ	ริ คมริ	มคิ ริ ล	คํ ฅ ริ คิ	ริ ล คํ ฅ	ล ช คํ ฅ	คํ ฅ ล ม
--------	---------	---------	----------	------------	-----------	----------	----------

ในประโยคที่ 60คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 16 ทุกประการ

ประโยคที่ 61

ช ม ล ช	ล ม ช ร	ม ร ช ม	ช ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ฅ	--- ค	-- คคค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	-------	--------

ในประโยคที่ 61คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะคล้ายกันกับประโยคที่ 60 ทุกประการ ต่างกันที่ระดับของเสียงที่ใช้เท่านั้น เพราะเป็นทำนองที่ต่อเนื่องกันมาจากประโยคที่ 60 แล้วจบลงด้วยเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบน มีลักษณะคล้ายกับรูปแบบการบรรเลง “เท่า” แต่ต่างกันตรงที่ใช้รูปแบบการสลับเพื่อให้เสียงหยุดลงอย่างฉับพลัน

ประโยคที่ 62-72

ริ ริ ริ ริ	- ท - ท	ล ล ล ล	- ท - ท	ริ ริ ริ ริ	- ท - ท	ล ล ล ล	- ช - ช
ช ค ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	คํ ฅ ล คํ	ร ม ช ล	ช ล คํ ริ	มริ คํ ล	คํ มริ คํ
ริ ริ ริ ริ	- ม - ม	ริ ริ ริ ริ	- ท - ท	ริ ริ ริ ริ	- ท - ท	ล ล ล ล	- ช - ช
ช ค ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	คํ ฅ ล คํ	ร ม ช ล	ช ล คํ ริ	มริ คํ ล	คํ มริ คํ

ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช
ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	คํ ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ค	ม ร ค ล
ช ล ช ช	ท ช ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช
ล ช ช ช	ด ร ม ช	ล ช ช ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช	ด ร ม ช
คํ ี ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร ค	ม ร ค ล	ช ล ช ช	ท ช ร ม	ช ล ช ม	ช ม ร ค
- - ม ร	ม ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ล	คํ ี ล ช ม	ร ค ม ร	ล ช คํ ี	คํ ี ช ล ม
ช ม ล ช	ล ม ช ร	ม ร ช ม	ช ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ล	- - - ค	- - คคค

ในประโยคที่ 62-72คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 51-61 ทุกประการ

ท่อน 2 เทียบกลับ
ประโยคที่ 1-8

- ร - ร	- ค - ร	- ม - ช	- ม - ร	- ร - ร	คํ ี ล คํ ี	ม ร คํ ี	ร คํ ี ล
- ร - ร	- ค - ร	- ม - ช	- ม - ร	- ร - ร	คํ ี ล คํ ี	ม ร คํ ี	ร คํ ี ล
- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	- ล - ร	- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล
- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	- ล - ร	- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล
- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล	- ม ร คํ ี	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล
- ค - ค	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล	- ม ร คํ ี	ล คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล
ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล	ม ช ล คํ ี	ร คํ ี ล
คํ ี ช ท คํ ี	- - ท คํ ี	- - ท คํ ี	- - ท คํ ี	ท คํ ี ท คํ ี	ท คํ ี ท คํ ี	- - - ท	- - - ค

ในประโยคที่ 1-8 คณะผู้วิจัยพบว่า การดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับท่อน 2 เทียบแรก ทุกประโยค ทุกประการ

ภาษาจีน
ประโยคที่ 1

----	- ร - ร	ฟ ร ค ล	- ค - ร	--- ฟ	- - ม ร ค	- ร - ฟ	- ม - ร
------	---------	---------	---------	-------	-----------	---------	---------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงชาว โดยมีลักษณะตัวโน้ต คือ ฟ ซ ล X ค ร ม ลักษณะของทำนองพบการขึ้นทำนองเพลงที่สำนวนรับ โดยการเน้นเสียงเร

ประโยคที่ 2

----	-ฟ-ฟ	ล ฟ ซ ล	ค ล ซ ฟ	ม ค ร ม	ฟ ร ม ฟ	ซ ม ฟ ซ	ล ฟ ซ ล
------	------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงชาว โดยมีลักษณะตัวโน้ต คือ ฟ ซ ล X ค ร ม และมีลักษณะการดำเนินทำนองเป็นแบบร้อยเสียงจากเสียงต่ำขึ้นไปหาเสียงสูง

ประโยคที่ 3

---ล	---ล	ซลทค	-ท-ล	---ล	---ล	ซลทค	-ท-ล
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะวนเวียนอยู่ในลูกตกเสียงลา และการดำเนินทำนองจะเป็นไปในลักษณะที่ไล่เสียงตาม โน้ต โดยมีรูปแบบทำนองและการเคลื่อนที่ของตัวโน้ตที่เหมือนกันทั้งวรรคหน้าและวรรคหลัง

ประโยคที่ 4

ค ล ค ซ	-ล-ค	-ล-ร	ค ค ค ค	-ล-ค	ร ฟ -ร	-ค -ล	ค ล-ซ
---------	------	------	---------	------	--------	-------	-------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงชาว โดยมีลักษณะตัวโน้ต คือ ฟ ซ ล X ค ร โดยทำนองจะย้อนกลับมาซ้ำที่เดิมและขึ้นไปบนเสียงสูงและกลับมาจบที่ทำนองเดียวกับห้องแรกของประโยคเพลง

ประโยคที่ 5

----	-ล-ล	ค ล ค ซ	-ล-ค	---ร	-ฟ-ล	---ซ	-ฟ-ร
------	------	---------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะดำเนินทำนองแบบเดียวกับประโยคที่ 1 แต่เปลี่ยนแค่เพียงเสียงที่เริ่มต้นเท่านั้น

ประโยคที่ 6

----	-ร-ร	ฟ ร ค ล	-ค-ร	---ฟ	--มรค	-ร-ฟ	-ม-ร
------	------	---------	------	------	-------	------	------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการใช้เสียง เร เป็นฐานเสียงโดยมีการบรรเลง ทำนองแบบไล่ลงและขึ้น โดยจะมาจากที่เสียง เร คือเสียงที่เริ่มต้น

ประโยคที่ 7

----	- ฟ - ฟ	ล ฟ ช ล	คํ ล ช ฟ	ม ค ร ม	ฟ ร ม ฟ	ช ม ฟ ช	ล ฟ ช ล
------	---------	---------	----------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงทำมีการบรรเลงแบบร้อยเสียงจากเสียง คำไปหาเสียงสูงและมีการย้อนกลับมาของทำนองก่อนที่จะร้อยเสียงขึ้นไป

ประโยคที่ 8

--- ล	--- ล	ช ล ท คํ	- ท - ล	--- ล	--- ล	ช ล ท คํ	- ท - ล
-------	-------	----------	---------	-------	-------	----------	---------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงใช้ลูกตกเสียงลาเป็นฐาน โดยจะบรรเลงขึ้นและ กลับลงมาจากที่เสียงลา และจะบรรเลงเหมือนกันทั้งสองวรรค

ประโยคที่ 9

คํ ล คํ ช	- ล - คํ	- ล - รํ	คํ คํ คํ คํ	- ล - คํ	รํ ฟ - รํ	- คํ - ล	คํ ล - ช
-----------	----------	----------	-------------	----------	-----------	----------	----------

ในประโยคที่ 9 ในประโยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการย้าเสียงโคในวรรคแรกของประโยค และทะยานขึ้นไปเสียงที่สูงขึ้นในวรรคที่สอง

ประโยคที่ 10

----	- ล - ล	คํ ล คํ ช	- ล - คํ	--- ร	- ฟ - ล	--- ช	- ฟ - ร
------	---------	-----------	----------	-------	---------	-------	---------

ในประโยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะกลับไปดำเนินทำนองแบบเดียวกับประโยคที่ 5 ทุกประการ

ประโยคที่ 11

----	- ร - ร	ฟ ร ค ล	- ค - ร	--- ฟ	-- ม ร ค	- ร - ฟ	- ม - ร
------	---------	---------	---------	-------	----------	---------	---------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะกลับไปดำเนินทำนองแบบเดียวกับประโยคที่ 6 ทุกประการ

ประโยคที่ 12

ฟรคด	ฟรคด	ครคด	ครคด	ชฎคร	ชฎคร	ครฟร	ฟค-ร
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำและสำนวนรับ จะบรรเลงในทำนองเดียวกัน และทำนองดังกล่าวจะใช้โน้ตแค่เพียงสี่ตัวคือ ฟา เร โค ลา เท่านั้น

ประโยคที่ 13

ฟรคด	ฟ ร ค ด	ครคด	ค ร ค ด	ชฎคร	ชฎคร	คร ฟ ร	ฟ ค - ร
------	---------	------	---------	------	------	--------	---------

ในประ โยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงเหมือนกับประ โยคที่12 ทุกประการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการบรรเลงแบบซ้ำทำนอง

ประโยคที่ 14

-ถุ-ค	-ร-ฟ	-ม-ร	-ค-ถ	----	-ฟ-ช	ถชถฟ	-ช-ถ
-------	------	------	------	------	------	------	------

ในประ โยคที่ 14 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงแบบข้ามตัวโน้ตเช่น ลา โค, เร ฟา , โค ลา และบรรเลงแบบซ้ำตัวคั่นค้อยู่ตรงที่เดิมในวรรคที่สองของประโยค

ประโยคที่ 15

-ฟ-ช	-ถ-คั	-รึ-คั	-ถ-ช	-ถ-ช	-ฟ-ร	-ค-ร	-ฟ-ช
------	-------	--------	------	------	------	------	------

ในประ โยคที่ 15 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบเสียงตัวโน้ตที่ต่อกันเป็นคู่ๆ โดยจะไล่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง

ประโยคที่ 16

---ถ	-ฟ-ช	--ถถ	คั ถชฟ	-ฟ-ฟ	-ช – ถ	-รึ –คั	-ถ-ช
------	------	------	--------	------	--------	---------	------

ในประ โยคที่ 16 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบย่ำเสียงโน้ต ซึ่งการบรรเลงลักษณะนี้จะพบอยู่มากในเพลงไทยสำเนียงจีน

ประโยคที่ 17

--ถถ	คั ถชฟ	-ช-ฟ	----	-มรรม	ชมรค	รคถ ค	-ร-ฟ
------	--------	------	------	-------	------	-------	------

ในประโยคที่ 17 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบซ้ำเสียงในวรรคแรก และจะเปลี่ยนเสียงในวรรคที่สองโดยไล่ลงต่ำ แต่ทั้งสองวรรคนั้นจะจบลงที่เสียง ฟา เช่นเดียวกัน

ประโยคที่ 18

---ร	-รรร	ค ลุ คร	-ฟ-ซ	---ล	--ลซฟ	---ค	---คั
------	------	---------	------	------	-------	------	-------

ในประโยคที่ 18 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบลักษณะเสียงกระโดด จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงแต่จะเป็นตัวโน้ตเสียงเดียวกันคือ โด ต่ำไปหา โด สูง

ประโยคที่ 19

---ซ	-ล-คั	---รึ	-ฟั-คั	-ฟั-รึ	-คั-ฟ	--ซล	-คั-ซ
------	-------	-------	--------	--------	-------	------	-------

ในประโยคที่ 19 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงในเสียงสูงโดยขึ้นต้นด้วยเสียง ซอล และจบด้วยเสียง ซอล และมีการบรรเลงซ้ำเสียง ฟา ในช่วงกลางของประโยค

ประโยคที่ 20

- ล - ซ	- ฟ - ร	ค ค ค ค	- ลุ คร	ฟรคล	ฟ ร ค ล	ครคล	ค ร ค ล
---------	---------	---------	---------	------	---------	------	---------

ในประโยคที่ 20 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในวรรคแรกของประโยคนั้นมีการซ้ำเสียง โด เพื่อที่จะรักษาทำนองให้อยู่ในบันไดเสียงเพื่อที่จะดำเนินทำนองต่อไปในวรรคสอง โดยที่สำนวนทำและสำนวนรับจะบรรเลงซ้ำเหมือนกันทั้งสองรอบ

ประโยคที่ 21

ซ ลุ คร	ซ ลุ คร	คร ฟ ร	ฟ ค - ร	ฟรคล	ฟ ร ค ล	ครคล	ค ร ค ล
---------	---------	--------	---------	------	---------	------	---------

ในประโยคที่ 21 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะขึ้นด้วยทำนองทำและรับ ซึ่งเป็นทำนองที่ต่อเนื่องมาจากประโยคเพลงที่20 และในวรรคหลังก็จะเป็นทำนองทำและรับเช่นเดียวกันโดยที่จะบรรเลงเหมือนกันทั้งสองรอบ

ประโยคที่ 22

ซ ลุ คร	ซ ลุ คร	คร ฟ ร	ฟ ค - ร	- ลุ - ค	- ร - ฟ	- ม - ร	- ค - ล
---------	---------	--------	---------	----------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 22 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในวรรคแรกของประโยคจะบรรเลงแบบเดียวกันกับประโยคที่ 21 พอมาวรรคหลังจะเปลี่ยนทำนองโดยการเริ่มจากเสียงต่ำและร้อยเสียง ซึ่งเป็นช่วงทำนองที่ไพเราะ

ประโยคที่ 23

----	- ฟ - ช	ล ช ล ฟ	- ช - ล	- ฟ - ช	- ล - คํ	- รํ - คํ	- ล - ช
------	---------	---------	---------	---------	----------	-----------	---------

ในประโยคที่ 23 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบซ้ำเสียงอยู่ตรงตำแหน่งเดิมและไล่ขึ้นไปยังเสียงสูงโดย บรรเลงแบบเป็นเสียงข้ามแบบเป็นคู่ๆ

ประโยคที่ 24

- ล - ช	- ฟ - ร	- ค - ร	- ฟ - ช	--- ล	- ฟ - ช	-- ล ล	คํ ล ช ฟ
---------	---------	---------	---------	-------	---------	--------	----------

ในประโยคที่ 24 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบต่างๆ และมีการรวบทำนองตอนท้ายประโยค

ประโยคที่ 25

- ฟ - ฟ	- ช - ล	- รํ - คํ	- ล - ช	-- ล ล	คํ ล ช ฟ	- ช - ฟ	----
---------	---------	-----------	---------	--------	----------	---------	------

ในประโยคที่ 25 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงเริ่มต้นที่เสียง ฟา และจบลงที่เสียง ฟา และลงจบที่เสียง ฟา

ประโยคที่ 26

- ม ร ม	ช ม ร ค	ร ค ล ค	- ร - ฟ	--- ร	- ร ร ร	ค ล ค ร	- ฟ - ช
---------	---------	---------	---------	-------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 26 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในวรรคแรกของประโยคจะเป็นการบรรเลงทำนองแบบย้อนกลับ และวรรคที่สองจะเริ่มตั้งทำนองใหม่ โดยทั้งสองวรรคนั้น บรรเลงได้อย่างสอดคล้องและลงตัว

ประโยคที่ 27-28

--- ล	-- ลชฟ	--- ค	--- คํ	--- ช	- ล - คํ	--- รํ	- ฟ - คํ
- ฟ - รํ	- คํ - ฟ	-- ช ล	- คํ - ช	- ล - ช	- ฟ - ร	ค ค ค ค	- ล ค ร

ในประโยคที่ 27 - 28 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการดำเนินทำนองแบบเสียงต่ำไปหาเสียงสูงในเสียงเดียวกัน และตั้งเสียงทำนองใหม่เพื่อให้ทำนองเพลงดำเนินต่อไปตามลำดับของเสียง

ประโยคที่ 29 - 31

--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ	--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ
--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช	--มร	มช-ม	ชมรค	-ร-ค
--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช	--มร	มช-ม	ชมรค	-ร-ค

ในประโยคที่ 29 - 31 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีท่วงทำนองที่รูกเร้าและมีการใช้ทำนองเพลงแบบซ้ำๆกันทั้งในวรรคหน้าและวรรคหลัง ซึ่งถ้ามองดูทำนองเพลงแล้ว จะมีการดำเนินทำนองแบบจับกลุ่มที่อยู่ในเสียงเดียวกันและบรรเลงซ้ำๆกัน

ประโยคที่ 32 - 39

--ลล	คํลชฟ	-ค-คํ	-ท-ล	----	-คํ-ช	ลชฟช	-ล-คํ
----	-ท-ท	-ท-ท	-คํ-รํ	---ชํ	---ฟ	---รํ	---คํ
- ฟ ช ล	- คํ - รํ	- ชํ - ฟ	- รํ - คํ	-- ฟ ฟ	- ฟ - ช	ฟ ช ล คํ	- รํ ล คํ
- - ฟ ฟ	- ฟ - ช	ฟ ช ล คํ	- รํ ล คํ	- - ล ล	คํ ล ช ฟ	- ล ฟ ช	- ล ฟ ช
- - ม ร	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค	- - ล ล	คํ ล ช ฟ	- ล ฟ ช	- ล ฟ ช
- - ม ร	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค	- - ล ล	คํ ล ช ฟ	- ค - คํ	- ท - ล
----	- คํ - ช	ล ช ฟ ช	- ล - คํ	----	- ท - ท	- ท - ท	- คํ - รํ
---ชํ	---ฟ	---รํ	---คํ	- ฟ ช ล	- คํ - รํ	- ชํ - ฟ	- รํ - คํ

ในประโยคที่ 32 - 39 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงชาว โดยมีลักษณะตัวโน้ต คือ ฟ ช ล X ค ร ม เพลงในประโยคดังกล่าวนี้เป็นทำนองเพลงที่มีความรูกเร้าและมีการบรรเลงกลับไปกลับมาของตัวโน้ต โดยไล่เสียงต่ำไปหาสูง และสูงไปหาต่ำอย่างมีระเบียบแบบแผนตามสํกคิ์ลักษณะ ซึ่งทำนองเพลงจะไปจบลงที่เสียงสูง เพราะว่าเตรียมที่จะออกทำนองโยนและจะเร่งจังหวะให้เร็วขึ้นในทำนองโยน

โยน

ประโยคที่ 1

ช ล ท คํ	ช ล ท คํ	รํ มํ รํ คํ	รํ มํ รํ คํ	ช ล ท คํ	ช ล ท คํ	รํ มํ รํ คํ	รํ มํ รํ คํ
----------	----------	-------------	-------------	----------	----------	-------------	-------------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค แบบเสียงต่ำเรียงขึ้นไปหาเสียงสูง แล้วล้อแบบเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

ซ ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค เป็นการทอดทำนองจากประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	---ซ	---ล	---ค	---ร
---------	---------	---------	---------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบการทอนทำนอง ตลอดทั้งประโยค

ประโยคที่ 4

-ค-ร	-ม-ซ	-ล-ซ	-ม-ร	----	---ร	-ร ร ร	-ร-ร
------	------	------	------	------	------	--------	------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบการโยน

ท่อน 2 เทียบเปลี่ยน

ประโยคที่ 1

-ร-ร	-ค-ร	-ม-ซ	-ม-ร	-ร-ร	ค ล ค ร	ม ร ค ล	ร ค ล ซ
------	------	------	------	------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบ เสียงนอกบันไดเสียง ลักษณะของการดำเนินทำนองในสำนวนทำไปในรูปแบบการเน้นเสียงลูกตก คือ เสียง เรสูง ซึ่งอยู่ใน

บันไดเสียงเพียงออบน โดยเริ่มจากการเน้นเสียงเรสูงแล้วเรียงเสียงถัดลงมา แล้วจึงเรียงเสียงขึ้นไป จนถึงเสียงซอลสูงและเรียงเสียงกลับมาจบยังเสียงเริ่มต้น คือเสียงเร อย่างต่างๆ เท่าๆ กัน ส่วนสำนวน รับก็ยังมีลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นไปในรูปแบบการเน้นเสียงลูกตก คือ เสียง เรสูง ดังปรากฏชัดเจนในห้องที่ 5-6 และจึงเรียงเสียงลงมา โดยเริ่มต้นที่เสียงมีสูง เรียงเสียงตามบันไดเสียงเพียงออบนลงมาถึงเสียงซอล ด้วยทำนองแบบเก็บ

ประโยคที่ 2

- ร - ร	- ค - ร	- ม - ซ	- ม - ร	- ร - ร	ค ล ค ร	ม ร ค ล	ร ค ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกับประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3

- ค - ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	- ล - ร	- ค - ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	ร ค ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 3 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลย ลักษณะของการดำเนินทำนองทั้งสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเดียวกัน คือ เน้นเสียงสูง โดสูง ซึ่งเป็นเสียงประธานของบันไดเสียงเพียงออบน แต่ต่างกันที่ระดับเสียงเริ่มต้นที่เสียงสูง มีการใช้เสียงลาเป็นฐานเพื่อใช้ในการโคดเสียงขึ้นไปทีเสียงโดสูงและโคดเสียงลงมาที่เสียงฐาน แล้วจึงโคดลงมาที่เสียงซอล หลังจากนั้นจึงเรียงเสียงขึ้นไปตามบันไดเสียงเพียงออบนจนถึงเสียงประธาน โดยมีความต่างกันระหว่างสำนวนทำและสำนวนรับ คือ ในห้องที่ 4 มีการใช้เสียงฐานเพื่อโคดเสียงไปที่เสียงเรสูง และห้องที่ 8 เป็นลักษณะการเรียงเสียงตั้งแต่เสียงเรสูงลงมาถึงเสียงซอลอย่างถึๆ

ประโยคที่ 4

- ค - ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	- ล - ร	- ค - ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	ร ค ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 4 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกัน กับประโยคที่ 3

ประโยคที่ 5

- ค - ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	ร ค ล ซ	- ม ร ค	ล ค ล ซ	ม ซ ล ค	ร ค ล ซ
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินท่วงทำนองเพลงของสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับของประโยคที่ 3 และประโยคที่ 4 เปรียบเสมือนการตัดทอนทำนองลงจากประโยคที่ 4 โดยสำนวนทำและสำนวนรับในประโยคนี้นี้ต่างกันว่าสำนวนรับมีลักษณะการเน้นทำนองเรียบเรียงเสียงสูงมาหาต่ำ เพื่อให้เกิดความหนักแน่นของท่วงทำนอง

ประโยคที่ 6

- คํ - คํ	ล คํ ล ซ	ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ	- มํ รํ คํ	ล คํ ล ซ	ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ
-----------	----------	----------	-----------	------------	----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับประโยคที่ 5

ประโยคที่ 7

ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ	ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ	ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ	ม ซ ล คํ	รํ คํ ล ซ
----------	-----------	----------	-----------	----------	-----------	----------	-----------

ในประโยคที่ 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ คร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบนทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลยการดำเนินท่วงทำนองเพลงของสำนวนทำและสำนวนรับมีลักษณะเหมือนกัน โดยสิ้นเชิงโดยมีการดำเนินท่วงทำนองในแบบการเรียงเสียงขึ้นและลงตามบันไดเสียงเพียงออบน ทำนองเพลงเปรียบเสมือนการตัดทอนลงจากประโยคที่ 6 สังเกตได้จากห้องที่ 7-8 ในประโยคที่ 6

ประโยคที่ 8

คํ ซ ท คํ	-- ท คํ	-- ท คํ	-- ท คํ	ท คํ ท คํ	ท คํ ท คํ	--- ท	--- คํ
-----------	---------	---------	---------	-----------	-----------	-------	--------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงกลางได้แก่ ทครX ฟ ซX ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงกลางทั้งหมด โดยไม่พบเสียงนอกบันไดเสียงเลยลักษณะเป็นการเน้นข้าเสียงลูกตก คือ เสียงโดสูง อย่างเป็นวรรคๆ ช่วงๆเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ทำนองเพลงเปรียบเสมือนการตัดทอนทำนองจากประโยคที่ 7 และยังตัดทอนทำนองในตัวประโยคอีก ดังปรากฏชัดเจนในสำนวนรับ

ท่อน 2 เทียบกลับ

ประโยคที่ 1-8

- รํ - รํ	- คํ - รํ	- มํ - ซํ	- มํ - รํ	- รํ - รํ	คํ ล คํ รํ	มํ รํ คํ ล	รํ คํ ล ซ
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------	-----------

- ร - ร	- ค - ร	- ม - ช	- ม - ร	- ร - ร	ค ค ค ร	ม ร ค ค	ร ค ค ช
- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	- ล - ร	- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช
- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	- ล - ร	- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช
- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช	- ม ร ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช
- ค - ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช	- ม ร ค	ล ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช
ม ช ล ค	ร ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช	ม ช ล ค	ร ค ค ช
ค ช ท ค	- - ท ค	- - ท ค	- - ท ค	ท ค ท ค	ท ค ท ค	- - - ท	- - - ค

ในประโยคที่ 1-8 คณะผู้วิจัยพบว่าการดำเนินท่วงทำนองเพลงมีลักษณะเหมือนกันกับท่อน 2
เที่ยวแรก ทุกประโยค ทุกประการ

ภาษาฉวน
ประโยคที่ 1- 2

----	---ร	--ค ค	-ค -ร	----	-ค -ล	-ร -ค	-ล-ช
----	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ร	-ฟ-ช	-ล-ร	---ร	---ร

ในประโยคที่ 1 - 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงชาว
โดยมีลักษณะตัวโน้ต คือ ฟ ช ล X คร ม
ลักษณะทำนองจะเป็นการบรรเลงแบบห่างๆและการใช้ทำนองจะเป็นแบบจับคู่เสียงกัน
โดยจะมีลูกตกเสียงหนึ่งเป็นตัวคั่นระหว่างวรรคเพื่อเชื่อมทำนองต่อกัน

ประโยคที่ 3-4

----	---ร	-ฟ-ช	-ฟ-ช	----	-ฟชล	-ร -ล	-ค -ร
-ฟ -ล	-ค -ร	---ร	---ร	----	---ฟ	----	---ล

ในประโยคที่ 3 - 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบการซ้ำทำนอง
แต่ทำนองเพลงจะจบในวรรคที่สองของประโยคที่ 4 ซึ่งไม่ถือเป็นการผิดแบบแผน
และเริ่มต้นใหม่ในวรรคที่ 2 ของประโยคที่ 4

ประโยคที่ 5

----	-ค -ร	-ฟ -ล	-ค -ร	----	-ค -ล	-ร -ค	-ล-ช
------	-------	-------	-------	------	-------	-------	------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงในช่วงของเสียงสูงแบบซ้ำทำนอง โดกับเร และเลื่อนมาเป็นเสียง ซอล โดยมี เร กับ โด เชื่อมทำนอง

ประโยคที่ 6

----	-ฟ-ล	---ซ	-ฟ-ร	-ฟ-ซ	-ล-ร	---ร	---ร
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการผันแปรของเสียงลงไปที่เสียงต่ำ โดยการซ้ำเสียง ฟา เป็นหลัก

ประโยคที่ 7-8

----	---ร	-ฟ-ซ	-ฟ-ซ	----	-ฟ-ล	---ซ	-ฟ-ล
---ซ	-คํ-ล	---ซ	-ฟ-ร	-ฟ-ซ	-ล-ร	---ร	---ร

ในประโยคที่ 7 – 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีรูปแบบการบรรเลงเหมือนกับประโยค เพลงที่ 3 และ 4 ทุกประการ

ประโยคที่ 9-10

---ค	รม-ม	----	---ร	----	-ค-ร	-ฟ-ซ	-ฟ-ซ
----	-ฟ-ล	-รํ-ล	-คํ-รํ	-ฟํ-ล	-คํ-รํ	---รํ	---รํ

ในประโยคที่ 9-10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะมีทำนอง ---ค รม- ม เข้ามาเชื่อมทำนอง เพลงทำให้เพลงดำเนินต่อไปได้อย่างสละสลวย และจบลงที่เสียง เร ซึ่งจะเหมือนกับทำนองเชื่อมในช่วงแรกของประโยค

ประโยคที่ 11-14

----	---ฟ	----	---ล	----	-คํ-รํ	-ฟํ-ล	-คํ-รํ
----	-คํ-ล	-รํ-คํ	-ล-ซ	----	-ฟ-ล	---ซ	-ฟ-ร
-ฟ-ซ	-ล-ร	---ร	---ร	----	---ร	-ฟ-ซ	-ฟ-ซ
----	-ฟ-ล	-รํ-ล	-คํ-รํ	-ฟํ-ล	-คํ-รํ	---รํ	---รํ

ในประ โยคที่ 11-14 ในประ โยคที่ 11-14 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะมีการตั้งเสียงจากเสียงสูงและไล่ระดับเสียงลงมายังเสียงต่ำ และกลับไปจบที่เสียงสูงอีกครั้งหนึ่ง

เกริ่นนญวน
ประ โยคที่1-5

---ลคํ	---ลคํ	---ลคํ	---รํฟ	---ซํ	ฟํ ฬํ ฟํ ฬํ	ฟํ รํ --	----
---คํ	----	รํ คํ ฟํ รํ	---คํ	รํ คํ ฟํ รํ	-คํ ฟํ รํ	-คํ ฟํ รํ	---คํ
---รํ	-คํ -รํ	คํ รํ คํ รํ	--คํ ล	----	---ซ	---ล	ลซคํ ล
---ซ	----	ลซคํ ล	-ซคํ ล	-ซคํ ล	-ซ-ล	ซลซล	--ซฟ
----	---ซ	-ฟลซ	---ฟ	--ลซ	ฟซฟซ	--ฟร	----

ในประ โยคที่ 1 – 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะมีการบรรเลงแบบอิสระแต่จะยึดลูกตกในแต่ละห้องเป็นสำคัญ และจะมีการบรรเลงแบบโปรยเสียงและย่ำเสียงอยู่กับที่

ภาษาญวน(ต่อ)
ประ โยคที่ 1- 2

----	---ร	-รรร	-ฟ-ซ	-ล-ซ	-ฟ-ร	--ฟค	-ล-ร
----	---คํ	----	-ล-ซ	-ล-รํ	-คํ-ล	----	-คํ-ล

ในประ โยคที่ 1- 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงเริ่มต้นที่เสียง เร และกลับมาจบที่เสียง เร ซึ่งเป็นลักษณะการบรรเลงเพื่อที่จะตั้งทำนองใหม่ในประ โยคต่อไป

ประ โยคที่ 3- 4

----	---ร	-รรร	-ฟ-ซ	-ล-ซ	-ฟ-ร	--ฟค	-ล-ร
----	---คํ	----	-ล-ซ	-ล-รํ	-คํ-ล	----	-คํ-ล

ในประ โยคที่ 3- 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงโดยใช้รูปแบบเดียวกันกับประ โยคที่1- 2 ทุกประการ

ประ โยคที่ 5- 6

----	---ล	--คํล	-ซ-ฟ	---ร	----	-ฟ-ซ	ลซคํล
----	---ล	--คํล	-ซ-ฟ	---ร	----	-ฟ-ซ	ลซคํล

ในประ โยคที่ 5- 6 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในวรรคแรกจะมีการกระตุกทำนองเพื่อออก
สำเนียงและรวบทำนองในตอนท้ายของวรรค

ประ โยคที่ 7-8

----	-คํ-ซ	ลซฟซ	-ล-คํ	----	---รํ	--ฟรํ	-คํ-ล
----	-คํ-ซ	ลซฟซ	-ล-คํ	----	---ฟ	--ซฟ	-รํ-คํ

ในประ โยคที่ 7- 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการดำเนินทำนองเริ่มและจบของวรรคด้วย
เสียงโน้ตเดียวกันทั้งสองครั้ง ที่จะให้สอดคล้องกับทำนองที่จะบรรเลงต่อไปในประ โยคเพลงอื่น
ต่อไป

ประ โยคที่ 9

---ฟ	-รํ-คํ	---ซ	-ล-คํ	---ฟ	-รํ-คํ	---คํ	---คํ
------	--------	------	-------	------	--------	-------	-------

ในประ โยคที่ 9 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงในรูปแบบเดียวกันในห้องเพลงที่
หนึ่งกับสองและสามกับสี่และจะมีการซ้ำเสียงตัวโน้ต โด เพื่อให้ได้สำเนียงของเพลงซึ่งจะทำให้
ทำนองเพลงน่าฟังแล้วกระชับมากขึ้น

ประ โยคที่ 10

----	---ล	--คํล	-ซ-ฟ	----	-ซ-ล	ซลคํล	ซฟ-ซ
------	------	-------	------	------	------	-------	------

ในประ โยคที่ 10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในวรรคแรกจะมีการบรรเลงแบบห่าง ๆ แต่ใน
วรรคหลังนั้นจะมีการบรรเลงเก็บและกระชั้นหน้า โดยลูกตกจะซ้ำเสียงเดิม

ประ โยคที่ 11

----	ลซฟร	----	ครฟซ	---ล	-ฟ-ซ	---ร	-ฟ-ซ
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประ โยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลง สำนวนทำจะเป็นการไล่เสียงแบบไล่ลง
และสำนวนรับเป็นแบบไล่ขึ้น และมีการทอดทำนองเพลงในลูกตกบัน โดเสียงซอล

ประ โยคที่ 12

---ล	-ฟ-ซ	---ซ	---ซ	----	---ล	-คํ-รํ	-ฟ-คํ
------	------	------	------	------	------	--------	-------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะบรรเลงในเสียง ซอล โดยการซ้ำเสียงใน
วรรคแรก

ประโยคที่ 13

----	---ริ	---คิ	----	-ล-คิ	-ริ-ฟิ	---ริ	-คิ-ล
------	-------	-------	------	-------	--------	-------	-------

ในประโยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลง ในวรรคแรกจะเป็นช่วงจบที่ต่อเนื่องมาจาก
ประโยคเพลงที่แล้ว และจะเริ่มใหม่ในวรรคที่สอง

ประโยคที่ 14

----	---คิ	-ริ-คิ	-ล-ซ	--ลล	คิลซฟ	--ซซ	ลซฟร
------	-------	--------	------	------	-------	------	------

ในประโยคที่ 14 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลง มีการผันแปรทำนองในลูกตกของวรรคแรก
จากเสียง ซอล ไปเป็นเสียง โคในวรรคที่สองของประโยค

ประโยคที่ 15

----	ครฟซ	ฟซลซ	ฟร-ฟ	----	ครฟซ	-ล-ซ	-ฟ-ร
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 15 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงสำนวนทำจะมรลักษณะทำนองที่คล้ายกัน
แต่ลูกตกจะต่างกัน

ประโยคที่ 16

---ม	--มรด	-ร-ฟ	-ม-ร	----	---ร	-รรร	-ร-ฟ
------	-------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 16 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลง ในวรรคแรกเป็นการจบทำนองที่สืบเนื่องมา
ประโยคเพลงที่แล้ว และจะเริ่มตั้งทำนองเพลงใหม่ในวรรคที่สองของประโยคเพลง

ประโยคที่ 17 - 19

----	-ซ-ล	-ริ-คิ	----	---ล	---คิ	---ร	-ฟ-ซ
---ฟ	--ซล	-คิ-ซ	----	-ล-ซ	-ฟ-ซ	---ล	-ท-คิ
----	ครฟซ	-ล-ซ	-ฟ-ร	---ม	--รด	-ร-ซ	-ม-ร

ประโยคที่ 17-19 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการเน้นลูกตกเป็นเสียง ซอล และทำนองเพลงมีการบเลงไล่เสียงแบบเรียงลำดับตัวโน้ต และกลับไปตั้งทำนองเพลงใหม่เพื่อที่จะจบเพลงในประโยค

ประโยคที่ 20 – 22

----	---ร	-ร ร ร	-ร -ฟ	----	-ช-ล	-ร-คํ	----
---ล	---คํ	---ร	-ฟ-ช	---ฟ	--ชล	-คํ-ช	----
-ล-ช	-ฟ-ช	---ล	-ท-คํ	----	ครฟช	-ล-ช	-ฟ-ร

ในประโยคที่ 20-22 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงทำนองเท่า ก่อนที่จะดำเนินทำนองต่อไป และไล่ทำนองขึ้นไปทางเสียงสูง ก่อนที่จะกลับมาจบที่เสียง ซอล และมีการเพิ่มเสียง ที่เพื่อเป็นการเชื่อมทำนองเพลง ซึ่งการเชื่อมทำนองในลักษณะนี้ทำให้เพลงมีความไพเราะและกลับมาจบลงตรงที่เสียงที่เริ่มต้น

ประโยคที่ 23

---ม	--รค	-ร-ช	-ม-ร
------	------	------	------

ในประโยคที่ 23 มีลักษณะเหมือนกันกับสำนวนรับในประโยคที่ 19 ทุกประการ

เกริ่นฉนวน

ประโยคที่ 1-5

---ลคํ	---ลคํ	---ลคํ	---รฟ	---ช	ฟชฟช	ฟร--	----
---คํ	----	รคํฟร	---คํ	รคํฟร	-คํฟร	-คํฟร	---คํ
---ร	-คํ-ร	คํรคํร	--คํล	----	---ช	---ล	ลชคํล
---ช	----	ลชคํล	-ชคํล	-ชคํล	-ช-ล	ชลชล	--ชฟ
----	---ช	-ฟลช	---ฟ	--ลช	ฟชฟช	--ฟร	----

ในประโยคที่ 1 – 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะมีการบรรเลงแบบอิสระ แต่จะยึดลูกตกในแต่ละห้องเป็นสำคัญ และจะมีการบรรเลงแบบโปรยเสียงและย้ำเสียงอยู่กับที่ ซึ่งจะบรรเลงเหมือนกับเกริ่นฉนวนในช่วงแรกทุกประการ

ภาษาญวน ต่อ
ประโยคที่ 1-4

---ช	-ชชช	-ล-ช	-ฟ-ร	---ช	---ฟ	---ร	---ค
--ชช	ลชฟร	-ฟ--	มรค-ร	---ช	-ชชช	-ล-ช	-ฟ-ร
---ช	---ฟ	---ร	---ค	--ชช	ลชฟร	-ฟ--	มรค-ร
----	-คํ -ล	-รํ -คํ	-ล-ช	-ช-ช	ลชฟร	-ช-ฟ	-ร-ค

ในประโยคที่ 1 – 4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลง มีการบรรเลงโน้ตบันไดเสียงซวา โดยจะเริ่มที่เสียงซอล และมีการตัดทอนทำนองลงมา ซึ่งจะบรรเลงอยู่ในเสียงซอลและเสียงโด โดยมีการบรรเลงซ้ำ ๆ ทำนองเดิมและในประโยคเพลงที่ 3 และ 4 ก็จะบรรเลงเหมือนกับประโยคเพลงที่ 1 และ 2 ทุกประการ

ประโยคที่ 5

- - ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ - -	มรค - ร	----	- คํ - ล	- รํ - คํ	- ล - ช
---------	---------	---------	---------	------	----------	-----------	---------

ในประโยคที่ 5 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงจะเริ่มที่เสียงซอลและจบที่เสียงซอล เพื่อที่จะได้ดำเนินไปทำนองอื่นต่อโดยที่ไม่ต้องเปลี่ยนเสียง และประโยคที่ 5 นี้จะบรรเลงเหมือนกับประโยคที่ 2 ทุกประการ

ประโยคที่ 6

- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค	- - ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ - -	มรค - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 6 คณะผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะคล้ายกันกับประโยคที่ 5 ต่างกันที่สำนวนทำ

ประโยคที่ 7- 8

- ค - ค	ช ล ุ ค ร	ล ช ฟ ร	ช ฟ ร ค	- - คํ ล	- - ช ฟ	- - ช ล	- คํ - ช
- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค	- - ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ - -	มรค - ร

ในประโยคที่ 7- 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในประโยคนี้อจะเป็นตัวเชื่อมที่จะกลับไปบรรเลงซ้ำทำนองเหมือนกับประโยคเพลงในตอนแรก โดยที่จะมีทำนองแบบไล่เสียงลงต่ำ และจะบรรเลงแบบจับคู่แบบข้ามตัวโน้ตเช่น คล, ชฟ, ชล เป็นต้นมีการเชื่อมต่อกันโดย นำวรรคแรกนำวรรคแรกของประโยคที่ 2 กับวรรคที่ 2 ของประโยคที่ 4 มาต่อกันได้อย่างกลมกลืนและลงตัว

ประโยคที่ 9 - 10

-ค-ค	ชลดร	ลชฟร	ชฟรด	--คัล	--ชฟ	--ชล	-คั-ช
-ช-ช	ลชฟร	-ช-ฟ	-ร-ค	--ชช	ลชฟร	-ฟ--	มรด-ร

ในประโยคที่ 9-10 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงในประโยคนี้จะมีรูปแบบการบรรเลงเหมือนกับประโยคเพลงที่ 6 และ 7 ทุกประการ ซึ่งเป็นการบรรเลงซ้ำทำนองในแบบเดิม

ประโยคที่ 11

----	-ล-ช	-ล-ช	----	---ร	-ร-ร	---ช	-ช-ช
------	------	------	------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 11 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบซ้ำทำนองเดิมในช่วงแรก และจะมีการใช้รูปแบบการบรรเลงที่เหมือนกันในวรรคหลัง เพียงแค่เปลี่ยนเสียงตัวโน้ตเท่านั้น

ประโยคที่ 12

----	-ล-ช	-ล-ช	----	---คั	--ทลช	---คั	--ทลช
------	------	------	------	-------	-------	-------	-------

ในประโยคที่ 12 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงซ้ำทำนองเดิมทั้งในวรรคหน้า และวรรคหลัง

ประโยคที่ 13

-คั--	-คั-ล	คัลชม	ชร มช	----	-ล-ช	-ล-ช	----
-------	-------	-------	-------	------	------	------	------

ในประโยคที่ 13 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงในบันไดเสียง ค ร ม ช ล ซึ่งเป็นการผันแปรของบันไดเสียง และมีการบรรเลงซ้ำทำนองในวรรคหลังของประโยคเพลง

ประโยคที่ 14 - 16

---ร	---ช	---ม	ชมรด	-ร-ค	--มม	ชมรด	-ร-ค
--क्रम	-ช-ร	-ม-ร	-ค-ล	-ม-ช	-ล-คั	-ร-คั	-ล-ช
-คั--	-คั-ล	คัลชม	ชร มช	----	-ล-ช	-ล-ช	----

ในประโยคที่ 14-16 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบซ้ำทำนองเดิม และมีการ

ไต่ลงของคัวโน้ต และกลับไปตั้งเสียงใหม่ และจบท้ายทำนองของวรรคด้วยการซ้ำทำนองซึ่งการบรรเลงลักษณะนี้เป็นการบรรเลงที่แสดงให้เห็นถึงสำเนียงและลีลาของบทเพลงนั้นๆ

ประโยคที่ 17-21

--- ร	- ร - ร	--- ซ	- ซ - ซ	----	- ล - ซ	- ล - ซ	----
--- ค	-- ทลซ	--- ค	-- ทลซ	- ค --	- ค - ล	ค ล ซ ม	ซ ร ม ซ
----	- ล - ซ	- ล - ซ	----	--- ร	--- ซ	--- ม	ซ ม ร ค
- ร - ค	-- ม ม	ซ ม ร ค	- ร - ค	-- ครม	- ซ - ร	- ม - ร	- ค - ล
- ม - ซ	- ล - ค	- ร - ค	- ล - ซ	- ค --	- ค - ล	ค ล ซ ม	ซ ร ม ซ

ในประโยคที่ 17-21 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงในรูปแบบเดียวกันกับประโยคที่ 10 ถึง 15 ทุกประการ ซึ่งเป็นการซ้ำทำนองเดิมทั้งหมด

โยน

ประโยคที่ 1

ซ ล ท ค	ซ ล ท ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ล ท ค	ซ ล ท ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค แบบเสียงต่ำเรียงขึ้นไปหาเสียงสูง แล้วล้อแบบเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

ซ ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงเพียงออบนได้แก่ ค ร ม X ซ ล X ลักษณะของทำนองใช้บันไดเสียงเพียงออบน ลักษณะของการดำเนินทำนองเป็นการบรรเลงแบบลูกล้อ ตลอดทั้งประโยค เป็นการทอดทำนองจากประโยคที่ 1

ประโยคที่ 3-4

ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ม ร ค	ร ม ร ค	ซ ล ท ค	ร ค ทล	ร ทลซ	ทลซม
ซลซม	- ร - ค	- ร ม ซ	- ร - ม	----	--- ซ	-- ล ซ	- ร - ม

ในประโยคที่ 3-4 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงแบบตัดทอนทำนองลงตามรูปแบบการบรรเลงในเพลงทยอยโดยการจบลงของทำนองเพลง จะต้องเป็นทำนองเท่าเสมอ

ประโยคที่ 5- 7

----	---ม	-มมม	-ม-ม	--รม	ชลทคํ	--รํ คํ	ทลชม
--รม	ชลทคํ	--รํ คํ	ทลชม	--รํ คํ	ทลชร	--รํ คํ	ทลชม
--รํ คํ	ทลชร	--รํ คํ	ทลชม	ชชชร	ชชชม	ชชชร	ชชชม

ในประโยคที่ 5- 7 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการบรรเลงเท่า และมีการไล่เสียงจากล่างมาบน โดยมีการตัดทอนทำนองเพลงตามลักษณะสังคีตลักษณ์

ประโยคที่ 8

ช ช ช ช	- ล - ล	คํ คํ คํ	- รํ - รํ
---------	---------	----------	-----------

ในประโยคที่ 8 คณะผู้วิจัยพบว่าทำนองเพลงมีการซ้ำเสียง เพื่อจะใช้ในลูกหมดในแนววิถีขึ้น

ลูกหมด

ประโยคที่ 1

ช ล คํ รํ	คํ ล คํ รํ	คํ ล คํ รํ	คํ รํ รํ รํ	มํ รํ คํ ล	รํ คํ ล ช	คํ ล ช ม	ล ช ม ร
-----------	------------	------------	-------------	------------	-----------	----------	---------

ในประโยคที่ 1 คณะผู้วิจัยพบว่าสำนวนทำมาการเน้นซ้ำเสียงลูกตก โดยการเรียงเสียงไปมา และในสำนวนรับมีการเรียงเสียงในแนววิถีลง

ประโยคที่ 2

-- ค ร	ม ช ม ช	-- ร ม	ช ล ช ล	-- คํ ช	ล คํ ล คํ	-- ช ล	คํ รํ คํ รํ
--------	---------	--------	---------	---------	-----------	--------	-------------

ในประโยคที่ 2 คณะผู้วิจัยพบว่ามีลักษณะการบรรเลงแบบ “ลูกเหลี่ยม” ในแนววิถีขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุป อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์และข้อมูลจากการบันทึกวีดิทัศน์ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการวิเคราะห์ ตลอดจนรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประวัติของวงเครื่องสายปี่ชวา พบว่า เป็นวงดนตรีที่ประสมกันระหว่างวงเครื่องสายและวงปี่ชวากลองแขก ในตอนปลายสมัยรัชกาลที่ 4 เรียกชื่อว่า “วงกลองแขกเครื่องใหญ่” ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 มีความนิยมวงเครื่องสายประสม ชื่อวงกลองแขกเครื่องใหญ่ถูกเรียกด้วยชื่อใหม่ว่า “วงเครื่องสายปี่ชวา”

2. บทบาทหน้าที่ ของวงเครื่องสายปี่ชวา พบว่า การบรรเลงเล่นเพื่อความสุขสนานในหมู่นักดนตรีและได้อวดฝีมือของนักดนตรี ต่อมาเมื่อมีนักดนตรีที่เคยบรรเลงด้วยกันเสียชีวิตจึงได้นำวงเครื่องสายปี่ชวาไปบรรเลงเพื่อรำลึกถึงเพื่อนนักดนตรี

3. การบรรเลงเพลงกราวนอกภาษา พบว่า เป็นเพลงสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา หลวงไพเราะเสียงซอ (อุ่น ดุริยชีวิน) ได้นำมาเรียบเรียงโดยมีรูปแบบการบรรเลง คือ เมื่อบรรเลงเพลงกราวนอกแล้วมีการต่อทำขบบรรเลงเพลงลูกบทต่อไปในลักษณะเพลงออกภาษาต่าง ๆ ในชุดที่เรียกว่า “กราวนอกภาษา” ลำดับการบรรเลง มีดังนี้ โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วโยนออกภาษาลาว โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วเปลี่ยนบันไดเสียง โขนแล้วออกภาษาชวา โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอกแล้ว ออกภาษาจีน โขนแล้วส่งร้องกราวนอก รับร้องกราวนอก แล้วโยน ออกภาษาญวน โขนแล้วออกลูกหมด

4. การวิเคราะห์ทำนองหลักเพลงกราวนอกภาษา คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทำนองหลัก สรุปได้ว่า

4.1 กลุ่มเสียงหรือทาง มีการใช้บันไดเสียงทางเพียงออบน และเพียงออล่างและมีการเปลี่ยนบันไดเสียงเป็นเสียงชวา

4.2 การวิเคราะห์จังหวะ มีดังนี้

4.2.1 จังหวะฉิ่ง ในการบรรเลงเพลงกราวนอก ใช้จังหวะฉิ่งอย่างเดียวและใน

การบรรเลงภาษาจะใช้จังหวะที่กระชับ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

4.2.2 จังหวะหน้าทับ พบว่า มีการกำหนดให้ใช้น้ำทับพิเศษ สำหรับเพลงภาษา จะบรรเลงในอัตราที่กระชับเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการบรรเลงวงเครื่องสายปี่ชวา

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพลงกราวนอกภาษาสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวาที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์เพลงสำหรับวงเครื่องสายปี่ชวา และยังมีทางเพลงอื่น ที่น่าจะนำมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งถ้าได้นำมาศึกษา น่าจะเป็นประโยชน์และเป็นการอนุรักษ์ สืบทอด ตลอดจนพัฒนาทางด้านดนตรีไทย และเป็นการอนุรักษ์รูปแบบการบรรเลงเครื่องสายปี่ชวา ที่ปัจจุบันหาผู้ที่บรรเลงได้ยากมาก ให้คงอยู่สืบไป

บรรณานุกรม

พวงเพ็ญ รักทอง.(2539).การศึกษาเรื่องเครื่องสายปี่ชวา.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา.สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล.

มนตรี ตราโมท.(2531).ศัพท์สังคีต.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศิวพร.

_____. (2551). สังคีตนิยาม 1.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

มนตรี เข้มกสิกร.(2524).ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย.สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2545).สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคคีตะ-ดุริยางค์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์.

ศิริลักษณ์ ฉลองธรรม.(2552).วงเครื่องสายปี่ชวา : กรณีศึกษาเพลงอาถรรพ์ เถา.ปริญญาานิพนธ์.

ศศ.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมาน น้อยนิคย์.(2553). รู้จังหวะไทย รู้หัวใจดนตรี.กรุงเทพฯ : อินฟินิตี้ มีเดีย.

สุรพล สุวรรณ (2549). ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรวุฒิ ปลื้มปรีชา.(2554).วงกลองแขก : วงปี่กลองในพระราชพิธี.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา.สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล.

ข้อมูลสัมภาษณ์

ไกรฤทธิ์ กันเรือง. 12 กรกฎาคม 2556. สัมภาษณ์.

จิรพล เพ็ชรสม. 24 พฤษภาคม 2556. สัมภาษณ์.

เชวงศักดิ์ โพธิสมบัติ. 11 พฤษภาคม 2556. สัมภาษณ์.

จิระพล น้อยนิคย์. 8 กรกฎาคม 2556. สัมภาษณ์.

ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน. 10 สิงหาคม 2556. สัมภาษณ์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โน้ตเพลงกราวนอกภาษา

เพลงกราวนอกภาษา

ท่อน ๑ เที้ยวแรก

				- ช - ช	--- คั	-- มั รี่	คั รี่ - มั
----	--- มั	- มั มั มั	- มั - มั	- ท - ท	--- ล	--- ช	--- ม
- ล ช ม	- ร - ค	- ร ม ช	- ร - ม	----	--- ช	-- ล ช	ล ร - ม
----	--- ม	- ม ม ม	- ม - ม	ล ล ล ร	ล ล ล ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม
ล ล ล ร	ล ล ล ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม
คั ล ช ร	ช ล ช ม	คั ล ช ร	ช ล ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม
ร ม ช ล	คั ช ล คั	ช ล คั รี่	มั คั รี่ มั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ คั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั
ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ คั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั
ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั	ชั มั รี่ คั	ช คั รี่ มั	คั รี่ คั มั	คั รี่ คั มั	คั รี่ คั มั	คั รี่ คั มั
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
ท ล ช ร	ช ร ช ล	ท ล ช ล	ท คั รี่ คั	รี่ มั รี่ คั	รี่ คั ท ล	ท ล ช ท	ล ช ล ช
ท ล ช ร	ช ร ช ล	ท ล ช ล	ท คั รี่ คั	รี่ มั รี่ คั	รี่ คั ท ล	ท ล ช ท	ล ช ล ช
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
ท ล ช ร	ช ร ช ล	ท ล ช ล	ท คั รี่ คั	รี่ มั รี่ คั	รี่ คั ท ล	ท ล ช ท	ล ช ล ช
ท ล ช ร	ช ร ช ล	ท ล ช ล	ท คั รี่ คั	รี่ มั รี่ คั	รี่ คั ท ล	ท ล ช ท	ล ช ล ช
ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	- ช - ล	-- รี่ คั ล	- ช - รี่	--- ช	--- รี่
----	- ช - ล	- คั - รี่	----	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ล	ล ช คั ล	คั ช ล ม	ช ม ล ช	ล ม ช ร
คั ช ช ช	คั ล ล ล	รี่ คั คั คั	มั รี่ รี่ รี่	ชั มั ชั รี่	มั รี่ คั ล	ช ล คั รี่	คั ท ล ช
ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	- ช - ล	-- รี่ คั ล	- ช - รี่	--- ช	--- รี่
----	- ช - ล	- คั - รี่	----	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ล	ล ช คั ล	คั ช ล ม	ช ม ล ช	ล ม ช ร
คั ช ช ช	คั ล ล ล	รี่ คั คั คั	มั รี่ รี่ รี่	ชั มั ชั รี่	มั รี่ คั ล	ช ล คั รี่	คั ท ล ช
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
- ช - ช	ม ช - ม	- ร - ร	ม ช - ม	- ช - ช	ม ช - ม	ช ม ร ค	- ร - ค
- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- ค ม	ร ค ร ค	- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- ค ม	ร ค ร ค
- ชุ - ชุ	ค ชุ - ค	ร ค ชุ ค	- ร - ม	- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- ค ม	ร ค ร ค

- ชุ - ชุ	ค ชุ - ค	ร ค ชุ ค	- ร - ม	- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- คม	ร ค ร ค
- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- คม	ร ค ร ค	- ฟ - ฟ	ค ฟ - ม	-- คม	ร ค ร ค
-- ชม	ร ค ร ค	-- ร ม	ร ค ร ค	-- ชม	ร ค ร ค	-- ร ม	ร ค ร ค
ชม ร ค	ร ม ร ค	ชม ร ค	ร ม ร ค	ชม ชร	ม ร ค ท	ล ชุ ล ท	ล ท ค ร
ช ค ร ม	ร ม ฟ ช	ฟ ล ช ฟ	ช ฟ ม ร	ชม ชร	ม ร ค ท	ล ชุ ล ท	ค ร - ร
----	--- ร	----	--- ร	----	--- ร	- ร ร ร	- ร - ร
ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	-- ม ร	ม ร ม ร	ม ร ม ร	- ม - ร
-- ม ร	- ค ท ค	- ค ท ค	- ร ม ร	-- ม ร	- ค ท ค	- ค ท ค	- ร ม ร
- ค ท ค	- ร ม ร	- ค ท ค	- ร ม ร	- ค ท ค	- ร ม ร	- ค ท ค	- ร ม ร
ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	ม ม ม ร	-- ม ร	ม ร ม ร	ม ร ม ร	- ม - ร
ม ร ค ท	ล ท ค ร	ค ท ล ท	ค ร --	ม ร ค ท	ล ท ค ร	ค ท ล ท	ค ร --
ม ร ค ท	ค ร - ช	- ท ล ท	ค ร --	ม ร ค ท	ค ร - ช	- ท ล ท	ค ร --
ม ร ค ท	ค ร - ช	- ท ล ท	ค ท ล ท	- ล ช ล	ท ล ช ล	ท ล ช ล	ท ล ช ล
ร ร ร ร	- ม - ม	ช ช ช ช	- ล - ล	ร ร ร ร	- ค - ค	-- ช ล ท	ร ท - ล
----	--- ล	----	--- ล	----	--- ล	- ล ล ล	- ล - ล
ท ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ช ล --	ท ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ช ล --
ท ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ค ร --	ม ร ค ร	ม ร ค ท	ล ช ล ท	ช ล --
ท ช ล ท	ล ร ล ท	ล ช ล ท	ค ร --	ม ร ค ร	ม ร ค ท	ล ช ล ท	ช ล --
ท ช ล ท	ค ร --	ค ม ร ค	ท ล --	ท ช ล ท	ค ร --	ค ม ร ค	ท ล --
ท ช ล ท	ค ร - ร	----	----	----	--- ร	- ร ร ร	- ร - ร
ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ท	- ร --	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ท	ร ช --
ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ท	- ร --	ช ล ช ม	ช ม ร ท	ร ท ล ท	ร ช --
- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช	- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช
- ร - ร	ช ร - ช	ล ช ร ช	- ล - ท	- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช
- ร - ร	ช ร - ช	ล ช ร ช	- ล - ท	- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช
- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช	- ค - ค	ช ค - ท	-- ช ท	ล ช ล ช
-- ร ท	ล ช ล ช	-- ล ท	ล ช ล ช	-- ร ท	ล ช ล ช	-- ล ท	ล ช ล ช
ร ท ล ช	ล ท ล ช	ร ท ล ช	ล ท ล ช	-- ล ช	ล ช ล ช	ล ช ล ช	- ล - ช

ภาษาลาว

----	---ม	---คํ	---ล	--คํซ	-คํ-ล	ซลคํล	-ซ-ซ
----	---ม	---คํ	---ล	--คํซ	-คํ-ล	---ซ	---รํ
----	-มํ-ซํ	--ลํซํ	-มํ-รํ	มํคํรํมํ	-ล-คํ	รํคํลซ	มซลคํ
----	---ม	---คํ	---ล	--คํซ	-คํ-ล	ซลคํล	-ซ-ซ
----	---ม	---คํ	---ล	--คํซ	-คํ-ล	---ซ	---รํ
----	-มํ-ซํ	--ลํซํ	-มํ-รํ	มํคํรํมํ	-ล-คํ	รํคํลซ	มซลคํ
-ค ร ม	-ซ-ล	คํซลคํ	-ม-ซ	-มซล	-คํ-ม	รค ร ม	-ซ-ล
คํซลคํ	-ม-ซ	-มซล	-คํ-ม	รค ร ม	-ซ-ค	-ค ร ม	-ซ-ล
---คํ	--ลคํ	--ลซ	-ล-ซ	-ค ร ม	-ซ-ล	คํซลคํ	-ม-ซ
-มซล	-คํ-ม	รค ร ม	-ซ-ล	คํซลคํ	-ม-ซ	-มซล	-คํ-ม
รค ร ม	-ซ-ค	-ค ร ม	-ซ-ล	---คํ	--ลคํ	--ลซ	-ล-ซ

โยน

ซลทคํ	ซลทคํ	รํมํรํคํ	รํมํรํคํ	ซลทคํ	ซลทคํ	รํมํรํคํ	รํมํรํคํ
ซํมํรํคํ	ซํมํรํคํ	รํมํรํคํ	รํมํรํคํ	ซํมํรํคํ	ซํมํรํคํ	รํมํรํคํ	รํมํรํคํ
ซํมํรํคํ	รํมํรํคํ	ซํมํรํคํ	รํมํรํคํ	---ซ	---ล	---คํ	---รํ
-คํ-รํ	-มํ-ซํ	-ลํ-ซํ	-มํ-รํ	----	---รํ	-รํรํรํ	-รํ-รํ

ท่อน ๒ เทียบแรก

-รํ-รํ	-คํ-รํ	-มํ-ซํ	-มํ-รํ	-รํ-รํ	คํลคํรํ	มํรํคํล	รํคํลซ
-รํ-รํ	-คํ-รํ	-มํ-ซํ	-มํ-รํ	-รํ-รํ	คํลคํรํ	มํรํคํล	รํคํลซ
-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	-ล-รํ	-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ
-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	-ล-รํ	-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ
-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ	-มํรํคํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ
-คํ-คํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ	-มํรํคํ	ลคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ
มซลคํ	รํคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ	มซลคํ	รํคํลซ
คํซทคํ	--ทคํ	--ทคํ	--ทคํ	ทคํทคํ	ทคํทคํ	---ท	---คํ

ภาษาชาว

----	---คํ	---ช	-ล-คํ	---คํ	---คํ	-คํ-ช	-ล-คํ
-รํคํ	-คํ--	ชคํรํ	-รํ-คํ	----	---คํ	---ช	-ล-คํ
---คํ	---คํ	-คํ-ช	-ล-คํ	-รํคํ	-คํ--	ชคํรํ	-รํ-คํ
----	----	-มํ-รํ	-คํ-รํ	--คํ	-มํ--	-มํ-รํ	-คํ-รํ
--คํ	-มํ--	-มํ-คํ	รํมํ-รํ	---คํ	-ลํ--	คํลชล	คํ-คํ
----	----	-มํ-รํ	-คํ-รํ	--คํ	-มํ--	-มํ-รํ	-คํ-รํ
--คํ	-มํ--	-มํ-คํ	รํมํ-รํ	---คํ	-ลํ--	คํลชล	คํ-คํ
----	---คํ	---ช	-ล-คํ	---คํ	---คํ	-คํ-ช	-ล-คํ
-รํคํ	-คํ--	ชคํรํ	-รํ-คํ	----	---คํ	---ช	-ล-คํ
---คํ	---คํ	-คํ-ช	-ล-คํ	-รํคํ	-คํ--	ชคํรํ	-รํ-คํ
----	----	-มํ-รํ	-คํ-รํ	--คํ	-มํ--	-มํ-รํ	-คํ-รํ
--คํ	-มํ--	-มํ-คํ	รํมํ-รํ	---คํ	-ลํ--	คํลชล	คํ-คํ
----	----	-มํ-รํ	-คํ-รํ	--คํ	-มํ--	-มํ-รํ	-คํ-รํ
--คํ	-มํ--	-มํ-คํ	รํมํ-รํ	---คํ	-ลํ--	คํลชล	คํ-คํ
---ช	----	ร มชล	คํลชม	ช มร ม	-ช--	ร มชล	คํลชม
ช มร ม	-ช--	ช มรค	ร มคร	---ค	-ล--	ค ลชล	คร-ค
---ช	----	ร มชล	คํลชม	ช มร ม	-ช--	ร มชล	คํลชม
ช มร ม	-ช--	ช มรค	ร มคร	---ค	-ล--	ค ลชล	คร-ค
----	----	ม ม ม ม	-ม-ล	---ช	-ลคํ	-ช-ม	รค-ร
----	----	ม ม ม ม	-ม-ล	---ช	-ลคํ	-ช-ม	รค-ร
---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
----	----	ม ม ม ม	-ม-ล	---ช	-ลคํ	-ช-ม	รค-ร
----	----	ม ม ม ม	-ม-ล	---ช	-ลคํ	-ช-ม	รค-ร
---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
---ค	-คคค	-ช-ล	-ค-ร	-มรค	ร ม-ร	-ค-ล	ค ล-ช
--ชม	--รค	--ร ม	ร มชร	ช มชร	ม รคล	ช มชล	ชลค ร
ร มร ร	ร มร ร	ร มร ร	ร มร ร	ชลชม	ช มรค	ชค ร ม	ร มชร
ชลชม	ช มรค	ชค ร ม	ร มชร	ช มชร	ม รคล	ค ลคช	-ล-ค
----	-ล-ล	-ล-ค	----	-ช-ล	-ค-ร	-ลชม	-ร-ค

--ช ม	--ร ค	--ร ม	ร มช ร	ช มช ร	ม ร ค ล	ช ม ช ล	ช ล ค ร
ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	ร ม ร ร	ช ล ช ม	ช ม ร ค	ช ค ร ม	ร ม ช ร
ช ล ช ม	ช ม ร ค	ช ค ร ม	ร ม ช ร	ช ม ช ร	ม ร ค ล	ค ล ค ช	-ล -ค
----	-ล -ล	-ล -ค	----	-ช -ล	-ค -ร	-ล ช ม	-ร -ค

โยน

ช ล ท ค	ช ล ท ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค	ช ล ท ค	ช ล ท ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค
ช ม ร ค	ช ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค	ช ม ร ค	ช ม ร ค	ร ม ร ค	ร ม ร ค
ช ม ร ค	ร ม ร ค	ช ม ร ค	ร ม ร ค	--ร ค	ร ค ร ค	ร ค ร ค	-ร -ค
-ช -ช	---ค	--ม ร	ค ร -ม	----	---ม	-ม ม ม	-ม -ม

ท่อน ๑ เที้ยวกลับ

ช ม ร ค	ม ร ค ล	ร ค ล ช	ค ล ช ม	ช ล ช ม	ร ค -ร	-ร ม ช	-ร -ม
----	---ช	--ล ช	ล ร -ม	----	---ม	ม ม ม ม	-ม -ม
ล ล ล ร	ช ช ช ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม	ล ล ล ร	ช ช ช ม	ค ค ค ร	ช ช ช ม
ค ล ช ร	ช ล ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม	ค ล ช ร	ช ล ช ม
ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	ช ร ช ม	-ฟ ม ร	-ม -ช	-ล ท ร	-ล -ท
-ท ร ท	-ล -ช	-ล ท ร	-ล -ท	----	---ร	--ม ร	ม ล -ท
----	---ท	-ท ท ท	-ท -ท	ม ม ม ล	ร ร ร ท	ช ช ช ล	ร ร ร ท
ม ม ม ล	ร ร ร ท	ช ช ช ล	ร ร ร ท	ร ม ร ล	ท ล ร ท	ร ม ร ล	ท ล ร ท
ร ม ร ล	ท ล ร ท	ร ม ร ล	ท ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท	ร ล ร ท
-ท -ท	ร ท ล ช	-ท -ล	-ช -ท	-ท -ท	ร ท ล ช	-ท -ล	-ช -ล
-ท -ท	ร ท ล ช	-ท -ล	-ช -ท	-ท -ท	ร ท ล ช	-ท -ล	-ช -ล
-ม -ม	ร ม ช ล	-ค -ค	ล ค ช ล	-ม -ม	ร ม ช ล	-ค -ค	ล ค ช ล
ค ร ค ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช	-ม -ม	ค ร ค ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช	-ม -ม
ช ร ม ช	-ม -ม	ช ร ม ช	-ม -ม	ช ร ม ช	-ม -ม	ช ร ม ช	-ม -ม
ช ช ช ช	-ม -ม	ร ร ร ร	-ม -ม	ช ช ช ช	-ม -ม	ร ร ร ร	-ค -ค
--ม ร	ม ร ม ค	ร ค ม ร	ม ค ร ล	ค ล ร ค	ร ล ค ช	ล ช ค ล	ค ช ล ม
ช ล ช ม	ร ค -ค	-ร ม ช	-ร -ม	----	---ม	-ม ม ม	-ม -ม
ช ล ช ล	-ร -ม	-ร -ช	ม ม ม ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม	ร ม ช ม
ร ม ล ช	ร ม ล ช	ร ม ล ช	ร ม ล ช	ค ร ค ล	ค ล ช ม	ร ค ร ม	ร ม ช ล

[illegible]

ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ท - ท	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ช - ช
ชดรม	ชรมช	รมชล	ค้ชลค้	รมชล	ชลค้ร้	ม้ร้ค้ล	ค้ม้ร้ค้
ร้ร้ร้ร้	- ม้ - ม้	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ช - ช
ชดรม	ชรมช	รมชล	ค้ชลค้	รมชล	ชลค้ร้	ม้ร้ค้ล	ค้ม้ร้ค้
ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช
ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ค้ลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล
ช้ลลล	ลลล	ชลลล	ลลล	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช
ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช
ค้ลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	ช้ลลล	ลลล	ชลลล	ดรมช
-- ม้ร้	ม้ร้ค้	ร้ค้ม้	ค้ค้ล	ค้ลลล	ลลลล	ลลลล	ค้ลลล
ชมลช	ลลล	มรลล	ลลล	ลลล	ลลล	ลลล	ลลล
ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ท - ท	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ช - ช
ชดรม	ชรมช	รมชล	ค้ชลค้	รมชล	ชลค้ร้	ม้ร้ค้ล	ค้ม้ร้ค้
ร้ร้ร้ร้	- ม้ - ม้	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ร้ร้ร้ร้	- ท - ท	ลลลล	- ช - ช
ชดรม	ชรมช	รมชล	ค้ชลค้	รมชล	ชลค้ร้	ม้ร้ค้ล	ค้ม้ร้ค้
ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช
ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ค้ลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล
ช้ลลล	ลลล	ชลลล	ลลล	ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช
ลชชช	ดรมช	ลชชช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช	ดรมช
ค้ลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	ช้ลลล	ลลล	ชลลล	ดรมช
-- ม้ร้	ม้ร้ค้	ร้ค้ม้	ค้ค้ล	ค้ลลล	ลลลล	ลลลล	ค้ลลล
ชมลช	ลลล	มรลล	ลลล	ลลล	ลลล	ลลล	ลลล

ภาษาจีน

----	- ร - ร	ฟรลล	- ค - ร	--- ฟ	-- มรด	- ร - ฟ	- ม - ร
----	- ฟ - ฟ	ลฟลล	ค้ลลล	มดรม	ฟรลล	ชมฟล	ลฟลล
--- ล	--- ล	ชลลล	- ท - ล	--- ล	--- ล	ชลลล	- ท - ล
ค้ลค้	- ล - ค้	- ล - ร้	ค้ค้ค้	- ล - ค้	ร้ฟ - ร้	- ค้ - ล	ค้ล - ช
----	- ล - ล	ค้ลค้	- ล - ค้	--- ร	- ฟ - ล	--- ช	- ฟ - ร
----	- ร - ร	ฟรลล	- ค - ร	--- ฟ	-- มรด	- ร - ฟ	- ม - ร
----	- ฟ - ฟ	ลฟลล	ค้ลลล	มดรม	ฟรลล	ชมฟล	ลฟลล
--- ล	--- ล	ชลลล	- ท - ล	--- ล	--- ล	ชลลล	- ท - ล

คํัดคํช	-ล-คํ	-ล-รํ	คํคํคํคํ	-ล-คํ	รํฟ-รํ	-คํ-ล	คํล-ช
----	-ล-ล	คํลคํช	-ล-คํ	----ร	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ร
----	-ร-ร	ฟรคล	-ค-ร	---ฟ	--มรค	-ร-ฟ	-ม-ร
ฟรคล	ฟรคล	ครคล	ครคล	ชลค	ชลค	ครฟ	ฟค-ร
ฟรคล	ฟรคล	ครคล	ครคล	ชลค	ชลค	ครฟ	ฟค-ร
-ล-ค	-ร-ฟ	-ม-ร	-ค-ล	----	-ฟ-ช	ลชลฟ	-ช-ล
-ฟ-ช	-ล-คํ	-รํ-คํ	-ล-ช	-ล-ช	-ฟ-ร	-ค-ร	-ฟ-ช
---ล	-ฟ-ช	--ลล	คํลชฟ	-ฟ-ฟ	-ช-ล	-รํ-คํ	-ล-ช
--ลล	คํลชฟ	-ช-ฟ	----	-มร	ชมรค	รคลค	-ร-ฟ
----ร	-รรร	คลค	-ฟ-ช	---ล	--ลชฟ	---ค	---คํ
---ช	-ล-คํ	---รํ	-ฟ-คํ	-ฟ-รํ	-คํ-ฟ	--ชล	-คํ-ช
-ล-ช	-ฟ-ร	คคคค	-ลค	ฟรคล	ฟรคล	ครคล	ครคล
ชลค	ชลค	ครฟ	ฟค-ร	ฟรคล	ฟรคล	ครคล	ครคล
ชลค	ชลค	ครฟ	ฟค-ร	-ล-ค	-ร-ฟ	-ม-ร	-ค-ล
----	-ฟ-ช	ลชลฟ	-ช-ล	-ฟ-ช	-ล-คํ	-รํ-คํ	-ล-ช
-ล-ช	-ฟ-ร	-ค-ร	-ฟ-ช	---ล	-ฟ-ช	--ลล	คํลชฟ
-ฟ-ฟ	-ช-ล	-รํ-คํ	-ล-ช	--ลล	คํลชฟ	-ช-ฟ	----
-มร	ชมรค	รคลค	-ร-ฟ	----ร	-รรร	คลค	-ฟ-ช
---ล	--ลชฟ	---ค	---คํ	---ช	-ล-คํ	---รํ	-ฟ-คํ
-ฟ-รํ	-คํ-ฟ	--ชล	-คํ-ช	-ล-ช	-ฟ-ร	คคคค	-ลค
--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ	--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ
--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช	--ม	มช-ม	ชมรค	-ร-ค
--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช	--ม	มช-ม	ชมรค	-ร-ค
--ลล	คํลชฟ	-ค-คํ	-ท-ล	----	-คํ-ช	ลชฟช	-ล-คํ
----	-ท-ท	-ท-ท	-คํ-รํ	---ช	---ฟ	---รํ	---คํ
-ฟชล	-คํ-รํ	-ช-ฟ	-รํ-คํ	--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ
--ฟฟ	-ฟ-ช	ฟชลคํ	-รํลคํ	--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช
--ม	มช-ม	ชมรค	-ร-ค	--ลล	คํลชฟ	-ลฟช	-ลฟช
--ม	มช-ม	ชมรค	-ร-ค	--ลล	คํลชฟ	-ค-คํ	-ท-ล
----	-คํ-ช	ลชฟช	-ล-คํ	----	-ท-ท	-ท-ท	-คํ-รํ
---ช	---ฟ	---รํ	---คํ	-ฟชล	-คํ-รํ	-ช-ฟ	-รํ-คํ

โยน

ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์
ช ม ี ร ค์	ช ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	ช ม ี ร ค์	ช ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์
ช ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	ช ม ี ร ค์	ร ม ี ร ค์	---ช	---ล	---ค	---ร
-ค-ร	-ม-ช	-ล-ช	-ม-ร	----	---ร	-ร ร ร	-ร-ร

ท่อน ๒ เทียบเปลี่ยน

-ร-ร	-ค-ร	-ม-ช	-ม-ร	-ร-ร	ค ล ค ร	ม ี ร ค ล	ร ค ล ช
-ร-ร	-ค-ร	-ม-ช	-ม-ร	-ร-ร	ค ล ค ร	ม ี ร ค ล	ร ค ล ช
-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	-ล-ร	-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช
-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	-ล-ร	-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช
-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช	-ม ี ร ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช
-ค-ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช	-ม ี ร ค	ล ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช
ม ช ล ค	ร ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช	ม ช ล ค	ร ค ล ช
ค ช ท ค์	--ทค	--ทค	--ทค	ทค ทค	ทค ทค	---ท	---ค

ภาษาญวน

----	---ร	--ค ล	-ค-ร	----	-ค-ล	-ร-ค	-ล-ช
----	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ร	-ฟ-ช	-ล-ร	---ร	---ร
----	---ร	-ฟ-ช	-ฟ-ช	----	-ฟ ช ล	-ร-ล	-ค-ร
-ฟ-ล	-ค-ร	---ร	---ร	----	---ฟ	----	---ล
----	-ค-ร	-ฟ-ล	-ค-ร	----	-ค-ล	-ร-ค	-ล-ช
----	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ร	-ฟ-ช	-ล-ร	---ร	---ร
----	---ร	-ฟ-ช	-ฟ-ช	----	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ล
---ช	-ค-ล	---ช	-ฟ-ร	-ฟ-ช	-ล-ร	---ร	---ร
---ค	ร ม-ม	----	---ร	----	-ค-ร	-ฟ-ช	-ฟ-ช
----	-ฟ-ล	-ร-ล	-ค-ร	-ฟ-ล	-ค-ร	---ร	---ร
----	---ฟ	----	---ล	----	-ค-ร	-ฟ-ล	-ค-ร
----	-ค-ล	-ร-ค	-ล-ช	----	-ฟ-ล	---ช	-ฟ-ร
-ฟ-ช	-ล-ร	---ร	---ร	----	---ร	-ฟ-ช	-ฟ-ช
----	-ฟ-ล	-ร-ล	-ค-ร	-ฟ-ล	-ค-ร	---ร	---ร

เกริ่นนวน

--- ลคํ	--- ลคํ	--- ลคํ	--- รํฟ	--- ชํ	ฟํชํฟํชํ	ฟํรํ--	----
--- คํ	----	รํคํฟํรํ	--- คํ	รํคํฟํรํ	-คํฟํรํ	-คํฟํรํ	--- คํ
--- รํ	-คํ-รํ	คํรํคํรํ	--คํล	----	---ช	---ล	ลชคํล
---ช	----	ลชคํล	-ชคํล	-ชคํล	-ช-ล	ชลชล	--ชฟ
----	---ช	-ฟลช	---ฟ	--ลช	ฟชฟช	--ฟร	----

ภาษาญวน(ต่อ)

----	---ร	-รรร	-ฟ-ช	-ล-ช	-ฟ-ร	--ฟค	-ล-ร
----	---คํ	----	-ล-ช	-ล-รํ	-คํ-ล	----	-คํ-ล
----	---ร	-รรร	-ฟ-ช	-ล-ช	-ฟ-ร	--ฟค	-ล-ร
----	---คํ	----	-ล-ช	-ล-รํ	-คํ-ล	----	-คํ-ล
----	---ล	--คํล	-ช-ฟ	---ร	----	-ฟ-ช	ลชคํล
----	---ล	--คํล	-ช-ฟ	---ร	----	-ฟ-ช	ลชคํล
----	-คํ-ช	ลชฟช	-ล-คํ	----	---รํ	--ฟํรํ	-คํ-ล
----	-คํ-ช	ลชฟช	-ล-คํ	----	---ฟํ	--ชํฟํ	-รํ-คํ
---ฟ	-รํ-คํ	---ช	-ล-คํ	---ฟํ	-รํ-คํ	---คํ	---คํ
----	---ล	--คํล	-ช-ฟ	----	-ช-ล	ชลคํล	ชฟ-ช
----	ลชฟร	----	ครฟช	---ล	-ฟ-ช	---ร	-ฟ-ช
---ล	-ฟ-ช	---ช	---ช	----	---ล	-คํ-รํ	-ฟํ-คํ
----	---รํ	---คํ	----	-ล-คํ	-รํ-ฟํ	---รํ	-คํ-ล
----	---คํ	-รํ-คํ	-ล-ช	--ลล	คํลชฟ	--ชช	ลชฟร
----	ครฟช	ฟชลช	ฟร-ฟ	----	ครฟช	-ล-ช	-ฟ-ร
---ม	--มรด	-ร-ฟ	-ม-ร	----	---ร	-รรรร	-ร-ฟ
----	-ช-ล	-รํ-คํ	----	---ล	---คํ	---ร	-ฟ-ช
---ฟ	--ชล	-คํ-ช	----	-ล-ช	-ฟ-ช	---ล	-ท-คํ
----	ครฟช	-ล-ช	-ฟ-ร	---ม	--รด	-ร-ช	-ม-ร
----	---ร	-รรรร	-ร-ฟ	----	-ช-ล	-รํ-คํ	----
---ล	---คํ	---ร	-ฟ-ช	---ฟ	--ชล	-คํ-ช	----
-ล-ช	-ฟ-ช	---ล	-ท-คํ	----	ครฟช	-ล-ช	-ฟ-ร
---ม	--รด	-ร-ช	-ม-ร				

เกริ่นนวน

--- คค	--- คค	--- คค	--- รฟ	--- ช	ฟ ช ฟ ช	ฟ ร --	----
--- ค	----	ร ค ฟ ร	--- ค	ร ค ฟ ร	- ค ฟ ร	- ค ฟ ร	--- ค
--- ร	- ค - ร	ค ร ค ร	-- ค ล	----	--- ช	--- ล	ล ช ค ล
--- ช	----	ล ช ค ล	- ช ค ล	- ช ค ล	- ช - ล	ช ล ช ล	-- ช ฟ
----	--- ช	- ฟ ล ช	--- ฟ	-- ล ช	ฟ ช ฟ ช	-- ฟ ร	----

ภาษาณวน (ต่อ)

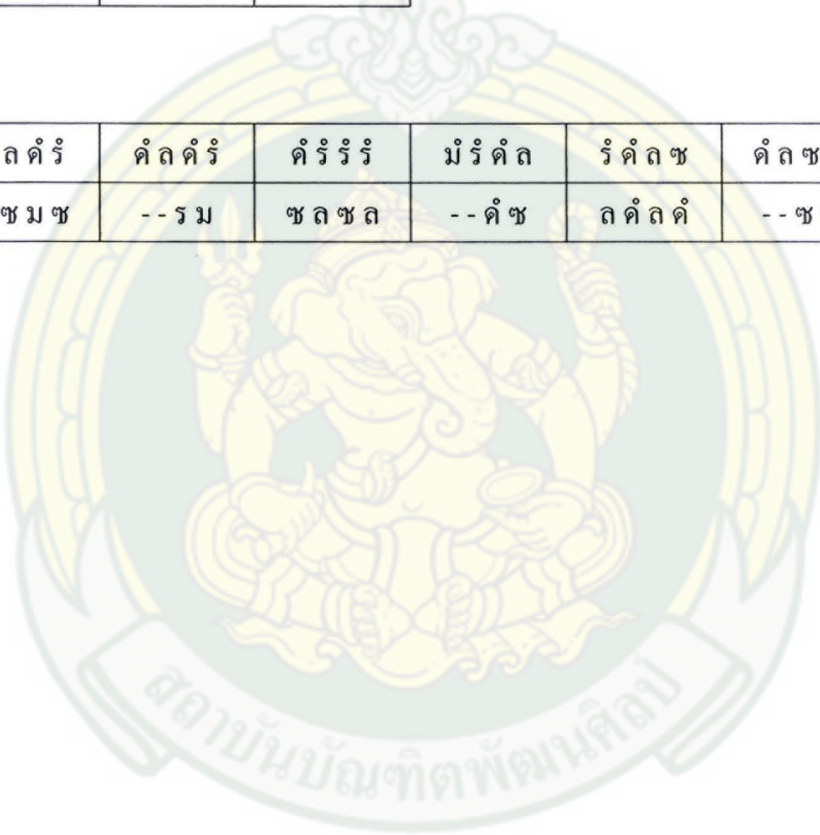
--- ช	- ช ช ช	- ล - ช	- ฟ - ร	--- ช	--- ฟ	--- ร	--- ค
-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร	--- ช	- ช ช ช	- ล - ช	- ฟ - ร
--- ช	--- ฟ	--- ร	--- ค	-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร
----	- ค - ล	- ร - ค	- ล - ช	- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค
-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร	----	- ค - ล	- ร - ค	- ล - ช
- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค	-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร
- ค - ค	ช ล ค ร	ล ช ฟ ร	ช ฟ ร ค	-- ค ล	-- ช ฟ	-- ช ล	- ค - ช
- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค	-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร
- ค - ค	ช ล ค ร	ล ช ฟ ร	ช ฟ ร ค	-- ค ล	-- ช ฟ	-- ช ล	- ค - ช
- ช - ช	ล ช ฟ ร	- ช - ฟ	- ร - ค	-- ช ช	ล ช ฟ ร	- ฟ --	มรค - ร
----	- ล - ช	- ล - ช	----	--- ร	- ร - ร	--- ช	- ช - ช
----	- ล - ช	- ล - ช	----	--- ค	-- พลช	--- ค	-- พลช
- ค --	- ค - ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช	----	- ล - ช	- ล - ช	----
--- ร	--- ช	--- ม	ช ม ร ค	- ร - ค	-- ม ม	ช ม ร ค	- ร - ค
-- ค ร ม	- ช - ร	- ม - ร	- ค - ล	- ม - ช	- ล - ค	- ร - ค	- ล - ช
- ค --	- ค - ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช	----	- ล - ช	- ล - ช	----
--- ร	- ร - ร	--- ช	- ช - ช	----	- ล - ช	- ล - ช	----
--- ค	-- พลช	--- ค	-- พลช	- ค --	- ค - ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช
----	- ล - ช	- ล - ช	----	--- ร	--- ช	--- ม	ช ม ร ค
- ร - ค	-- ม ม	ช ม ร ค	- ร - ค	-- ค ร ม	- ช - ร	- ม - ร	- ค - ล
- ม - ช	- ล - ค	- ร - ค	- ล - ช	- ค --	- ค - ล	ค ล ช ม	ช ร ม ช

โยน

ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ช ล ท ค์	ช ล ท ค์	ร ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์
ช ม ร์ ค์	ช ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ช ม ร์ ค์	ช ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์
ช ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ช ม ร์ ค์	ร ม ร์ ค์	ช ล ท ค์	ร ค์ ท ล	ร ท ล ช	ท ล ช ม
ช ล ช ม	- ร - ค	- ร ม ช	- ร - ม	----	---ช	--ลช	- ร - ม
----	---ม	- ม ม ม	- ม - ม	--ร ม	ช ล ท ค์	--ร ค์	ท ล ช ม
--ร ม	ช ล ท ค์	--ร ค์	ท ล ช ม	--ร ค์	ท ล ช ร	--ร ค์	ท ล ช ม
--ร ค์	ท ล ช ร	--ร ค์	ท ล ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม	ช ช ช ร	ช ช ช ม
ช ช ช ช	- ล - ล	ค ค ค ค	- ร - ร				

ลูกหมด

ช ล ค ร์	ค ค ค ร์	ค ค ค ร์	ค ร์ ร ร์	ม ร์ ค ล	ร ค ล ช	ค ล ช ม	ล ช ม ร
--ค ร	ม ช ม ช	--ร ม	ช ล ช ล	--ค ช	ล ค ล ค	--ช ล	ค ร์ ค ร์

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย		
ชื่อ	นางสุนันทา พันธุกุล	
วัน เดือน ปี เกิด	27 มกราคม 2506	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	376 จรัญสนิทวงศ์ เขตบางพลัด แขวงบางพลัด	
	จังหวัดกรุงเทพ 10700	
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการพิเศษ	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์	
ประวัติการศึกษา		
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง	วิทยาลัยนาฏศิลป์	2525
ครุศาสตรบัณฑิต	วิทยาลัยครูเชียงใหม่	2530

ประวัติผู้ช่วยวิจัย		
ชื่อ	นายชัยรัตน์ วีระชัย	
วัน เดือน ปี เกิด	22 กรกฎาคม 2518	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/285 ต.ไร่จิง อ.สามพราน จ.นครปฐม	
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์	
ประวัติการศึกษา		
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง	วิทยาลัยนาฏศิลป์	2538
ศษ.บ (ดุริยางค์ไทย)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2540
ศป.ม (ดุริยางค์ไทย)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2552

ประวัติผู้ช่วยวิจัย

ชื่อ นายชนะชัย กอผจญ
วัน เดือน ปี เกิด 8 มิถุนายน 2518
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 55/24 ม.1 ฟอเรสวิลล์ติวานนท์ อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์
ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
กศ.ษ (ดุริยางคศิลป์ศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2542
ศป.ม (มานุษยดุริยางควิทยา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548

ประวัติผู้ช่วยวิจัย

ชื่อ นายสุเมธ สุขสวัสดิ์
วัน เดือน ปี เกิด 2 มีนาคม 2534
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 159/56 ซ.ปลุกจิตต์ ถ.พระรามที่ 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์
ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพนาฏศิลป์	วิทยาลัยนาฏศิลป์	2549
ศป.บ (ดุริยางค์ไทย)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2555

ประวัติผู้ช่วยวิจัย

ชื่อ	ว่าที่ ร.ต.ชาตรี ทรงวัชรภรณ์
วัน เดือน ปี เกิด	27 กรกฎาคม 2527
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	21/51/1 ม.8 ถนนพินุลสงคราม อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์
ประวัติการศึกษา	

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง	วิทยาลัยนาฏศิลป์	2547
ศษ.บ(มัธยมศึกษา-สังคมศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช	2548
ศษ.บ(ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา)	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	2549
B.A(Programme) II Division	Hindu College , University of Delhi	2553